

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

06

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (θησαυρός πρακτικής θεολογίας)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ (εσχατολογική μελέτη)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεσις Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Α.Τ.)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (η ημέρα του Κυρίου)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ (η Θεότητα του Ιησού Χριστού)
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - 890 σελ.)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια, Ύμνοι, Κάλαντα (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ / ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ & ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖωοΦΙΛΙΑ και ΖωοΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλάνθρωπος ;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (ερμηνευτική και τυπολογική μελέτη)
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ.Γαρδέλης)

Για επικοινωνία: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ ("ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ")
Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318
E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com # FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

"ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ η άμπελος, ΣΕΙΣ (είσθε) τα κλήματα,
ο μένων εν Εμοί, και Εγώ εν αὐτῷ,
οὗτος φέρει καρπὸν πολύν...." (Ιωάννης ΙΕ/15:5)

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 7 - 4

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ

*Γ' έκδοση 2021 βελτιωμένη
Ανατύπωση 2024*

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1993

για την Ελληνική γλώσσα:
ALKIVIADIS TZELEPIS

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 1993

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 11/2016

ΕΚΔΟΣΗ ΤΡΙΤΗ: 4/2021

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων

ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Vivliothiki FILADELFOS»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 7 - 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	05
Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ	09
Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ	21
Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ	51
Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	63
Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ	71
Κεφάλαιο ΕΚΤΟ Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΑΡΚΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΙΣΤΟΥ	75
Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ ΕΠΙΛΟΓΟΣ	81

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 01. ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ**
Μετάφραση του Αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα
Έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»
- 02. ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ**
Αρχαίο κριτικό (Ελληνικό) κείμενο - Έκδοση «U.B.S.»
- 03. ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ**
Charles Grandinon Finney
- 04. ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΟΥΔΑ**
Χρήστος Φραγκόπουλος - Εκδόσεις «ΛΟΓΟΙ ΖΩΗΣ»
- 05. ΠΕΤΡΙΕΣ ΣΤΟ ΤΕΛΜΑ**
Εμμανουήλ Συμπράου
- 06. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**
Αλκιβιάδης Τζελέπης - Εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Για την εύκολη κατανόηση του κειμένου της Αγίας Γραφής από τον αναγνώστη, στο παρόν βιβλίο χρησιμοποιείται **το κείμενο της μετάφρασης του Αρχιμ. Νεόφυτου Βάμβα** (έκδοση «ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ»). Λέξεις εδαφίων που βρίσκονται σε παρένθεση, δεν υπάρχουν στο αρχαίο πρωτότυπο Ελληνικό κείμενο.

Για τις παραπομπές των εδαφίων χρησιμοποιούνται και ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Α,Β,Γ ,...κλπ) και ΑΡΙΘΜΟΙ (1,2,3,κλπ) Για παράδειγμα «βλ. Ματθαίος Ε/5:8 και Αποκάλυψη ΙΒ/12:9», δηλ. Ματθαίος, 5^ο κεφάλαιο (Ε') και εδάφιο 8 και Αποκάλυψη, 12^ο κεφάλαιο (ΙΒ') και εδάφιο 9.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

❖ **«Αποστασία»**, μία λέξη που στο άκουσμά της, μας προκαλεί απέχθεια, γιατί κανένας άνθρωπος δεν θέλει να τον αποκαλούν «αποστάτη», σε όποιο χώρο και αν ανήκει, πολιτικό, θρησκευτικό, κοινωνικό, κλπ. Θεωρεί ότι η λέξη αυτή είναι συνώνυμη με τη λέξη «προδοσία» και κανένας δεν δέχεται ότι είναι προδότης. Όπως θα αναλύσουμε με λεπτομέρεια στα επόμενα κεφάλαια **«αποστάτης στα πνευματικά είναι αυτός που αρνήθηκε τον Ιησού Χριστό και το μήνυμα της αγάπης Του και αγάπησε τον παρόντα κόσμο με τις ψεύτικες απολαύσεις του»**.

Εκείνο που σήμερα χαρακτηρίζει την κοινωνία μας είναι η μεγάλη ηθική διαφθορά, η βία και η σκληρότητα. Οι ανθρώπινες αξίες, ο σεβασμός, η αγάπη και η εκτίμηση είναι έννοιες που δεν συναντούμε πλέον συχνά. Η Βίβλος, ο Λόγος του Θεού διακηρύττει ότι στους **τελευταίους καιρούς, λίγο πριν την έλευση του Ιησού Χριστού**, οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς, αχάριστοι, προδότες, φιλήδονοι περισσότερο παρά φιλόθεοι και θα έχουν μορφή ευσέβειας, δηλ. θα υποκρίνονται ότι είναι άνθρωποι του Θεού, αλλά με τη ζωή τους και τα λόγια τους θα είναι λύκοι με εμφάνιση προβάτου» (βλ. Β' Τιμόθεου, κεφ.Γ').

Όταν κάποιος σήμερα ομολογεί πίστη στο έργο της θυσίας του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά θεωρείται εξωπραγματικός, ότι είναι άνθρωπος άλλης εποχής και ότι πηγαίνει ενάντια στην πρόοδο και την εξέλιξη της ανθρωπότητας. Άνθρωποι πονηροί και διεστραμμένοι φαίνεται ότι προοδεύουν και ευημερούν, ενώ όσοι θέλουν να ζουν άγια και ευλογημένη εν Χριστώ ζωή θα χλευάζονται. Αυτός είναι ο καθρέπτης της σημερινής κοινωνίας.

Υπάρχει μεγάλη αποστασία κατά του Θεού, ο οποίος αποκάλυψε τον εαυτό Του στον άνθρωπο διά μέσου του Υιού Του, του Ιησού Χριστού. Η αποστασία δεν αφορά αυτούς, που ποτέ τους δεν

γνώρισαν προσωπικά τον Θεό, αλλά αφορά αυτούς, που σε κάποια περίοδο της ζωής τους δέχτηκαν τον Ιησού Χριστό προσωπικά τους σωτήρα και λυτρωτή και έγινε ο κυβερνήτης της ζωής τους, ζώντας μέσα στο άγιο θέλημα Του. Στην πορεία όμως η καρδιά τους άρχισε να παγώνει πνευματικά και να επιθυμούν τη ματαιότητα του κόσμου, μέχρι που ξέφυγαν από τον άγιο Λόγο Του.

Ο απόστολος Παύλος **δεν έστελνε** τις επιστολές του σε άπιστους, σε εθνικούς και ειδωλολάτρες της εποχής του, αλλά **τις έστελνε** στους συνεργάτες του και στους πιστούς των τοπικών εκκλησιών, που ο ίδιος είχε ιδρύσει και τους έδινε συμβουλές και προτροπές για να σταθούν στην πίστη του ευαγγελίου του Ιησού. Σε μία από τις επιστολές του γράφει: *«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει, ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν ΑΠΟΣΤΑΤΗΣΕΙ τινές από της πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίας δαιμονίων...»* (βλ. Α' Τιμόθεου Γ/3:1-5). Το λέγει με σαφήνεια ότι θα αποστατήσουν μερικοί **«από της πίστεως»**, που σημαίνει ότι ήσαν άνθρωποι αφιερωμένοι στον Θεό και αναγεννημένοι με το αίμα της θυσίας του Ιησού Χριστού, αλλά στην πορεία αποστάτησαν και ακολούθησαν τον άρχοντα του κόσμου τούτου, τον Διάβολο με τις ψεύτικες υποσχέσεις του και την εφήμερη λάμψη.

❖ **Το βιβλίο αυτό απευθύνεται σε 2 κατηγορίες ανθρώπων:**

(1) Σ' αυτούς που γνώρισαν τον Ιησού Χριστό προσωπικά και τον έχουν κάνει κύριο της ζωής τους και εξακολουθούν να μένουν με πίστη και υπακοή στον Λόγο Του, ώστε να γνωρίσουν τις παγίδες του εχθρού του ανθρώπου, του Διαβόλου και να μην αποστατήσουν από την αλήθεια και το φως Του.

(2) Σ' αυτούς που κάποτε είχαν δεχτεί στην καρδιά τους τον Ιησού και τώρα ζουν μακριά από Αυτόν και τις ευλογίες Του, **είτε** έχοντας ολοκληρωτικά στραφεί στον κόσμο, **είτε** ζώντας μία χλιαρή ζωή, ανάμεσα σε δύο φρονήματα, ώστε να έρθουν σε μετάνοια καρδιάς και να επιστρέψουν μέσα στην ποιμήνη του Ιησού, γιατί Αυτός είναι ο καλός Ποιμένας, που δεν θέλει να χαθεί κανένα από τα πρόβατά Του. Στην πορεία θα αναλύσουμε και τη διαφορά μεταξύ «αποστασίας» και «πνευματικής χλιαρότητας».

Κατά συνέπεια το βιβλίο αυτό **δεν απευθύνεται** σε άτομα που

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΣΑΝ τον Ιησού ως προσωπικό τους σωτήρα και δεν έχουν επίγνωση των αληθειών του Λόγου Θεού. Ο στόχος της μελέτης μας δεν είναι να κάνει κρίσεις και επικρίσεις και να φέρει θλίψη και πόνο στους αναγνώστες. Εάν συμβεί αυτό, τότε δεν θα έχει επιτευχθεί ο αληθινός στόχος του βιβλίου, που είναι το Πνεύμα του Κυρίου να εργαστεί μέσα σε κάθε καρδιά και με γλυκύτητα, με ειρήνη και με αγάπη να φέρει έλεγχο και να αποτρέψει τα παιδιά του Κυρίου από τις παγίδες του εχθρού που έχουν πέσει, γιατί το να αποστατήσκει κάποιος από την υγιαίνουσα πίστη, σημαίνει ότι ο Διάβολος του έχει στήσει πολλές έντεχνες παγίδες.

Πολλές φορές μας αρέσει να ωραιοποιούμε γεγονότα και καταστάσεις, μας αρέσει να ακούμε μόνο για την αγάπη, τη χάρη και το έλεος του Κυρίου, μας αρέσει να ακούμε θαυμαστές ομολογίες και εμπειρίες, μας αρέσει να μην μας κρίνουν, γενικά μας αρέσει στην πνευματική μας ζωή κάθε τι που είναι ευχάριστο και δεν μας φέρνει θλίψη. Εάν όμως κάνουμε μόνο αυτό, τότε ήδη έχουμε πέσει σε μεγάλη παγίδα του εχθρού της ψυχής μας και εάν δεν το κατάλαβουμε, πολύ γρήγορα στη ζωή μας θα φανερωθούν σημάδια μιας αποστατημένης καρδιάς.

Η καρδιά που εκζητεί τον Κύριο και θέλει να εκτελεί το θέλημά Του, αγαπά τον γλυκύ έλεγχο του Πνεύματος, γιατί γνωρίζει ότι αυτό είναι η ασφάλεια και η προστασία του πιστού από τις μεθοδείες του Διαβόλου. **Στον βιβλίο αυτό παρουσιάζονται με αγάπη και όχι με πνεύμα κατάκρισης οι αρνητικές πλευρές ενός σαρκικού χριστιανού** και αυτό γίνεται για να βοηθηθούν αυτές οι ψυχές που έχουν παραπλανηθεί από τον Διάβολο και με πίστη να πάρουν την πανοπλία του Κυρίου και από αμυντική ή υποχωρητική στάση που είχαν μέχρι τώρα, να γίνουν επιθετικοί κατά των πονηρών δυνάμεων. Ο απ. Παύλος μας λέγει να μην *«αγνοούμε τις μεθοδείες του Διαβόλου»* και όταν συμβαίνει αυτό, τότε ο χριστιανός πολεμιστής έχει ένα ισχυρό πλεονέκτημα και η νίκη του είναι πλέον βέβαιη.

Οι περιπτώσεις που αναφέρονται στη παρούσα μελέτη για το **πώς** μπορούμε να διακρίνουμε μια αποστατημένη καρδιά, **πώς** ενεργεί ένας αποστάτης, **πώς** έχει παραπλανηθεί και **πώς** μπορεί να γεμίσει και πάλι με τη φλόγα του Πνεύματος του Κυρίου, είναι από μαρτυρίες και ομολογίες ατόμων που είχαν αυτή την εμπειρία και

αυτό είναι που χαρακτηρίζει το βιβλίο αυτό, όχι ως ένα βιβλίο κατάκρισης του πιστού, αλλά σαν ένα οδηγό ολοκληρωτικής επιστροφής του στον Κύριο.

❖ Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει για πρώτη φορά αρχές του 1993. Σήμερα, κυκλοφορεί σε 3^η βελτιωμένη έκδοση, με προσθήκη περισσότερης ύλης και κυρίως νέων μαρτυριών. Πολλοί ίσως θεωρήσουν το περιεχόμενό του άχαρο και ανεπιθύμητο και αποφύγουν να το μελετήσουν. Πιστεύω όμως ότι, για τον πιστό **που θέλει** να ζει άγια και καθαρή ζωή ενώπιον του Θεού, **που θέλει** κάποτε να σταθεί με παρρησία μπροστά στο Θρόνο του Θεού και **που θέλει** εδώ στη Γη να γνωρίζει τα διανοήματα του Διαβόλου για να μην πέσει στις παγίδες του, το βιβλίο αυτό θα τον βοηθήσει να ανοίξει τα πνευματικά μάτια της ψυχής του και να καταλάβει πως εργάζεται ο Διάβολος και ποιες είναι οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί για να εξαπατήσει τα παιδιά του Θεού και να τα παρασύρει στην πλάνη, έπιτα στην αμαρτία και τέλος στην αιώνια απώλεια.

Προσεύχομαι στον Θεό ο κάθε αναγνώστης, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού, να βοηθηθεί για να επανακτήσει το έδαφος που ο εχθρός της ψυχής, ο Διάβολος, με πανουργία και με ύπουλο τρόπο έχει καταλάβει. Είναι καιρός πλέον η εκκλησία να υψώσει την κεφαλή της που είναι ο Κύριος των Κυρίων. Όταν συμβεί αυτό, τότε Αυτός θα ελκύσει *«πάντας προς τον εαυτόν Του»* και η δόξα της εκκλησίας θα φανερώνεται σε όλο το μεγαλείο της.

Γ' έκδοση - Απρ.2021
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ «ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ»

1. ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ και ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Έχουμε στα χέρια μας ένα θαυμάσιο βιβλίο, την Αγία Γραφή, που είναι ο Λόγος του Θεού και μέσα από τις θεόπνευστες σελίδες του αντλούμε αιώνιες αλήθειες. Οι προφητείες αυτού του έξοχου βιβλίου μας δίνουν μια γνώση της ιστορίας του μέλλοντος και είναι κάτι το καταπληκτικό να γνωρίζουμε το τι θα συμβεί «αύριο», όχι μόνο σε ολόκληρο τον κόσμο γενικά, αλλά και προσωπικά σε μένα και σε σένα, γιατί ο Βίβλος διακηρύττει *«εις τα χείρας του Κυρίου είναι οι καιροί μου»* (βλ. Ψαλμός ΛΑ/31:15). Μόνο ο Θεός γνωρίζει το μέλλον μας και μας το αποκαλύπτει.

Υπάρχουν μέσα στην Βίβλο πάρα πολλά προφητικά μηνύματα, τα οποία δείχνουν το μεγαλείο, τη δόξα και τη δύναμη του Ιησού Χριστού και της ένδοξης εκκλησίας Του. Υπάρχουν όμως και προφητικά μηνύματα με περιεχόμενο θλιβερό και αποκαρδιωτικό, μηνύματα τα οποία έχουν άμεση σχέση με την ιστορία της εκκλησίας των εσχάτων καιρών, όπως η ηθική εξαχρέωση και η διαφθορά των ανθρώπων, η ψύχρανση της αγάπης, πόλεμοι, αρρώστιες, πείνα, αποστασία από την αληθινή πίστη και την υγιαίνουσα διδασκαλία της Αγίας Γραφής, ψευδοδιδασκαλίες, πλάνες και πολλές άλλες παρόμοιες περιπτώσεις. Όλα αυτά ξεκινούν από μια κεντρική αφετηρία που είναι Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ακολουθούν μια σταθερή πορεία που είναι Η ΚΑΤΑΔΥΝΑΣΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ, πλανώντες και πλανώμενοι και καταλήγουν σε ένα φοβερό τέλος, που είναι η αιώνια απώλεια.

Ο Ιησούς Χριστός, κατά την επίγεια διακονία Του, όταν αναφέρθηκε στους έσχατους καιρούς, έθεσε ένα βαρυσήμαντο ερώτημα: *«Όταν έλθω ο Υιός του ανθρώπου, άρα 'γε θέλει ευρεί την πίστιν επί της Γης»* (Λουκάς ΙΗ/18:8). Γλαφυρή είναι η εικόνα που παρουσιάζει ο

απόστολος Παύλος στις επιστολές του για την πνευματική κατάπτωση και την έλλειψη πίστης, όχι των απίστων, αλλά των πιστών της περιόδου της εκκλησίας των εσχάτων καιρών και το φαινόμενο αυτό το αποκαλεί με μια απεχθή λέξη «αποστασία» (βλ. Β' Θεσσαλονικείς Β/2:3, Α' Τιμόθεου Δ/4).

Ο απόστολος Πέτρος μας αποκαλύπτει τους ψευδοδιδασκάλους που θα εμφανισθούν μέσα στους κόλπους της αληθινής εκκλησίας του Χριστού, λέγοντας *«...Οι οποίοι θέλουνσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΟΡΑΣΑΝΤΑ ΑΥΤΟΥΣ ΔΕΣΠΟΤΗΝΚαι περιπατούντες κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας»* (Β' Πέτρου Β/2:1, Γ/3:13). Τι συγκλονιστική αποκάλυψη! Θα υπάρχουν άνθρωποι μέσα στην εκκλησία, οι οποίοι θα αποφεύγουν να αναφέρουν ακόμα και το όνομα του Κυρίου Ιησού.

Ανάμεσα στα 27 βιβλία της Καινής Διαθήκης, υπάρχει και μία επιστολή που αποκαλύπτει την πνευματική φτώχεια και γύμνια των πιστών της εκκλησίας των τελευταίων καιρών, που πιστεύω ότι αυτοί αποτελούν την «εκκλησία της Λαοδίκειας» (βλ. Αποκάλυψη Γ/3:14-22). Πρόκειται για την επιστολή του Ιούδα, του επονομαζόμενου αδελφού Θεου, που ο τίτλος **«Πράξεις της Αποστασίας»** της εκκλησίας των εσχάτων καιρών θα αντιπροσώπευε πλήρως το περιεχόμενο και το μήνυμά της, σε αντίθεση με το βιβλίο των **«Πράξεων των Αποστόλων»**, στο οποίο εξιστορείται η λαμπρή και ένδοξη πορεία της πρώτης αποστολικής εκκλησίας. Η επιστολή του Ιούδα μας φανερώνει το μέγεθος της παγκόσμιας αποστασίας.

Βρισκόμαστε ήδη στη δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αιώνα, γεγονός που σημαίνει ότι έχουμε εισχωρήσει πολύ βαθιά μέσα στην περίοδο των εσχάτων καιρών και τα σημάδια της αποστασίας του ανθρώπου από το μήνυμα του Λόγου του Θεού είναι πλέον πολύ έκδηλα. **Η ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, Η ΟΠΟΙΑ ΚΗΡΥΤΤΕΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ.** Πώς είναι δυνατόν να συμβαίνει αυτό;

Η παραποίηση και η αλλοίωση της πίστης αρχίζει μέσα από τις διάφορες τοπικές εκκλησίες με τη μορφή των **«νεωτερισμών»**, όπως **υμνωδία** με μουσική Rock, μουσική που όλοι γνωρίζουμε ότι χρησιμοποιείται από τις εκκλησίες του Σατανά και τα μηνύματά της είναι βία, ναρκωτικά και ανηθικότητα, **γυναίκες** που ενώ επαγγέλ-

λονται θεοσέβεια, είναι έτοιμες για φιλονικία και αντιλογία, είναι ανυποχώρητες στις απαιτήσεις τους, πάντα έχουν δίκιο, ποτέ δεν κάνουν λάθος και δεν αποδίδουν στο σύζυγό τους την τιμή και τον σεβασμό «*ως εν Κυρίω*», όπως προτρέπει ο Παύλος, **άνδρες** που δεν περιθάλπτουν και δεν αγαπούν τις γυναίκες τους, όπως η Βίβλος προτρέπει και όπως αρμόζει σε ανθρώπους που διακηρύττουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο κύριος της ζωής τους, **παιδιά** ανυπάκουα κατά πάντα στους γονείς τους, ενώ έχουν γαλουχηθεί από μικρά με τον Λόγο του Θεού, **πιστοί** που συμβιβάζονται και ερωτοτροπούν με το σύστημα του κόσμου, ακολουθώντας με μεγάλη ευκολία καθαρά ειδωλολατρικά ήθη και έθιμα, για να μη θεωρηθούν από τους άλλους οπισθοδρομικοί και ότι είναι «εκτός εποχής», **πιστοί** που όταν βρίσκονται στην εκκλησία, προσεύχονται, ψάλλουν, και «γεμίζουν» από το μήνυμα του Λόγου του Θεού, αλλά εκτός εκκλησίας ντρέπονται να ομολογήσουν τον Ιησού Χριστό στους άλλους και θα μπορούσαν να αναφερθούν πάρα πολλές παρόμοιες περιπτώσεις.

Ίσως πολλοί να θυμούνται ότι στη δεκαετία του 80 στις περισσότερες εκκλησίες της πολιτισμένης Δύσης, ένα από τα θέματα που τότε τις απασχολούσαν ήταν η προσαρμογή της Βίβλου στα νέα δεδομένα, τόσο της εποχής εκείνης, όσο και στις επόμενες δεκαετίες και το σύνθημα που κυριαρχούσε ήταν **«ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ»**. Το αποτέλεσμα ήταν να κυκλοφορήσουν διάφορες εκδόσεις της προσαρμοσμένης νέας Βίβλου, κομμένες και ραμμένες ανάλογα με το «εκπολιτιστικό» ψαλίδι που ο κάθε νεωτεριστής κρατούσε στο χέρι του για να κόβει. Την εποχή εκείνη και συγκεκριμένα τη διετία 1985-1986 διαφημιζόταν από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης της χώρας μας η νέα έκδοση της Αγίας Γραφής του τότε γνωστού περιοδικού **«READER'S & DIGEST»**, η οποία πρωτοτυπούσε, επειδή είχαν περικοπεί οι «διπλές» και «περιττές» εκφράσεις του πρωτότυπου κειμένου, παραβλέποντας οι εκδότες τις φοβερές προειδοποιήσεις του Ιησού γι' αυτούς που θα τολμούσαν να κάνουν κάτι τέτοιο: **«Και αν τις αφαιρέση από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από τον βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω»** (Αποκάλυψη ΚΒ/22:18-19).

Η αποστασία, που αναφέρεται μέσα στις σελίδες της Αγίας

Γραφής, δεν αφορά αυτούς που ζουν μακριά από τον Θεό, πράττοντας τα έργα της αμαρτίας, **αλλά αφορά αυτούς, που ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ και ΒΑΠΤΙΣΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, που γεύτηκαν την επουράνια δωρεά, που έγιναν μέτοχοι των ευλογιών του Θεού** (βλ. Εβραίους ς' /6:4-8) και που αργότερα αποστάτησαν από την «οδό της ζωής» που είναι ο Ιησούς Χριστός και ακολούθησαν **«οπίσω άλλης σαρκός»** (Ιούδας, εδ.7).

2. Η ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Στις ημέρες μας, μερικές εκκλησιαστικές ομάδες, σε Ελλάδα και εξωτερικό, προωθούν (πιστεύω καλοπροαίρετα) μία διδασκαλία πλάνης, σύμφωνα με την οποία η Αγία Γραφή δεν αναφέρει ότι υπάρχουν ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ από την αληθινή πίστη και κατά συνέπεια δεν υπάρχει ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ. Για τους υποστηρικτές αυτής της άποψης, όλοι αυτοί **που** δημιουργούν σκάνδαλα μέσα στο σώμα της εκκλησίας Χριστού, **που** παρουσιάζονται χλιαροί στην πίστη, **που** παρασύρονται από τις σαρκικές και μάταιες απολαύσεις του κόσμου, **που** χωλαίνουν ανάμεσα σε δύο φρονήματα και γενικά όλους αυτούς που η Βίβλος αποκαλεί αποστάτες, **ΠΟΤΕ** δεν υπήρξαν γνήσια παιδιά του Θεού, **ΠΟΤΕ** δεν αφιέρωσαν συνειδητά τη ζωή τους στον Κύριο Ιησού, **ΠΟΤΕ** δεν είχαν αναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού, αλλά ζούσαν μέσα στην εκκλησία και απολάμβαναν την αγάπη και τη ζεστή κοινωνία των γνήσιων παιδιών του Θεού, απολάμβαναν τα ευεργετήματα της εκκλησίας και γενικά γεύονταν και αυτοί όλες τις ευλογίες των άλλων πιστών. Στη συνέχεια πέταξαν τη μάσκα του «αδελφού» και αποκάλυψαν την αληθινή τους ταυτότητα, του ψευδάδελφου.

Εφόσον λοιπόν δεν υπάρχει αναγέννηση, άρα (κατ' αυτούς) **ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ**, και όταν κάποιος πλυθεί με το αίμα της θυσίας του Ιησού και αναγεννηθεί από το Πνεύμα Του, **δεν χάνει ποτέ τη σωτηρία του**, γιατί ο Θεός δεν κρατάει κάποια γομολάστιχα και τη μια να σβήνει το όνομα κάποιου που έχει γραφτεί στο Βιβλίο της Ζωής (βλ. Λουκάς Ι' /10:20 - Έξοδος ΛΒ/32:32, κλπ) και από την άλλη να το ξαναγράφει. Η διδασκαλία αυτή βολεύει όλους εκείνους τους πιστούς, που έχουν ξεκλίνει από την οδό της αλήθειας και έτσι ελεύθερα, χωρίς να υπάρχει ο έλεγχος του Θεού στη συνεί-

δησή τους, να μπορούν να πράττουν την αμαρτία.

Πρόκειται για μια φοβερή απάτη και παγίδα του Διαβόλου. Ο Ιησούς Χριστός προειδοποίησε ότι θα πλανηθούν ακόμα και οι εκλεκτοί Του (Ματθαίος ΚΔ/24:24), εάν δεν μένουν σε συνεχή ενότητα μαζί Του. Δυστυχώς, στις ημέρες μας είναι τραγική η διαπίστωση ότι σε πολλές τοπικές εκκλησίες (συναθροίσεις), όλων των δογματικών αποχρώσεων, οι πιστοί δεν αφήνουν το άγιο Πνεύμα του Κυρίου να τους διοικεί και να τους κατευθύνει, αλλά διοικούνται από ανθρωπίνες επιδιώξεις και φιλοδοξίες, από φρονήματα της σάρκας που πηγάζουν από τον Πονηρό.

Ποιος είναι ο ΑΠΟΣΤΑΤΗΣ; Τι σημαίνει ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ; Ποια είναι η ακριβής έννοιά της; Γραμματικά, προέρχεται από τη λέξη «*αποστατέω-ώ*» και ετυμολογικά πρόκειται για μια σύνθετη: «*από*» και «*ίσταμαι*». Που σημαίνει «*αποσκιρτώ - εγκαταλείπω - απέχω - μένω μακριά από κάποιον - απαρνούμαι τις αρχές ή τα πιστεύω μου*». Στον πολιτικό τομέα σημαίνει «*αποσκιρτώ από ένα κόμμα και προσχωρώ σε ένα άλλο*». Στον εκκλησιαστικό τομέα σημαίνει «*αρνούμαι τον Θεό ή τη χριστιανική μου πίστη*».

ΑΠΟΣΤΑΤΗΣ (=από + ίσταμαι) είναι αυτός **που κάποτε** στεκόταν (ίστατο) και βάδιζε επάνω στην «οδό της Ζωής» που είναι ο Ιησούς, **που κάποτε** είχε φως και επίγνωση του Ιησού και **που κάποτε** είχε στενή σχέση και επικοινωνία με τον Κύριό Του Ιησού, **αλλά στράφηκε προς τα πίσω** και τα έχασε όλα αυτά. Η προειδοποίηση του Ιησού Χριστού είναι: «*Ουδείς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ*» (Λουκάς Θ/9:62).

Ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει «*μετὰ ΦΟΒΟΥ καὶ ΤΡΟΜΟΥ ἐργάζεσθε τὴν εαυτῶν σωτηρίαν*» (Φιλιππησίους Β/2:12). Το ερώτημα είναι: «**Γιατί;**» Για να μη χάσει ο πιστός τη σωτηρία του και όταν λέμε «σωτηρία» δεν αναφερόμαστε μόνο στη στενή έννοια της λέξης, που για πολλούς αφορά μόνο τη σωτηρία της ψυχής, αλλά και στην ευρεία έννοια της λέξης που αφορά τη σωτηρία του σώματος από ασθένειες, τη σωτηρία από δαιμονικές επιθέσεις, τη σωτηρία από δύσκολες καταστάσεις και προβλήματα, σωτηρία από τα πάντα.

Ας θυμηθούμε και ας προσευχόμαστε να μη βρεθούμε στην

τραγική κατάσταση του **Ανανία** και της συζύγου του **Σαπφείρας** (Πράξεις Ε/5:1-11), του συνεργάτη του απόστολου Παύλου, του **Δημά**, που τον εγκατέλειψε, γιατί αγάπησε τον παρόντα κόσμο (Β' Τιμόθεου Δ/4:10), των **πέντε μωρών παρθένων** που κάποτε είχαν λάδι (άγιο Πνεύμα) στη ζωή τους (Ματθαίος ΚΕ/25:1-13), της **γυναίκας του Λωτ**, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποστασίας, που το επικαλέστηκε και ο ίδιος ο Ιησούς (Λουκάς ΙΖ/17:32), των **ξεπεσμένων αγγέλων** που κάποτε βρίσκονταν στην παρουσία του Θεού (Ιούδας, εδ.6), του **λαού Ισραήλ**, που αποτελεί το σπουδαιότερο παράδειγμα για μας σήμερα, ο οποίος βγήκε μεν από την Αίγυπτο «*αλλά δεν ευηρεστήθη ο Θεός εις τους πλειότερους εξ αυτών, διότι κατεστρώθηκαν εν τη ερήμω*» (βλ. Α' Κορινθίους Ι'/10:1-11).

Οι Ισραηλίτες σώθηκαν από τη σκλαβιά της Αιγύπτου, πέρασαν με θαυμαστό τρόπο την Ερυθρά Θάλασσα, βρέθηκαν στην έρημο για το δρόμο προς την Χαναάν, αλλά από αυτούς που βγήκαν από την Αίγυπτο, εκτός από τον Ιησού του Ναυή και τον Χάλεβ, κανείς άλλος δεν μπήκε μέσα στη Γη της Επαγγελίας, πέθαναν μέσα στην έρημο, γιατί γόγγυζαν κατά του Θεού. **Ο ίδιος ακριβώς κίνδυνος υπάρχει και για μας τους πιστούς σήμερα, που είμαστε ο «πνευματικός Ισραήλ».** Βγήκαμε έξω από την «Αίγυπτο της αμαρτίας» και ελευθερωθήκαμε από τον «Φαραώ του κόσμου» που είναι ο Διάβολος, περάσαμε από την «Ερυθρά Θάλασσα» που συμβολικά είναι το βάπτισμά μας στο νερό στο όνομα του Κυρίου Ιησού, μπήκαμε μέσα στην «έρημο του κόσμου» σαν πνευματικοί μαχητές, φθάσαμε στο «όρος Σινά» που φλεγόταν από τη φωτιά της παρουσίας του Θεού που συμβολικά είναι το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος στη ζωή μας, φάγαμε πνευματικό «μάννα» από τον ουρανό, αλλά ποτέ δεν θα φθάσουμε στην ουράνια Χαναάν, που είναι ο προορισμός μας, εάν δεν περάσουμε την έρημο του κόσμου, βαδίζοντας συντροφιά με τον Κύριο Ιησού.

Θα πρέπει να προσέχουμε και τα πνευματικά μας αισθητήρια να είναι γυμνασμένα για να συλλαμβάνουν τα μηνύματα του εχθρού της ψυχής μας, γιατί ο Διάβολος έρχεται και μας πλανά για να μας παρασύρει μαζί του στην αιώνια κόλαση, ψιθυρίζοντάς μας: «**Μη φοβάσαι, ο Θεός δεν είναι κακός, είναι αγάπη και εάν αμαρτήσεις δεν χάνεις τη σωτηρία σου, μπορείς να απολαμβάνεις όλες τις χάρες του**

κόσμου, γιατί να τις στερείσαι; Το θέλει αυτό ο Θεός;».

Δυστυχώς οι εισηγήσεις του Διαβόλου βρίσκουν απήχηση και αποδοχή μέσα στις καρδιές των αδύναμων και αστήρικτων πιστών, αλλά και των «προχωρημένων» πιστών που πιστεύουν ότι είναι δυνατοί και ότι ο Διάβολος δεν μπορεί να τους παρασύρει, με αποτέλεσμα η αποστασία να έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις μέσα στο σώμα του Χριστού. Θυμάμαι, που πριν από αρκετά χρόνια, σε μια τοπική χριστιανική συνάθροιση γινόντουσαν μαθήματα μέσα από την επιστολή Ιούδα και μερικοί «πνευματικοί» αδελφοί δυσανασχέτησαν με το περιεχόμενο της επιστολής και ήθελαν να σταματήσει η ανάλυσή της, ισχυριζόμενοι ότι «αφού στα μέλη της δική μας εκκλησία δεν συμβαίνει τίποτα από όλα αυτά, γιατί να μην ασχολούμαστε με κάτι άλλο πιο οικοδομητικό και ωφέλιμο!!!». Φυσικά ο λόγος δεν ήταν αυτός, γιατί δεν είχε καμιά πνευματική βάση, απλά το μήνυμα της επιστολής έλεγχε τη χλιαρή και αποστατημένη καρδιά τους, τους τάραζε τον πνευματικό τους ύπνο και οι ίδιοι δεν ήθελαν να μετανοήσουν για την κατάσταση τους, γεμάτοι από αυτοδικαίωση και προτιμούσαν να μην ακούν τις προειδοποιήσεις του Λόγου του Θεού.

3. ΟΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Οι άγιοι, οι αναγεννημένοι πιστοί των εσχάτων καιρών έχουν μεγάλη ανάγκη να διαφυλαχτούν από τον Κύριο Ιησού Χριστό, ζώντας μια ζωή πίστης και αυξανόμενου αγιασμού. Με αυτό το πνεύμα προσεύχεται ο ίδιος ο Ιησούς, λέγοντας: «*Πάτερ αγιε, ΤΗΡΗΣΟΝ αυτούς ΕΝ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ, ώ δέδωκάς μοι....*» (Ιωάννης ΙΖ/17:11, αρχαίο κείμενο), δηλαδή «*Πατέρα αγιε, τήρησέ τους (διαφύλαξέ τους) στο όνομά Σου, το οποίο (όνομα Σου) μου έδωκες*». Γιατί να τους διαφυλάξει «εν τω ονόματί Του;» Γιατί μέσα στο θαυμαστό όνομα του Θεού, το οποίο στη συνέχεια κληρονόμησε ο Υιός, βρίσκεται η σωτηρία μας, η θεραπεία μας και η ελευθερία μας.

Εάν ο αναγεννημένος και βαπτισμένος με άγιο Πνεύμα πιστός δεν μένει ΣΥΝΕΧΕΙΑ ενωμένος με τον Ιησού, αφιερωμένος και πλήρως υποταγμένος στο άγιο θέλημά Του, τότε θα αρχίσει σιγά-σιγά να κυριαρχείται από το σαρκικό φρόνημα, θα απομακρύνεται από τον Θεό και στο τέλος θα μοιάζει με το ξερό κλίμα που δεν φέρνει καρπό και για τον λόγο αυτό πετιέται έξω από το αμπέλι. Ο

Ιησούς είπε: «ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ η άμπελος η αληθινή, και ο ΠΑΤΗΡ μου είναι ο γεωργός. Παν κλήμα εν Εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό.... ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ (=ο Ιησούς) η άμπελος, σεις (=οι πιστοί) τα κλήματα. Ο μένων εν Εμοί και Εγώ εν αυτό, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς Εμού δεν δύνασθε να κάμντε ουδέν. Εάν τις δεν μείνη εν Εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίονται» (βλ. Ιωάννης ΙΕ/15:1-6).

Ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει να εργαζόμαστε με φόβο και τρόμο για να διαφυλάξουμε τη σωτηρία μας, μιλώντας μέσα από την προσωπική του εμπειρία: «...*αλλά δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ, ΜΗΠΩΣ εις άλλους κηρύξας ΕΓΩ ΓΕΙΝΩ ΑΔΟΚΙΜΟΣ*» (Α' Κορινθίους Θ/9:27 – Επίσης βλέπε: Ρωμαίους Ζ/7:15-25, Β' Κορινθίους ΙΓ/13: 5-7, Β' Τιμόθεου Γ/3:8, Τίτος Α/1:16, κλπ).

Ο Λόγος του Θεού μας προειδοποιεί:

1. **ΕΒΡΑΙΟΥΣ Ι'/10:26-27** «Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν **εκουσίως**, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, αλλά **ΦΟΒΕΡΑ ΤΙΣ ΑΠΕΚΔΟΧΗ ΚΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΑΨΙΣ ΠΥΡΟΣ**, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους.

Το ερώτημα είναι: «Υπάρχουν πιστοί, που αμαρτάνουν εκουσίως, με τη θέλησή τους;» Η Βίβλος αυτό μας αποκαλύπτει και για να το κάνει αυτό κάποιος, χωρίς να υπάρχει έλεγχος συνείδησης, σημαίνει ότι διαθέτει μια αποστατημένη καρδιά.

2. **ΕΒΡΑΙΟΥΣ Ι'/10:29** «Πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή άξιος ο καταπατήσας τον Υιόν του Θεού και **νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης**, με το οποίον ηγιάσθη, και **υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος;**»

Το να κάνει ο πιστός «κοινόν το αίμα της διαθήκης», το αίμα της θυσίας του Ιησού Χριστού με το οποίο κάποτε αγιάσθηκε και καθαρίστηκε, αποτελεί βλασφημία κατά του Πνεύματος του Θεού, αμαρτία η οποία δεν συγχωρείται

3. **ΕΒΡΑΙΟΥΣ ζ'/6:4-6** «Διότι **αδύνατον** είναι οι ΑΠΑΞ ΦΩΤΙΣΘΕΝΤΕΣ και ΓΕΥΘΕΝΤΕΣ της επουρανίου δωρεάς και ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ του αγίου Πνεύματος, και ΓΕΥΘΕΝΤΕΣ τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνος, και (έπειτα) **παρα-**

ΠΕΣΟΝΤΕΣ, (αδύνατον) να ανακαινισθώσι πάλιν εις μετάνοιαν, **ανα-σταυρούντες** εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού **και καταισχύον-τες**».

Αναγεννήθηκα από τον Λόγο του Θεού και από το άγιο Πνεύμα Του το έτος 1977. Σε κάποια δύσκολη πορεία της ζωής μου σαν νέος πιστός (το έτος 1981) τα παραπάνω λόγια της Γραφής με απέτρεψαν από αποστασία. Είχα τέτοιο διωγμό και επίθεση από τον Διάβολο, που συνέχεια μου έβαζε σκέψεις να γυρίσω πίσω στον κόσμο για να μην έχω προβλήματα.

Όταν μου έβαζε σκέψεις αποστασίας, το Πνεύμα του Θεού μου θύμιζε το παραπάνω εδάφιο και με πληροφορούσε εάν συμβεί αυτό, θα ήταν αδύνατον να γυρίσω πίσω.

Μέσα στην καρδιά μου γινόταν μάχη, αλλά δόξα στον Κύριο η αγάπη μου γι' Αυτόν έφερε και τη νίκη, αποφασίζοντας να συνεχίσω να Τον ακολουθώ, έστω και αν όλες οι πονηρές δυνάμεις έρχονταν εναντίον μου, γιατί γνώριζα και γνωρίζω ότι **«αυτός που κατοικεί μέσα μου (ο Ιησούς), είναι ισχυρότερος από αυτόν που κατοικεί στον κόσμο (τον Διάβολο)»** και εφόσον **«ο Θεός είναι ΜΑΖΙ ΜΑΣ, ποιος μπορεί να είναι ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΑΣ;»**. Ο Κύριος μας δίνει πάντα τη νίκη.

4. Β' ΠΕΤΡΟΥ Β/2:20-22 «Επειδή, εάν ΑΦΟΥ ΑΠΕΦΥΓΟΝ τα μολύσματα του κόσμου **διά της επιγνώσεως** του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ΕΝΕΠΛΕΧΘΗΣΑΝ πάλιν εις ταύτα και νικώνται, **έγειναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων**. Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς **να μη γνωρίσωσι** την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής.

Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, **«ο ΚΥΩΝ επέστρεψεν εις το ίδιον (αυτού) εξέραςμα»** και, **«ο ΧΟΙΡΟΣ λουσθείς (επέστρεψεν) εις το κύλισμα του βορβόρου»**

Εδώ ο απόστολος Πέτρος αναφέρει κάτι απλό: Υπάρχουν πιστοί άνθρωποι που, αφού γνώρισαν προσωπικά τον Ιησού Χριστό και τον έκαναν Κύριο της ζωής τους και αφού απέφυγαν τα μολύσματα και τα βδελύγματα του κόσμου, μετά ξαναγύρισαν πίσω **και έγιναν χειρότεροι από ότι ήσαν πριν Τον ακολουθήσουν**. Μπορεί να το φανταστεί αυτό κάποιος; Πως και γιατί έγιναν χει-

ρότεροι;

Η απάντηση είναι απλή. Πριν γνωρίσουν τον Ιησού, ζούσαν μέσα σε πνευματικό σκοτάδι δεμένοι με ταμπού και πλήθος προκαταλήψεων που η ζωή τους ήταν γεμάτη φοβίες, ανασφάλειες, άγχος, αγωνία και αβεβαιότητα. Όταν απέκτησαν επίγνωση του Ιησού και των αληθειών της Βίβλου, ελευθερώθηκαν από τα δεσμά που ο Διάβολος τους είχε δέσει, ελευθερώθηκαν από όλες τις δεισιδαιμονίες και τις προκαταλήψεις που είχαν και από όλα τα ειδωλολατρικά ήθη και έθιμα που ακολουθούσαν. Όταν όμως στην πορεία αποστάτησαν και εγκατέλειψαν Εκείνον που είναι το «Φως και η Ζωή», και επέστρεψαν πίσω στον κόσμο, γύρισαν απελευθεωμένοι από τις προκαταλήψεις τους και από όλα τα δεσμά που είχαν πριν ακολουθήσουν τον Ιησού, με αποτέλεσμα, μη έχοντας πλέον κανένα φραγμό ή ταμπού, έγιναν **«εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων»**, και ο Πέτρος τους παραλληλίζει με το **«σκύλο»** και το **«γουρούνι»**.

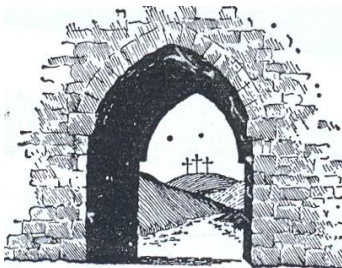
Το σκυλί (κύων) όταν είναι άρρωστο και ζαλισμένο και εξεμμέσει (αποβάλλει) ότι έχει φάει, μόλις συνέλθει επιστρέφει και τρώει αυτά που «ξέρασε», επιστρέφει **«εις το ίδιον (αυτού) εξέραςμα»**. Το ίδιο και το γουρούνι (χοίρος). Επειδή του αρέσει να ζει μέσα στη βρωμιά, μόλις πλυθεί, δεν ευχαρισιέται στην καθαριότητά του, αλλά αμέσως επιστρέφει και μάλιστα τρέχοντας να κυλισθεί στο βούρκο: **«...Και ο ΧΟΙΡΟΣ λουσθείς (επέστρεψεν) εις το κύλισμα του βορβόρου»**. Αυτό κάνει και ο άνθρωπος που αποστατεί από την ποίμνη του Ιησού. Σαν το σκυλί και το γουρούνι επιστρέφει στα πνευματικά ξεράσματα και βδελύγματα του κόσμου και πέφτει μέσα στο βόρβορο της αμαρτίας, όπου κάνει πλέον πράγματα, που πριν έλθει στον Ιησού, δεν θα έκανε ποτέ **«...και τα έσχατα αυτού γίνονται χειρότερα των πρώτων»**. Η Βίβλος λέγει καλύτερα να μην είχαν γνωρίσει την αλήθεια.

❖ Τα βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν έναν αποστάτη και που τον αποκαλύπτουν ποιος είναι στην πραγματικότητα είναι τα παρακάτω, τα οποία δεν είναι τα μόνα, αλλά αποτελούν το βασικό οδηγό αναγνώρισης:

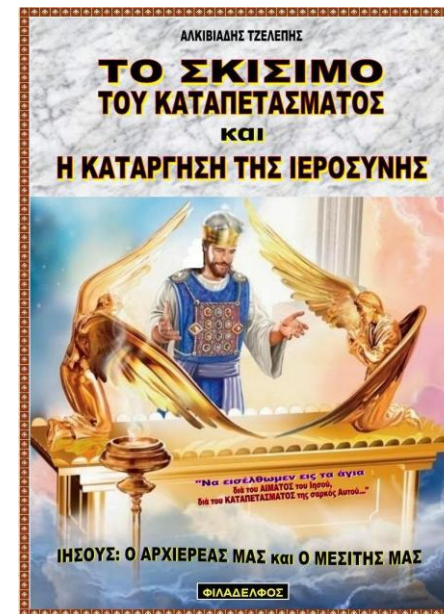
(1) Έλλειψη ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ και ΜΕΛΕΤΗΣ του Λόγου του Θεού από τη ζωή του.

- (2) Αδιαφορία για αύξηση προσωπικού **αγιασμού και αφιέρωσης** στον Κύριο Ιησού.
- (3) Αδιαφορία για τη **στήριξη νέων πιστών** και για ευαγγελισμό.
- (4) Έλλειψη **πρακτικής εφαρμογής** του χριστιανικού τρόπου ζωής.
- (5) Ύπαρξη **πνεύματος κατάκρισης, καταλαλιάς**, καθώς και ευερέθιστου χαρακτήρα..
- (6) Εξωτερική τυπικότητα στα πνευματικά καθήκοντα και ευχαρίστηση σε κοσμικές διασκεδάσεις.
- (7) Έλλειψη **πνευματικής χαράς**, γιατί υπάρχει στη ζωή του ασέβεια και απείθεια προς τον Λόγο του Θεού
- (8) Έλλειψη ενδιαφέροντος για **πνευματικές συζητήσεις** και ύπαρξη **υποχωρητικού πνεύματος**.

Ο αποστάτης, όταν παρουσιάζει τα παραπάνω χαρακτηριστικά, ή μερικά από αυτά, θα αρχίσει να γεμίζει τη ζωή του **από** τα ΛΑΘΗ του, **από** τα δικά του ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ και ΛΟΓΙΑ, **από** τις ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ του και τις ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ του, **από** τους δικούς του ΦΟΒΟΥΣ και ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, **από** τα ΠΑΘΗ του και τις ΖΗΜΙΕΣ του, **θα γεμίσει από τις ίδιες του τις ΠΛΑΝΕΣ** και τέλος θα είναι γεμάτος από ΑΥΤΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ και θα έχει ΕΝΟΧΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ.

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 27 - 2

Α' έκδοση: 01/1992 ♦ Β' έκδοση: 03/2003

Γ' έκδοση: 01/2018 ♦ Σελίδες 84

Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ, ως το μοναδικό ΜΕΣΙΤΗ μας μεταξύ Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμόθεου Β/2:5), είναι ο μοναδικός ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ μας στον ουρανό. Πρόκειται για μια πολύ απλή και κατανοητή παρουσίαση της ιεροσύνης του αναστημένου και ένδοξου Κυρίου Ιησού που κάθεται μέσα στο θρόνο του Πατέρα (Αποκάλυψη Γ/3:21) και μεσιτεύει για μας.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ:

Το σκίσιμο του καταπετάσματος και το ιερατείο - Εξομολόγηση σε Θεό ή σε ανθρώπους; - Προσκύνηση αγίων και αγγέλων - Προσκύνηση εικόνων και γλυπτών - ΙΗΣΟΥΣ: Το υπέρ παν όνομα.

Το βιβλίο αυτό, μαζί με τα βιβλία «ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» και «ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ» αποτελούν μια θαυμαστή ενότητα. Αν και το κάθε βιβλίο είναι αυτοτελές, το ένα συμπληρώνει το άλλο.

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

«ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ»

ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ

1. Βασική εκδήλωση μιας αποστατημένης καρδιάς είναι η έλλειψη «αφιέρωσης» και η έλλειψη «υπηρεσίας» προς τον Κύριο Ιησού.

Ο αφιερωμένος πιστός, που είναι πλήρως υποταγμένος στο θέλημα του Θεού επιδιώκει χωρίς να υπολογίζει το κόστος να ξεχωρίζει από τον κόσμο, επιδιώκει συνέχεια τον προσωπικό του αγιασμό «χωρίς του οποίου ΚΑΝΕΙΣ δεν θέλει ιδεί τον Κύριον» (Εβραίους ΙΒ/12:14). Όταν αυτά τα γνωρίσματα (αφιέρωση, υπηρεσία, αγιασμός) αρχίσουν σιγά-σιγά, να απουσιάζουν από τη ζωή του πιστού, τότε έχουμε συμπτώματα μιας αποστατημένης καρδιάς, που αποτραβιέται από την κατάσταση της πλήρους και ολοκληρωτικής παράδοσης στον Θεό και επανέρχεται κάτω από τον έλεγχο πονηρών δυνάμεων, που φροντίζουν να ικανοποιούν τη σαρκικές και εγωιστικές επιθυμίες τους.

2. Ένα δεύτερο βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα αποστασίας είναι ο πιστός να χάσει «την πρώτη του αγάπη» (Αποκάλυψη Β/2:4).

Η έλλειψη της «πρώτης αγάπης», σαν γνώρισμα αποστασίας, είχε παρουσιασθεί μέσα στους κόλπους της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, με αποτέλεσμα να δεχθεί τις αυστηρές προειδοποιήσεις του Κυρίου Ιησού: «Πλην έχω (τι) κατά σου, ΔΙΟΤΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΣΟΥ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΑΦΗΚΑΣ. Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες, και μετανόησον, και κάμε τα πρώτα έργα, ει δε μη, ΕΡΧΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ΣΕ ΤΑΧΕΩΣ, και ΘΕΛΩ ΚΙΝΗΣΕΙ την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσεις» (Αποκάλυψη Β/2:2-4). Η Βίβλος μας προλέγει ότι στις έσχατες ημέρες το φαινόμενο της αποστασίας θα κορυφωθεί «Και επειδή θέλει πληθυνθεί η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθεί» (Ματθαίος ΚΔ/24:12). Όταν ο πιστός χάσει αυτή την αγάπη, την γεμά-

τη φλόγα αυταπάρνησης και θυσίας, οδηγείται σε έναν ξερό τυπικισμό που οδηγεί στην αποστασία από τον Θεό.

3. Ένα επίσης βασικό γνώρισμα αποστασίας είναι η ασέβεια προς τον Θεό. Δεν υπάρχει φόβος Θεού.

Ο Ιούδας, ο λεγόμενος αδελφόθεος, στην ομώνυμη επιστολή του γράφει: «Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστό» (Ιούδας, εδ.4). Εδώ σκιαγραφούνται τρεις χαρακτήρες ασεβών ανθρώπων:

- (α) Είναι ασεβείς.
- (β) Μεταστρέφουν τη ΧΑΡΗ του Θεού σε ΑΣΕΛΓΕΙΑ.
- (γ) Αρνούνται ακόμα και τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, που τους εξαγόρασε από την αμαρτία με το πολύτιμο αίμα Του.

Όταν λέμε «ασέβεια», δεν πρέπει να νομίζουμε ότι πρόκειται για κάποια δημόσια ανηθικότητα, όπως γίνεται στον κόσμο, από τους μη αναγεννημένους, αλλά ΑΣΕΒΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ. «Φόβος Θεού» σημαίνει πως υπολογίζω το θέλημα του Θεού, καθώς και τις συνέπειες που η ανυπακοή μου μπορεί να φέρει στη ζωή μου. Υπάρχει μέσα στους χλιαρούς πιστούς, αλλά περισσότερο υπάρχει στους αποστατημένους πιστούς μία μορφή ευσέβειας (υποκριτικής) χωρίς δύναμη από τον Θεό (Τιμόθεου Γ/3:5) και που αρνείται το καθαρό μήνυμα του ευαγγελίου του Ιησού σαν μόνη δύναμη σωτηρίας της ψυχής και θεραπείας του σώματος.

Όταν δεν υπάρχει ο φόβος του Θεού, τότε ο άνθρωπος αρνείται πεισματικά να υποταχθεί στη δύναμη του Θεού, η οποία μπορεί να τον μεταμορφώσει, να τον μεταβάλλει και να παράγει καρπούς άξιους της μετανοίας του. Ένας τέτοιος άνθρωπος, μπορεί στα μάτια των άλλων να φαίνεται «καλός», «ηθικός» και «ευσεβής», αλλά θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι η «ευσέβειά» του δεν συνοδεύεται πάντοτε από φανερές εξωτερικές εκδηλώσεις, γιατί κατά βάση αφορά περισσότερο καταστάσεις της καρδιάς. Στο βιβλίο Α΄ Σαμουήλ Ις΄/16:7 γράφει: «...Μη επιβλέψεις εις την όψιν αυτού, ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή ΑΠΕΛΟΚΙΜΑΣΑ αυτόν, διότι δεν (βλέπει ο

Κύριος) καθώς βλέπει ο άνθρωπος, διότι ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενο, ο δε Κύριος βλέπει την καρδιάν». Ο άνθρωπος λοιπόν αυτός, μπορεί μεν να ομολογεί με τα χείλη του πίστη στον Ιησού, αλλά γεννιέται το ερώτημα: **Ποιο** είναι το περιεχόμενο της πίστης του; **Μπορεί** να μιλά για αγάπη, όταν η πραγματική αγάπη του ουράνιου Πατέρα δεν υπάρχει στη ζωή του; **Μπορεί** να μιλά για το σταυρό του Ιησού, σαν μέσο καταδίκης της αμαρτίας, όταν η αμαρτία εξακολουθεί να υπάρχει στη ζωή του;

Θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι μπορεί κάποιος να έχει μια αποστατημένη καρδιά και να εμφανίζει ταυτόχρονα μία θρησκεία προς τα έξω, προς τους γύρω του. Όλοι μας έχουμε ιδεί διαφορετικούς ανθρώπους να εκτελούν τις ίδιες ή παρόμοιες εξωτερικές πράξεις από διαφορετικά (ίσως και αντίθετα) κίνητρα. Χωρίς αμφιβολία ο πιο έντονος εγωισμός λαμβάνει θρησκευτική μορφή, με αποτέλεσμα ένας αποστάτης **να επιδεικνύει** «πνευματικότητα», αλλά να έχει χάσει τη δύναμη της αληθινής, της γνήσιας αγάπης του Θεού μέσα στην καρδιά του.

ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ των ΑΠΟΣΤΑΤΩΝ

Εκτός από τα πιο πάνω ΓΕΝΙΚΑ γνωρίσματα που είναι αρκετά φανερά σε κάθε αποστάτη, υπάρχουν και μερικά ΕΙΔΙΚΑ χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αποστατημένης καρδιάς, τα οποία διαφέρουν από πιστό σε πιστό και είναι τα ακόλουθα:

01. ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΧΑΡΑΣ

Πάντα μας αρέσει να λέμε και να κάνουμε πράγματα, που ευχαριστούν αυτόν που αγαπάμε. Όταν λοιπόν η καρδιά δεν έχει αποστατήσει, αλλά βρίσκεται σε διαρκή και ζωντανή επικοινωνία με τον Κύριο Ιησού, τότε όλα τα πνευματικά καθήκοντα εκτελούνται, όχι απλώς με ευχαρίστηση, αλλά η κοινωνία με τον Κύριο αποτελεί πηγή πλούσιας και συνεχιζόμενης ευλογίας. Ο απόστολος Παύλος μας προτρέπει *«να χαιρόμεθα εν Κυρίω»* (Α΄ Θεσσαλονικείς Ε/5:16) και δεν μπορεί κάποιος να χαιρείται, εάν η καρδιά του δεν είναι ταυτισμένη με το θέλημα του Κυρίου.

02. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΤΥΠΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Ένας πολύ στερεότυπος και ομοιόμορφος τρόπος να λέμε και

να κάνουμε τα πράγματα του Θεού, είναι καθαρά το αποτέλεσμα μιας συνήθειας και μιας πνευματικής ρουτίνας και όχι το ξέσπασμα μιας πραγματικά πνευματικής ζωής. Στην προσευχή μας, στην κοινωνία μας με τους άλλους ανθρώπους και στις λοιπές πνευματικές μας υποχρεώσεις και δραστηριότητες, αυτή η τυπικότητα είναι ξερή, κρύα σαν πάγος και συνήθως χαρακτηρίζεται από πλήρη έλλειψη ειλικρίνειας στην εκτέλεση κάθε πνευματικής εργασίας. Είναι αδύνατον να υπάρξει μια τέτοια ή παρόμοια κατάσταση εκεί όπου υπάρχει ζωντανή πίστη, παρρησία και αληθινός ζήλος στην εκτέλεση του θελήματος του Θεού.

03. ΕΥΕΡΕΘΙΣΤΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Όταν ο πιστός είναι γεμάτος από αγάπη και καλοσύνη, εκδηλώνει συνήθως διάθεση υπομονετική και ταπεινή. Σε περίπτωση που συμβεί η καρδιά του να ξεφύγει από το θέλημα του Θεού, γρήγορα θα ομολογήσει το λάθος του, μετανοώντας με αληθινή ταπεινοφροσύνη. **Όπου όμως υπάρχει ευερέθιστη και ακυβέρνητη διάθεση, εκεί μπορεί κάποιος να αναγνωρίσει τα χαρακτηριστικά μιας αποστατημένης καρδιάς**, η οποία είναι γεμάτη από εκδηλώσεις πονηρών πνευμάτων (δαιμόνια), όπως πνεύμα έριδας και φιλονικίας, πνεύμα εγωισμού και υπερηφάνειας, πνεύμα θυμού και πνεύμα φιλαυτίας. Μπορεί να είναι κάποια μεμονωμένη από τις εκδηλώσεις αυτές, αλλά μπορεί να είναι και ομάδα πολλών δαιμονικών εκδηλώσεων. Πάντοτε ο ευερέθιστος και ευέξαπτος χαρακτήρας έχει «δίκιο», έχει την «αλήθεια» και όλοι οι άλλοι κάνουν λάθος και δεν μπορούν ποτέ δεν τον καταλάβουν.

04. ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ή ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο Ιησούς Χριστός είπε ότι *«εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα»* (Ματθαίος ΙΒ/12:34). Καμιά συζήτηση δεν είναι τόσο όμορφη και ενδιαφέρουσα γι' αυτόν που αγαπά με ειλικρίνεια και καθαρότητα, όσο η συζήτηση που έχει σχέση με τα πράγματα του Θεού και με την ευλογημένη και ζωντανή σχέση του με τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Εάν η καρδιά σου είναι κολλημένη μόνο στην καριέρα σου και στα πλούτη σου, ή στο ωραίο ντύσιμό σου και στο όμορφο αυτοκί-

νητό σου, ή στην πολιτική και στην τηλεόραση, ή στο σπίτι σου και στα παιδιά σου, ή σε οτιδήποτε αποτελεί για σένα πάθος, τότε το περιεχόμενο των συζητήσεών σου θα είναι αποκλειστικά γι' αυτό που εσύ αγαπάς και που σ' αυτό βρίσκεις ευχαρίστηση. Στις περιπτώσεις αυτές, το να συζητάς για τον Ιησού Χριστό είναι κάτι το άχαρο και το βαρετό, Τον έχεις βάλει σε μια απόμερη άκρη της καρδιάς σου και όταν Τον χρειαστείς, τότε Τον θυμάσαι για να σε βγάλει από την όποια δύσκολη κατάσταση είσαι και μάλιστα απορείς, **πώς** εσύ «ένα παιδί του Θεού» έχεις ένα τέτοιο πρόβλημα και **πώς** ο Κύριος το επέτρεψε να σου συμβεί αυτό;

Ο Ιησούς είπε ότι *«όπου είναι Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΣΟΥ (=αυτό που εσύ αγαπάς και θεωρείς πολύτιμο), εκεί θέλει είσθαι και Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ»* (Ματθαίος 6:21, Λουκάς 12:34). Ο πιστός που «περιπατεί εν Πνεύματι», ξεχύνει στο περιβάλλον του το πλούσιο άρωμα της δόξας του Ιησού, γιατί η καρδιά του δεν είναι απλά γεμάτη, αλλά υπερχειλίζει από το άρωμα του Πνεύματος του Θεού. Ότι θησαυρό έχεις στην καρδιά σου, αυτόν και αποκαλύπτεις στους γύρω σου. Εάν μέσα σου υπάρχει η φλόγα της αλήθειας του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, θα ανοίξεις αυθόρμητα το στόμα σου και θα εξαγγέλλεις τις αλήθειες αυτές. Εάν μέσα σου υπερισχύει η αγάπη σου και το ενδιαφέρον σου για το ποδόσφαιρο ή για την πολιτική, θα μιλάς μόνο για αυτά και μάλιστα με πάθος, από το περίσσειμα της καρδιάς σου θα μιλά το στόμα σου.

05. ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ ΣΕ ΚΟΣΜΙΚΕΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

Ποια είναι η αληθινή διασκέδαση; Ποιο είναι το γλέντι που κάνει τον κάθε άνθρωπο να νιώθει χαρούμενος και ευτυχής; Στο σημερινό κόσμο της διαφθοράς και του ηθικού ξεπεσμού, η αληθινή διασκέδαση είναι αυτή του αναγεννημένου και βαπτισμένου με άγιο Πνεύμα πιστού. Αντίθετα, ο άνθρωπος που ζει μακριά από τον Θεό και ενδιαφέρεται μόνο να αρέσει και να ακολουθεί το σύστημα του κόσμου, όταν θέλει να διασκεδάσει, τι κάνει; Πηγαίνει σε διάφορα κέντρα διασκέδασης, μπαρ, κλαμπ, κλπ, όπου «διασκεδάζει» για μερικές ώρες και μετά επανέρχεται στα ίδια, επανέρχεται πάλι στην καθημερινότητα και στη ρουτίνα και σκέφτεται πότε θα βρει λίγο χρόνο για να το επαναλάβει. Χάρηκε, αν βέβαια χάρηκε, μόνο για λίγο, νιώθει και πάλι άδειος και κενός, τίποτα δεν τον ικανοποιεί και τίποτα

δεν γεμίζει την άδεια καρδιά του. Ζητεί με απόγνωση κάτι που να του δίνει συνέχεια χαρά στη ζωή του.

Όταν ήμουν φοιτητής και πριν ακόμα γνωρίσω προσωπικά τον Ιησού, πήγαινα σε διάφορες πολιτικές εκδηλώσεις που γινόντουσαν σε στάδια ή θέατρα. Εκεί εκδηλωνόμουν έντονα, φώναζα, τραγουδούσα με πάθος και χειροκροτούσα και μάλιστα τα χέρια μου γινόντουσαν κόκκινα από τα συνεχή ρυθμικά κτυπήματα και η φωνή μου άρχιζε να βραχνιάζει. Όποιος με έβλεπε θα νόμιζε πως ήμουν πολύ χαρούμενος και ότι είχα κάποιο σκοπό και νόημα στη ζωή μου. Η πραγματικότητα όμως ήταν πολύ διαφορετική. Όταν επέστρεφα το βράδυ στο σπίτι ένιωθα άδειος και είχα μέσα μου μια ανεξήγητη θλίψη. Όλος ο ενθουσιασμός της συγκέντρωσης είχε φύγει και καμιά χαρά δεν είχα.

Το ίδιο συμβαίνει και με όλους αυτούς που πηγαίνουν στα διάφορα νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, όπως οι ίδιοι ομολογούν την επόμενη ημέρα. **Το παράδοξο είναι ότι ψάχνοντας για να βρουν λίγο χαρά, πληρώνουν ένα αρκετά σεβαστό ποσό για να ταλαιπωρήσουν τον εαυτό τους και να χάσουν την υγεία τους.** Μέσα στην αίθουσα η μουσική είναι υπερβολικά δυνατή που η επικοινωνία μεταξύ τους είναι δύσκολη ή αδύνατη, η ατμόσφαιρα είναι τόσο αποπνικτική από τους καπνούς των τσιγάρων, που αρχίζουν (ενώ και οι ίδιοι είναι καπνιστές) να δυσανασχετούν, ο δε χώρος είναι ασφυκτικός από την πολυκοσμία και μέσα σ' αυτό το περιβάλλον υποτίθεται ότι ήρθαν να διασκεδάσουν και να βρουν λίγη χαρά. Το αποτέλεσμα είναι την επόμενη ημέρα, το κεφάλι τους να πονά υπερβολικά και το στομάχι τους να έχει φοβερές ενοχλήσεις και να χρειάζεται (κατά την ομολογία τους) να περάσουν δύο ημέρες περίπου για να συνέλθουν. Αυτή τη «χαρά» σου προσφέρει ο Διάβολος και μάλιστα πληρώνεις για να την αποκτήσεις.

Ο αναγεννημένος πιστός, που έχει προσκαλέσει στην καρδιά του τον Ιησού και την έχει γεμίσει με το Πνεύμα Του, χαίρεται τη ζωντανή παρουσία του Ιησού στη ζωή του, όχι μόνο την ημέρα ή τις ημέρες που θα βρεθεί με άλλους πνευματικούς αδελφούς για να Τον λατρεύσει, ή για να έχει κοινωνία μαζί τους, ή για να χαρεί την όμορφη συντροφιά τους, αλλά χαίρεται καθημερινά και κάθε στιγμή, όπου και αν βρεθεί, **γιατί ο Ιησούς ΚΑΤΟΙΚΕΙ μέσα του.** Συνέχεια από τα

χείλη του βγαίνουν λόγια χαράς και ευγνωμοσύνης, βγαίνουν όχι τραγούδια με περιεχόμενο αμαρτίας, αλλά ουράνια άσματα, βγαίνει ένα «*τραγούδι νέον*» που ο Κύριος βάζει στο στόμα του (βλ. Ψαλμός Μ/40:3).

Η πιο ευχάριστη διασκέδαση είναι αυτή, που φέρνει την αναγεννημένη καρδιά σε κατευθείαν επικοινωνία με τον Θεό. Μια καρδιά που είναι γεμάτη από την παρουσία του Θεού, αποστρέφεται οτιδήποτε μπορεί να μπει ανάμεσα σ' αυτήν και στον Θεό και να διακόψει την όμορφη επικοινωνία τους. **Όταν μια καρδιά ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΙ ΠΛΕΟΝ περισσότερη απόλαυση στον Θεό από όλα τα πράγματα του κόσμου, τότε παρουσιάζει σημάδια μιας αποστατημένης καρδιάς.**

06. ΕΛΛΕΙΨΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΖΗΛΟΥ και ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΥ

Ο Ιησούς Χριστός, μετά την ανάστασή Του και λίγο πριν αναληφθεί είπε στους συγκεντρωμένους μαθητές Του: «*Πορευθέντες λοιπόν, ΜΑΘΗΤΕΥΣΑΤΕ πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς..... (και) ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ αυτούς να φυλάττωσι ΠΑΝΤΑ όσα παρήγγειλα εις εσάς...*» (βλ. Ματθαίος ΚΗ/28:18-20). Αυτή είναι Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΝΤΟΛΗ του Ιησού για τον ευαγγελισμό των ανθρώπων. Όταν ο πιστός χάσει το ενδιαφέρον του να απλώσει χέρι αγάπης και βοήθειας απάνω στις «ειδωλολατρικές» και στις λεγόμενες «χριστιανικές» χώρες και όταν λείπει από τη ζωή του η χαρά του ευαγγελισμού των ψυχών, τότε παρουσιάζει φανερά σημάδια πνευματικής χλιαρότητας και αδιαφορίας, που οδηγούν σε αποστασία.

Πολλές φορές ακούμε κάποιον να δικαιολογείται, προβάλλοντας «ισχυρά» επιχειρήματα, **όπως** «έχω μέσα μου τη μεγάλη επιθυμία να πάω, όπου ο Κύριος με οδηγήσει, αλλά βλέπω ότι δεν έχω τα απαραίτητα προσόντα, δεν είμαι ο κατάλληλος...», ή «δεν έχω τα οικονομικά μέσα....», ή «είμαι αδύναμος, λόγω προβλημάτων υγείας...», ή «δεσμεύομαι από την εργασία μου ή την οικογένειά μου...» και πολλές άλλες περιπτώσεις. Πιστεύω ότι όλα αυτά είναι μια απάτη και παγίδα του Διαβόλου για να μπορεί να καθησυχάζει τις συνειδήσεις μας και έτσι να νομίζουμε ότι βρισκόμαστε μέσα στο θέλημα του Θεού.

Πιστεύω ότι πολλές φορές, πράγματι υπάρχει αντικειμενική

αδυναμία στο να μπορέσει κάποιος να εργασθεί μέσα στον αγρό του Κυρίου και να εκτελέσει το θέλημά Του, όπως ο ίδιος ειλικρινά θα ήθελε, γιατί παρουσιάσθηκαν απρόβλεπτες και αντίξοες καταστάσεις, κάτι που είναι έξω και πέρα από τις δυνάμεις του και τη δική του θέληση. Στις περιπτώσεις αυτές, μπορεί να βοηθήσει τους άλλους με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους, όπως με την παροχή **υλικής βοήθειας** (ρούχα, τρόφιμα, κλπ), ή με την **οικονομική υποστήριξη**, αλλά το σπουδαιότερο **ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ** (και για το αντίθετο δεν μπορεί να προβάλλει καμιά δικαιολογία) **ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥΣ** και μάλιστα καθημερινά και με συγκεκριμένο πρόγραμμα προσευχής, ώστε να καλύπτονται από την παρουσία του Θεού σε κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζουν και να έχουν τη νίκη ενάντια στις πονηρές δαιμονικές δυνάμεις.

Ο πιστός που θέλει με ζήλο να διακηρύττει τα καλά νέα (το ευαγγέλιο) της σωτηρίας του Ιησού, πάντοτε θα βρίσκει τρόπο να το κάνει, σε οποιαδήποτε κατάσταση και εάν βρίσκεται. Για παράδειγμα, ο άλλος θα σου μιλάει για αγορές και εσύ θα στρέφεις τη συζήτηση στον Ιησού, θα σου μιλάει για προγράμματα στην τηλεόραση και εσύ θα βρίσκεις μια καταπληκτική ευκαιρία να του δώσεις ένα video ή dvd με κάποιο χριστιανικό πνευματικό θέμα, θα σου μιλάει για το πόσο καλός ομιλητής είναι ο τάδε πολιτικός και εσύ θα βρίσκεις την ευκαιρία να του δώσεις ένα CD (ή κασέτα) με κάποιο κήρυγμα για να ακούσει και έναν άλλο ομιλητή διαφορετικό από τον δικό του. Από το περίσσειμα της καρδιάς μας θα μιλά το στόμα μας.

Θυμάμαι μια φορά, που είχα πάει σε ένα βενζινάδικο στην περιοχή μου για να βάλω βενζίνη στο αυτοκίνητό μου, ο υπάλληλος μου είπε πως είχε ένα φοβερό πονοκέφαλο. Αυθόρμητα σκέφτηκα να του πω ότι ο Ιησούς θεραπεύει και μπορούμε να προσευχηθούμε γι' αυτό. Δίστασα όμως με τη σκέψη, ότι θα μας έβλεπαν οι γύρω περαστικοί και πιθανόν ο ίδιος να μην ήθελε και να το διακωμωδούσε. Ευτυχώς ο δισταγμός μου ήταν στιγμιαίος. Είδα δίπλα ένα χώρο, σαν αποθήκη, όπου πήγαμε και προσευχήθηκα για τη θεραπεία του. Αυτό έγινε η αιτία να μπορώ κάθε φορά που έβαζα βενζίνη να του μιλάω για τα πράγματα του Θεού.

Η παραπάνω περίπτωση, όπως και άλλες πολλές, ήταν από τις θετικές, όπου ενήργησα σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου και

υπήρχε ευλογία και στη δική μου ζωή και στη ζωή των άλλων. Υπήρχαν όμως και πολλές περιπτώσεις που για διάφορους λόγους, βρίσκοντας κάποια δικαιολογία, δεν έκαμα το θέλημα του Κυρίου, με αποτέλεσμα να θερίσω και τις συνέπειες της ανυπακοής μου. Οι άλλοι όπως πίστευαν ότι ήμουν μέσα στο θέλημα του Κυρίου και σε υπακοή στον λόγο Του.

Θα πρέπει να μην ξεχνάμε πως ο Κύριος βλέπει την καρδιά μας και όχι το φαινόμενο. Εφόσον δεν κάνουμε το θέλημα του Κυρίου, ενώ το γνωρίζουμε ποιο είναι και μάλιστα όταν η άρνησή μας δεν είναι περιστασιακή, αλλά είναι συνεχής και όταν η καρδιά μας παρουσιάζει προχωρημένα συμπτώματα αποστασίας, εάν δεν έρθουμε «εις εαυτόν» και αλλάξουμε πορεία, τότε η κατάληξη που θα έχουμε θα είναι τραγική. Ας θυμηθούμε τα λόγια του Παύλου: «**ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΕΠΙΚΑΛΕΣΘΗ (εκείνον) εις τον οποίο δεν επίστευσαν; Και ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΠΙΣΤΕΥΣΕΙ εις (εκείνον περί) του οποίου δεν ήκουσαν; Και ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΑΚΟΥΣΕΙ χωρίς (να υπάρχει) ο κηρύττων; Και ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΚΗΡΥΞΕΙ; Εάν δεν αποσταλώσι;**» (Ρωμαίους 1'/10:14-15).

07. ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ

Για να γίνει πιο κατανοητό αυτό, θα δώσουμε το ακόλουθο παράδειγμα: Παίρνουμε μία βάρκα με δύο κουπιά, που το ένα κουπί συμβολίζει **την ΠΙΣΤΗ** και το άλλο **τα ΕΡΓΑ**. Εάν κωπηλατούμε μόνο με το ένα κουπί, όποιο και να είναι αυτό, είτε είναι το «**κουπί της ΠΙΣΤΗΣ**», είτε είναι το «**κουπί των ΕΡΓΩΝ**», το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο, η βάρκα δεν θα προχωρεί, αλλά θα περιστρέφεται συνέχεια γύρω από τον εαυτό της. Για να προχωρήσει ευθεία, χρειάζεται να δουλέψουν ταυτόχρονα και τα δύο κουπιά.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στην προσωπική σου ζωή. Πιστεύω πως, όταν έδωσες την καρδιά σου στον Ιησού Χριστό και γέμισες από την παρουσία Του και το άγιο Πνεύμα Του, το ενδιαφέρον σου για τον πόνο, τη δυστυχία και τα προβλήματα του πλησίον σου (και ιδιαίτερα προς τους οικείους της πίστης) ήταν απεριόριστο και πήγαζε από μια καρδιά αγάπης, γεμάτη συμπόνια. Η γνώσια πίστη σου στον Ιησού, εκδηλώνεται με έμπρακτη αγάπη προς τον πλησίον, όπως η Βίβλος λέγει «**πίστις δι' αγάπης ενεργουμένης**» (Γαλάτας Ε/5:6).

Η αιώνια σωτηρία, έστω και ενός ατόμου, πρέπει να είναι το καθημερινό μέλημα του κάθε πιστού (ο οποίος βέβαια μένει στο θέλημα του Θεού) και μετά ακολουθούν όλες οι άλλες επιδιώξεις του. Δεν πρέπει να ξεχνάμε το παράδειγμα που μας άφησε ο ίδιος ο Ιησούς, ο οποίος πέρασε όλη του τη ζωή «**ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ και ΘΕΡΑΠΕΥΩΝ πάντας** (όχι μερικούς) **τους καταδυναστευομένους υπό του Διαβόλου**» (βλ. Πράξεις 1'/10:38). Αυτό το παράδειγμα καλείται να ακολουθήσει ο κάθε αναγεννημένος πιστός στη ζωή του. Η Βίβλος μας προειδοποιεί ότι «**ΠΙΣΤΙΣ χωρίς των έργων είναι ΝΕΚΡΑ**» (Ιάκωβος Β/2:26) και είναι μια προειδοποίηση που απευθύνεται αποκλειστικά και μόνο σε πιστούς, των οποίων το (πνευματικό) έργο θα κριθεί μια ημέρα μπροστά στο Βήμα του Κυρίου Ιησού και θα δοκιμασθεί αν ήταν από χρυσό και πολύτιμους λίθους, ή αν ήταν από ξύλα και χόρτο και τότε «**εκάστων το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει (αυτό), επειδή ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ ανακαλύπτεται και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστων οποίον είναι. ΕΑΝ το έργον τινός, το οποίον επωκόδομησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· ΕΑΝ το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή....**» (βλ. Α' Κορινθίους Γ/3:12-14).

Όταν ο πιστός αφήσει την πρώτη του αγάπη, χάνει και το ενδιαφέρον του για πρακτική εφαρμογή της πίστης του, χάνει το ενδιαφέρον του για τον πόνο και τη δυσκολία που αντιμετωπίζει ο πνευματικός αδελφός του ή ο κάθε πλησίον του και μπορούμε πλέον να δούμε έναν εκκολλαπτόμενο αποστάτη στην καρδιά.

08. ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΝΕΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Η Αγία Γραφή μας αποκαλύπτει ότι οι άγγελοι στον ουρανό χαίρονται για έναν αμαρτωλό μετανοούντα και δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά μεταξύ των αγίων (των πιστών) στη Γη για κάθε μια ψυχή που έρχεται στον Ιησού και Τον δέχεται ως προσωπικό της σωτήρα και λυτρωτή. Όταν ο άνθρωπος αναγεννηθεί, ανεξάρτητα σε ποια ηλικία θα συμβεί αυτό, είναι ένα **νεογέννητο πνευματικό μωρό** μέσα στο πνευματικό βασίλειο του Θεού και έχει ανάγκη ειδικής μεταχείρισης, για να μπορέσει να σταθεροποιηθεί στην πίστη και να ανδρωθεί πνευματικά (βλ. Α' Πέτρου Β/2:2). Όπως όταν γεννιέται ένα μωρό στον φυσικό τομέα, έχει ανάγκη πρώτα από γάλα, μετά από κρέμα και πιο αργότερα από στερεά τροφή για να μπορέσει να αυ-

ξηθεί φυσιολογικά, έτσι ακριβώς συμβαίνει και με το πνευματικό νήπιο του Θεού. Χρειάζεται στην αρχή της πίστης του πνευματικό γάλα, να διδαχθεί **τα αρχικά στοιχεία της πίστης**, τα οποία είναι:

- (1) Μετάνοια από νεκρά έργα.
- (2) Πίστη στον Θεό.
- (3) Διδαχή των βαπτισμών, δηλ. βάπτισμα στο νερό στο όνομα του Κυρίου Ιησού και βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα.
- (4) Επίθεση των χειρών, για θεραπεία ασθενών, για ελευθερία από δαιμονικές δυνάμεις, για χρίσμα Πνεύματος, κλπ.
- (5) Ανάσταση των νεκρών.
- (6) Αιώνια κρίση.

Αυτή είναι η **αρχική διδασκαλία του Λόγου του Θεού**, που αναφέρεται στην επιστολή προς Εβραίους (βλ. Ε/5:11-14 και ς'/6:1-3) και που πρέπει να διδάσκεται ο κάθε νέος πιστός, ώστε να μπορεί να αναπτυχθεί και να ανδρωθεί πνευματικά *«κατά χάριν και γνώσιν Κυρίου»* (Β' Πέτρου Γ/3:18).

Είναι επιτακτική ανάγκη για κάθε τοπική εκκλησία, με όποια μορφή και εάν λειτουργεί (δημόσια, κατ' οίκον, κλπ) να δείχνει ιδιαίτερη αγάπη, στοργή και φροντίδα για κάθε νέα ψυχή που έρχεται στην ποίμνη του Κυρίου Ιησού.

Δείξτε μου ένα μάχιμο (ενεργό) χριστιανό, που δεν έχει ενδιαφέρον γι' αυτούς που επιστρέφουν στον Ιησού Χριστό και θα σας δείξω έναν αποστάτη στην καρδιά, έναν υποκριτή που επαγγέλλεται ευσέβεια, αλλά δεν έχει τη δύναμή της (βλέπε, Β' Τιμόθεου Γ/3:5, Τίτος Α/1:16, κλπ).

09. ΥΠΑΡΞΗ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑΚΡΙΣΗΣ και ΚΑΤΑΛΑΛΙΑΣ

Όταν μέσα μας υπάρχει διάθεση να κατηγορούμε, αυτό δείχνει έλλειψη εμπιστοσύνης στις καλές και αγαθές προθέσεις των πνευματικών μας αδελφών. Το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι οι πιστοί να κυβερνώνται από ένα ισχυρό πνεύμα δυσπιστίας και αμφιβολίας στις μεταξύ τους σχέσεις, οι οποίες εκφράζονται είτε με λόγια, είτε με έργα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο μεγάλος εχθρός μας και αντίπαλος είναι ο Διάβολος, ο οποίος δεν «κοιμάται» ποτέ, αλλά επίμονα

και αδιάλειπτα, με φοβερό ζήλο εργάζεται ασταμάτητα πώς να παρασύρει τον άνθρωπο να διαπράξει την αμαρτία και να τον απομακρύνει από τον Θεό. Επειδή συνήθως ενεργεί με **δόλο** και με **μεθοδικότητα** (βλ. Εφεσίους, κεφ.ς' /6:11) έχει φθάσει σε σημείο να κυβερνά, (χωρίς να φαίνεται γιατί είναι ΠΟΝΗΡΟΣ και ΠΛΑΝΟΣ) ακόμα και ορισμένες τοπικές εκκλησίες, που φέρουν το όνομα του Χριστού και το επιτυγχάνει αυτό με το να ενσπείρει πνεύματα (δαιμόνια) κατάκρισης, καταλαλίας, ζήλειας, υποκρισίας και εγωισμού τα οποία φιλοξενούνται από τους πιστούς και οι ίδιοι πιστεύουν ότι βρίσκονται μέσα στο θέλημα του Θεού, αλλά δεν έχουν πνευματική πρόοδο στην τοπική τους συνάθροιση, γιατί ο Σατανάς τους μάχεται με σφοδρότητα.

Μόνο που στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, που εξιστορείται η λαμπρή και νικηφόρα πορεία της πρώτης εκκλησίας, βλέπουμε ότι οι πιστοί της εποχής εκείνης, μέσα από τις σφοδρές επιθέσεις του Διαβόλου και τις σκληρές μάχες μαζί του, απέδειξαν ότι το χρίσμα του Κυρίου Ιησού που ήταν πάνω τους σύντριβε τις πονηρές δυνάμεις, που δεν μπορούσαν να αντισταθούν στη δύναμη και στην εξουσία του ονόματος του Κυρίου Ιησού. **Η δύναμη και η δόξα του Ιησού φανερώνεται μέσα από τις επιθέσεις του εχθρού της ψυχής μας. Υπάρχει πόλεμος, αλλά υπάρχει και ΝΙΚΗ, υπάρχει θρίαμβος και δόξα.**

«Σε ποιες περιπτώσεις, είναι δυνατόν, ο πιστός ΝΑ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ μέσα του (όχι ΝΑ ΚΑΤΕΧΕΤΑΙ) από πνεύματα κατάκρισης και καταλαλίας;» Αυτό είναι ένα ερώτημα που πολλοί πιστοί έχουν, ώστε να μπορούν να διακρίνουν τις μεθοδείες του Διαβόλου και να τις αποφύγουν. Θα αναφέρουμε παρακάτω μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

- (1) **Όταν** κρίνει με επιπολαιότητα και με ελαφρά συνείδηση τον αδελφό του, για τον οποίο ο Ιησούς Χριστός έχυσε το πολύτιμο αίμα Του, ισχυριζόμενος ότι **«δεν έχει πρόθεση να κατακρίνει κανέναν, απλώς κρίνει τα γεγονότα και τις καταστάσεις, όπως ακριβώς έχουν!!!»** Αυτή είναι η πιο προσφιλής δικαιολογία όλων όσων κατακρίνουν άδικα, γιατί συνήθως δεν εκφράζονται με αγάπη και συμπόνια για τον «παραστρατημένο», κάνοντας τη *«δικαίαν κρίσιν»* που αναφέρει ο Λόγος του Θεού, αλλά εκφράζονται με αγανάκτηση, με θυμό και με σκλη-

ρές εκφράσεις κατά του αδελφού του και το σπουδαιότερο κατακρίνουν αυτά που και οι ίδιοι κάνουν, για να καλύψουν τη δική τους αμαρτία και στα μάτια των άλλων να φαίνονται δίκαιοι. Όταν «πιστός» κρίνει άλλον πιστό με οργή και θυμό, και επαγγέλλεται **«καλή διάθεση κριτικής»**, εκεί να γνωρίζεις ότι υπάρχει καρδιά αποστασίας.

- (2) **Όταν** ζηλεύει (και διαβάλλει) την πνευματική πρόοδο των άλλων αδελφών, τους οποίους είναι αδύνατον να τους καταλάβει, γιατί ο ίδιος είναι σαρκικός, ή **όταν** υποβλέπει το έργο (τη διακονία), που προσφέρει ο νεότερος στην πίστη ή ο μικρότερος σε ηλικία αδελφός του. Η Γραφή αναφέρει ότι **«άρτος τον όφεως (=Διαβόλου) είναι το χόμα(=χοϊκός)»** και ο Διάβολος τρέφεται με σαρκικούς-χοϊκούς Χριστιανούς, τους οποίους χρησιμοποιεί για να επιτύχει τα άνομα σχέδια του. Για το θέμα αυτό θα αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες σε επόμενο κεφάλαιο.
- (3) **Όταν** υποβαθμίζει, κατηγορεί και περιφρονεί αυτό που ίδιος δεν μπορεί να κάνει, καθόσον θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο πνευματικά από τους άλλους και συνέχεια διακηρύττει ότι ακολουθεί την υγιαινούσα διδασκαλία της Λόγου του Θεού. Όποιος δεν συμφωνεί πνευματικά μαζί του είναι **πλανεμένος** και έχει ανάγκη μετάνοιας και υπάρχουν περιπτώσεις που δεν διστάζει να πει ότι είναι και **χαμένος**.
- (4) **Όταν** εκφράζεται με απότομα λόγια και απότομες κρίσεις για τους άλλους, είτε είναι πνευματικοί αδελφοί, είτε όχι. Ο Λόγος του Θεού προτρέπει να είμαστε επιεικείς προς όλους τους ανθρώπους και να έχουμε ντυθεί το «ένδυμα της δικαιοσύνης» και όχι το «ένδυμα της αδικίας». Οφείλουμε να εκδηλώνουμε την αγάπη και το χαρακτήρα του Θεού σε κάθε άνθρωπο, είμαστε φορείς των ιδιοτήτων του Θεού μέσα σε μια γενιά «σκολιά και διεστραμμένη».
- (5) **Όταν** δεν εργάζεται για τον Κύριο «αλλά περιεργάζεται» αυτά που οι άλλοι κάνουν και αυτός δεν κάνει, αλλά τα κατακρίνει με έντονο ύφος, εκδηλώνοντας ένα χαρακτήρα με βασικά χαρακτηριστικά τη φλυαρία και την περιέργεια. Ο απόστολος Παύλος το είχε επισημάνει αυτός αναφερόμενους στους πιστούς

της εκκλησίας της Θεσσαλονίκης: **«Επειδή ακούομεν μερικούς ότι περιπατούν μεταξύ σας ατάκτως, μη εργαζόμενοι μηδέν, αλλά περιεργαζόμενοι»** (Β΄ Θεσσαλονικείς Γ/3:11 /Βλέπε επίσης: Α΄ Τιμόθεου Ε/5:13). Το ίδιο επισημαίνει και ο απόστολος Πέτρος: **«Διότι μηδείς από εσάς ας μη πάσχη ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια, αλλ' εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο»** (Α΄ Πέτρου Δ/4:15).

- (6) **Όταν** ακούει αδιαμαρτύρητα και χωρίς να εξετάσει το βάσιμο μιας κατηγορίας εναντίον οποιουδήποτε αδελφού. Αυτό δυστυχώς, είναι το «αδύνατο» σημείο των περισσοτέρων αναγεννημένων, ακόμα και αυτών που θεωρούνται ότι έχουν σταθερές πνευματικές βάσεις και ότι έχουν πνευματική ωριμότητα και γνωρίζουν τις μεθοδείες του Διαβόλου. **Αυτό συνήθως γίνεται, γιατί «εμπιστευόμαστε» το άτομο που μας δίνει τις πληροφορίες**, αλλά στις περιπτώσεις αυτές δεν είναι ότι αμφισβητούμε την ειλικρίνειά του και την αγαθή του πρόθεσή του, αλλά θα πρέπει να λαμβάνουμε πάντα σοβαρά την περίπτωση ότι πιθανό και ο ίδιος να έχει και παραπληροφορηθεί και οι πηγές του να μην είναι αξιόπιστες. Για τον λόγο αυτό οφείλουμε να μη δεχόμαστε καμιά κατηγορία, εάν δεν εξετάζουμε και δεν ακούμε και την άλλη πλευρά. Εάν οι πιστοί ακολουθούσαν αυτή την τακτική, πολλές δυσάρεστες καταστάσεις μέσα στο σώμα του Χριστού θα είχαν αποφευχθεί.
- (7) **Όταν** το ενδιαφέρον του είναι ο **«άλλος»** και όχι ο **«Ιησούς»** που θυσιάστηκε γι' αυτόν. Αυτή η κατάσταση είναι ολοκληρωτικά ασυμβίβαστη με μια καρδιά που αγαπά τον Ιησού και τον πλησίον του «εν καθαρότητι και αληθεία». Όπου εκδηλώνεται πνεύμα κρίσης και κατάκρισης σε ενεργό πιστό, εκεί μπορούμε να διακρίνουμε ότι υπάρχει αποστάτης στην καρδιά.

10. ΥΠΑΡΞΗ ΥΠΟΧΩΡΗΤΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΕΣΑ ΜΑΣ

Όταν συνήθως αναφερόμαστε σε **«υποχωρητικό»** πνεύμα εννοούμε τη ροπή που έχει η ανθρώπινη φύση στο να ικανοποιούμε τις ορέξεις μας και τα πάθη μας και να **«πράττουμε τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών»** (Εφεσίους Β/2:3). Ένα κλασικό παρά-

δειγμα της περίπτωσης αυτής μέσα από την καθημερινότητά μας, που μπορεί να γίνει ακόμα και αφορμή για αποστασία είναι (όσο και αν φαίνεται παράδοξο) η όρεξή μας για φαγητό. Η εντολή του Λόγου του Θεού είναι: *«Είτε τρώγετε, είτε πράττετε τα ΠΑΝΤΑ ΠΡΑΤΤΕΤΕ εις δόξαν Θεού»* (Α΄ Κορινθίους Ι΄/10:31).

Δυστυχώς αυτό στις ημέρες μας, οι πιστοί το ξεχνούν ή δεν το θεωρούν σημαντικό, με αποτέλεσμα να τρώνε όχι ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΝ τον Κύριο Ιησού, αλλά ΓΙΑ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΝ τους εαυτούς τους, τη σαρκική τους φύση. Ένα παράδοξο που συμβαίνει είναι ότι υπάρχουν πολλοί πιστοί, που ενώ αποφεύγουν τελείως τα ποτά, είτε γιατί το θεωρούν αμαρτία, φοβούμενοι να μην παρασυρθούν σε μέθη και σε άλλες άσωτες πράξεις, είτε για λόγους υγείας, είτε γιατί δεν τους αρέσει, όταν πρόκειται για φαγητό παραδίνονται σε ασυγκράτητη λαιμαργία και δεν ακολουθούν κανένα άλλο νόμο στη ζωή τους, παρά μόνο το «νόμο της ορέξεως» και καταλήγουν να μη *«δουλεύουν τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλιαν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώντας τας καρδίας των ακάκων»* (Ρωμαίους Ις΄/16:18). Για αυτούς «θεός είναι μόνο η κοιλιά τους» και ο απόστολος Παύλος τους χαρακτηρίζει ως «εχθρούς του σταυρού του Χριστού», επισημαίνοντας ότι *«το τέλος (αυτών) είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλιά, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οι οποίοι φρονούσι τα επίγεια....»* (βλ. Φιλιππησίους Γ/3:18-19).

Το ίδιο σαρκικό φρόνημα υπάρχει και στους άλλους τομείς της καθημερινής ζωής του πιστού, ο οποίος πλέον **δεν αρέσκεται** στην απόλαυση της «εν πνεύματι και αληθεία» λατρείας του Θεού, **αλλά αρέσκεται** στην επαγγελματική του μόνο καριέρα, ή στην πολιτική, ή στην απόκτηση οικονομικής άνεσης, ή σε άλλους τομείς όπως είναι η μουσική, η διασκέδαση, το πολυτελές αυτοκίνητο, το ποδόσφαιρο (αθλητισμός), η τηλεόραση, κλπ, κλπ. Φυσικά δεν είναι αμαρτία να είσαι πλούσιος ή να έχεις καλή εργασία ή να απολαμβάνεις ένα τηλεοπτικό πρόγραμμα ή να συμμετέχεις σε διάφορες εκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής, **αμαρτία είναι να δίνεις σε αυτά την πρώτη θέση και να έχεις βγάλει έξω από τη ζωή σου τον Κύριο Ιησού**, όταν δεν έχεις τη δύναμη να αντιταχθείς σε ένα τέτοιο κοσμικό φρόνημα, ενώ με το στόμα σου επαγγέλλεσαι θεοσέβεια και όταν θεω-

ρείς τον εαυτό σου ότι ανήκει μέσα στο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού.

Εφόσον λοιπόν υπάρχει ένα «υποχωρητικό πνεύμα» σε αυτές τις καταστάσεις ή σε άλλες παρόμοιες που δεν αναφέρθηκαν εκ παραδρομής, εκεί μπορούμε να γνωρίζουμε ότι υπάρχει αποστασία ότι υπάρχει μια αποστατημένη καρδιά.

11. ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΜΕΤΑ ΖΗΛΟΥ

Όταν η αγάπη του Κυρίου Ιησού παραμένει μέσα μας ζωντανή, τότε το Πνεύμα του Κυρίου που κατοικεί μέσα μας, θα μας αποκαλυφθεί σαν το **«Πνεύμα χάριτος και ικεσίας (=προσευχής)»**, το οποίο **ΘΑ ΕΝΣΤΑΛΛΕΙ μέσα μας** τη δυνατή επιθυμία για τη σωτηρία των αμαρτωλών και για τον αγιασμό των αγίων και **ΘΑ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΙ γι' αυτούς** που έχουνε μεγάλους πνευματικούς πόθους, πολλά δάκρυα και *«στεναγμούς αλαλήτους»* για το απολωλός και για το σώμα του Χριστού (βλ. Ρωμαίους Η/8:26-27). Όσο συνεχίζεται η «πρώτη αγάπη» του πιστού, είναι βέβαιο ότι θα οδηγείται από το άγιο Πνεύμα του Κυρίου και θα αγωνίζεται πολύ στην προσευχή. Εάν αυτό το ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ, φύγει από τη ζωή του κάθε πιστού, τότε αυτό αποτελεί στην αρχή μια ισχυρή ένδειξη και στη συνέχεια μια καθαρή απόδειξη μιας αποστατημένης καρδιάς.

Η αδιαφορία του αναγεννημένου πιστού για ζωντανή επικοινωνία με το σωτήρα Του και Κύριό Του Ιησού, συνήθως εκδηλώνεται σε 3 επίπεδα, τα οποία είναι τα ακόλουθα:

- (α) Στην οργανωμένη ομαδική προσευχή, που στις ομάδες των πιστών είναι γνωστή ως **«συμπροσευχή»**.
- (β) Στην **οικογενειακή** λατρεία, ειδικά όταν όλα τα μέλη της οικογενείας ανήκουν στο σώμα του Χριστού.
- (γ) Στην **ατομική** λατρεία και προσευχή.

Για να είμαστε πιο αντικειμενικοί στη μελέτη μας και για να έχουμε μια καθαρή εικόνα της προσευχής σε όλα τα επίπεδα, θα ασχοληθούμε συνοπτικά (λόγω χώρου) με την κάθε περίπτωση:

(α) ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί, δίνοντάς μας ένα τρίπτυχο,

που πρέπει να εφαρμόζουμε στην πνευματική μας πορεία, ώστε να έχουμε πάντοτε μια νικηφόρα πορεία, το τέλος της οποίας θα είναι λαμπρό: **«ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ - ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ - ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ»**. Το τρίπτυχο αυτό, δεν αφορά μόνο μεγάλα πνευματικά γεγονότα, όπως είναι η αρπαγή της εκκλησίας, αλλά αφορά και διάφορα γεγονότα της καθημερινότητας. Ο πιστός πρέπει πάντα να είναι μάχιμος στρατιώτης του Ιησού:

- **«Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου»** (Λουκάς ΚΑ/21:34-36).
- **«Αγρυπνείτε, στέκεσθε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε....»** (Α' Κορινθίους Ις'/16:13).
- **«Πάντων δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγρυπνείτε εις τας προσευχάς»** (Α' Πέτρου Δ/4:7).
- **«Άρα λοιπόν ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατενώνεμεθα..... αδιαλείπτως προσεύχεσθε»** (Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:6,17).
- **«Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε· διότι δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός»** (Μάρκος ΙΓ/13:33).

Συνέχεια ο Λόγος του Θεού μας προτρέπει να είμαστε πνευματικά άγρυπνοι και να προσευχόμαστε «αδιαλείπτως», γιατί χωρίς το ισχυρό όπλο της προσευχής ο πιστός δεν μπορεί να σταθεί νικηφόρα στις μεθοδικές και οργανωμένες επιθέσεις του Διαβόλου. Για τον λόγο αυτό ο απόστολος Παύλος μα προτρέπει όλοι μας να είμαστε **«προσευχόμενοι ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩ μετά πάσης προσευχής και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ των αγίων....»** (Εφεσίους ζ'/6:18).

Καμιά συγκέντρωση δεν θα πρέπει να είναι περισσότερο σημαντική για έναν αναγεννημένο πιστό, όσο η συγκέντρωση για προσευχή και όταν ο πιστός έχει καρδιά που εκζητά επίμονα την προ-

σευχή, τότε ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΙΨΕΙ ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΑΥΤΗ, εκτός βέβαια εάν εμποδιστεί λόγω σοβαρών και επείγουσών άλλων αναγκών, κάτι που πολλές φορές δεν μπορούμε να το αναβάλλουμε και να το αποφύγουμε, γιατί υπάρχει αντικειμενική αδυναμία.

Εάν για παράδειγμα, ένα απλό και τυπικό τηλεφώνημα ενός οικογενειακού φίλου ή κάποιου γνωστού προσώπου, λίγο πριν την ώρα της προγραμματισμένης συμπροσευχής, τον «εμποδίσει» να πάει, αυτό είναι μία ισχυρή ένδειξη ότι στην πραγματικότητα δεν ήθελε να πάει με την καρδιά του, αλλά θα το έκανε για άλλους λόγους, είτε για να μη δυσανεστήσει κάποιους, είτε από συνήθεια, είτε για να έχει μια κοινωνική παρέα, είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Τώρα όμως με το τηλεφώνημα αυτό, βρήκε μια «ωραία» δικαιολογία για να το αποφύγει.

Αυτό δεν είναι μια απλή σκέψη και υπόθεση δική μου, αλλά είναι μαρτυρία πολλών άλλων που το έχουν αναφέρει εκ των υστέρων, είναι μια πραγματικότητα της καθημερινής μας ζωής και ο καθένας μας έχει πολλές παρόμοιες περιπτώσεις να πει. **Κλασικό παράδειγμα για το θέμα αυτό έχουμε την ακόλουθη περίπτωση:** Εάν μας επισκεπτόταν το ίδιο πρόσωπο (που υποτίθεται θα μας εμπόδιζε η επίσκεψή του να πάμε στη συμπροσευχή), δεν θα μας εμπόδιζε ΚΑΘΟΛΟΥ για να πάμε σε ένα γάμο ή σε κάποια γιορτή ή σε κάποια άλλη κοινωνική εκδήλωση, θα ζητούσαμε συγγνώμη από τον επισκέπτη και θα πηγαίναμε, κάτι που για την προσευχή ή τη λατρεία του Κυρίου θα διστάζαμε ή πιθανόν ακόμα και να ντρεπόμαστε να το κάνουμε, με τον ισχυρισμό ότι θα μπορούσαμε να τους σκανδαλίσουμε ή ότι δεν είναι πολύ ευγενικό.

Είναι ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ γι' αυτούς που προσποιούνται ότι θέλουν «πραγματικά» να πάνε στη συμπροσευχή ή στη λατρεία, ενώ μπορούν να τους κρατήσουν μακριά από τη συντροφιά των αγίων γεγονότα τα οποία μπορούν να χαρακτηριστούν **επουσιώδη και ασήμαντα**. Φυσικά και δεν θα πάνε, εφόσον υπάρχουν σοβαροί λόγοι που δεν μπορούν αναβληθούν! Φυσικά και δεν θα πάνε, εφόσον υπάρχουν λόγοι υγείας! Φυσικά και δεν πάνε, εφόσον υπάρχουν επαγγελματικοί απρόοπτοι λόγοι! Αλλά, κανένας ειλικρινής πιστός δεν δικαιολογείται, όταν τον «εμποδίζουν» γεγονότα που θεωρούνται τυπικά και ασήμαντα. Η συμπροσευχή είναι ένα βα-

σικό μέρος από όλη τη λατρεία του κάθε πιστού, είναι αυτή που μεταβάλλει το δειλό και αδύναμο πιστό σε ένα λιοντάρι, τον άτολμο σε θαρραλέο, τον πνευματικό νάνο σε γίγαντα πίστης. Η συμπτροσευχή των πιστών είναι ένα τζάκι που έχει φουντώσει και που όλα τα κάρβουνα του (οι πιστοί) είναι αναμμένα από τη φωτιά του αγίου Πνεύματος. **Ένα κάρβουνο** μόνο του, κάποτε θα σβήσει, **πολλά κάρβουνα** αναμμένα μαζί, φουντώνουν και κάνουν το γύρω χώρο φωτεινό και ζεστό.

Σήμερα, που βρισκόμαστε σε «χαλεπούς καιρούς», πολλές τοπικές συναθροίσεις, ή ομάδες, ή εκκλησίες, χωλαίνουν στον τομέα της συμπτροσευχής. Όλοι μας έχουμε προσωπική εμπειρία για διάφορες τοπικές συνάξεις, που την ημέρα της συμπτροσευχής (συνήθως μεσοβδόμαδα) συμμετέχουν ελάχιστοι πιστοί, ενώ την Κυριακή η αίθουσα γεμίζει. Στις περιπτώσεις αυτές, ακόμα και αυτοί οι λίγοι που πηγαίνουν στη συμπτροσευχή, το κάνουν με «κρύα» καρδιά, περισσότερο πηγαίνουν από τυπικότητα και υποχρέωση, παρά για την πνευματικότητα της στιγμής, καθόσον έχουν απογοητευθεί από την πνευματική χλιαρότητα που υπάρχει και από τις άκαρπες προσπάθειες που κάνουν για να υπάρξει αναζωπύρωση και να δουν τον Κύριο να κινείται θαυμαστά ανάμεσά τους. **Αυτή η κατάσταση, μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μια απόδειξη αποστασίας μέσα στους κόλπους της εκκλησίας.**

Η έλλειψη της αναζωπύρωσης δεν είναι αποτέλεσμα επειδή στη συμπτροσευχή παρευρίσκονται λίγα άτομα, άλλωστε οι μεγάλες παγκόσμιες αναζωπυρώσεις ξεκίνησαν από πολύ μικρές ομάδες, αλλά επειδή λείπει η φλόγα του Πνεύματος του Κυρίου, επειδή λείπει ο κοινός οραματισμός, επειδή λείπει η ενότητα και η ειλικρινής αγάπη μεταξύ τους, επειδή λείπειο Ιησούς από ανάμεσα τους!!!

(β) ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗ

Όσο η καρδιά του πιστού φλέγεται από τη φωτιά του Πνεύματος του Κυρίου και από το ζήλο του να υπηρετήσει στο σωτήρα του Ιησού, ποτέ δεν θα αμελήσει, ή τουλάχιστον θα κάνει συνεχείς προσπάθειες να μην αμελήσει την καθημερινή ώρα προσευχής με την οικογένειά του. Το ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟ πρέπει να είναι πάντα αναμμένο, να καίει το λιβανωτό μας (οι προσευχές μας) και

ένα ευώδες θυμίαμα να υψώνεται συνέχεια προς τον Κύριο της δόξας, τον Κύριο Ιησού Χριστό, στον οποίο ανήκει όλη η δόξα, η τιμή, η δύναμη και η ισχύς.

Υπάρχει ένας ΦΥΣΙΚΟΣ κανόνας στη ζωή: Δεν μπορείς, όσο και να το επιθυμείς, να δώσεις σε κάποιον κάτι, μια ελεημοσύνη για παράδειγμα, εάν η τσέπη σου είναι άδεια. Ή δεν μπορείς να πολεμήσεις, όταν σου λείπουν τα όπλα!!

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και στον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ τομέα: Δεν μπορείς να προσφέρεις τον εαυτό σου στην υπηρεσία του Κυρίου, σε αγρό έξω από το σπίτι σου, εάν το σπίτι σου εξακολουθεί να «διψάει», ή εάν το σπίτι σου δεν είναι ένα «πνευματικό στρατηγείο» οργανωμένο σύμφωνα με τον άγιο Λόγο του Θεού. Όταν το σπίτι σου είναι υποταγμένο στο θέλημα του Κυρίου, είναι ένα ασφαλές λιμάνι προετοιμασίας, που θα μπορείς στη συνέχεια να οργανώσεις με την οδηγία του Κυρίου «επιχειρήσεις διάσωσης από την αμαρτία» πολύτιμων ψυχών.

Όταν είμαστε έτοιμοι για να βρούμε μια «ωραία» δικαιολογία, ώστε να αποφύγουμε αυτά τα οικογενειακά καθήκοντα, αυτό αποτελεί μια ισχυρή ένδειξη μιας αποστατημένης καρδιάς.

Επειδή σε πολλές οικογένειες υπάρχουν και μη πιστά μέλη, θα πρέπει σε αυτές τις περιπτώσεις τα πιστά μέλη να ενεργούν με σύνεση και σοφία, για να μη φέρουν σκάνδαλο και για να προσελκύσουν τα άτομα αυτά στον Κύριο Ιησού. Θα πρέπει να ζουν μια άγια και καθαρή ζωή, τέτοια που να γίνεται παράδειγμα προς μίμηση από τα μη πιστά μέλη, στα οποία δεν πρέπει να γίνεται εξαναγκασμός ώστε να συμμετέχουν στην οικογενειακή προσευχή και λατρεία, γιατί κάτι τέτοιο συνήθως φέρνει το αντίθετο αποτέλεσμα, θα υπάρχει αντίδραση σε κάθε τι που έχει σχέση με τον θεόπνευστο Λόγο του Κυρίου.

Ο Ιησούς ποτέ δεν εξανάγκασε κάποιον να Τον ακολουθήσει, η προτροπή Του ήταν *«όποιος θέλει οπίσω μου να έλθει»*. Ο πιστός πρέπει να είναι στο οικογενειακό του περιβάλλον **«ευωδία Χριστού»** και το άρωμα του να ξεχύνεται παντού, αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα οι ψυχές να ακολουθήσουν τον Κύριο.

(Υ) ΑΤΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η ατομική προσευχή, αλλά και κάθε άλλη μορφής προσευχή, είναι η κινητήρια δύναμη του πιστού με την οποία κινεί το «παντοδύναμο χέρι» του Θεού, ώστε να κάνει θαυμάσια μεγαλεία μέσα στη ζωή μας. Ο ίδιος ο Κύριος μας λέγει *«περί του έργου των χειρών ΠΡΟΣΤΑΞΑΤΕ με»* (Ησαΐας ΜΕ/45:11). Είναι καταπληκτικό!! Ο Θεός γίνεται το δικό μας εκτελεστικό όργανο, όταν με πίστη ζητήσουμε οτιδήποτε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, που είναι ο μόνος μεσίτης μας προς τον Πατέρα. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε: *«...Και πάντα όσα αν ζητήσητε εν τη προσευχή έχοντες πίστιν θέλετε λάβει»* (Ματθαίος ΚΑ/21:22 - Βλέπε επίσης: Ιωάννης ΙΔ/14:13-14, Μάρκος ΙΑ/11:24).

Η ατομική προσευχή είναι η προσωπική επικοινωνία του κάθε πιστού με τον Κύριό του, είναι θα λέγαμε μεταφορικά το πνευματικό μας τηλέφωνο, με το οποίο μεταφέρουμε στον Κύριο τα αιτήματά μας, τις ευχαριστίες μας, τη δοξολογία μας, τα πάντα.

Εκείνο που ζητά από μας ο Κύριος είναι μια τέλεια καρδιά ενώπιόν Του, μια καρδιά καθαρή, χωρίς προσμίξεις και ξένα στοιχεία, μια καρδιά ολοκληρωτικά δοσμένη σε Αυτόν και ταυτισμένη με το άγιο θέλημά Του. **Στην προσευχή μιας τέτοιας καρδιάς, καμιά ανθρωπίνη ή άλλη δύναμη δεν μπορεί να αντισταθεί.** Κράζει ο ΔΙΚΑΙΟΣ, ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ο ΦΤΩΧΟΣ, ο ΠΟΝΕΜΕΝΟΣ, και ο Κύριος αμέσως απαντά.

Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός αφιέρωνε πολλές ώρες στην προσευχή και επικοινωνία με τον ουράνιο Πατέρα Του και Πατέρα μας, Θεό Του και Θεό μας (βλ. Ιωάννης Κ/20:17, Εφεσίους Α/1:3, κλπ). Το ίδιο προτρέπει να κάνουμε και εμείς, λέγοντας: *«Συ όμως, όταν προσεύχῃσαι, είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου προσεύχῃς εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτῷ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτῷ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ»* (Ματθαίος ς'/6:6).

Η Βίβλος, ο Λόγος του Θεού, αναφέρει πολλές περιπτώσεις αφιερωμένων ατόμων, που είχαν δύναμη προσευχής, ώστε να αλλάζουν καταστάσεις, να ανατρέπουν βασιλεία, στρατοί να συντρίβονται και γενικά η προσευχή τους να έχει εκπληκτικά αποτελέσματα, που πολλές φορές ήταν έξω από τα ανθρώπινα δεδομένα. Θα αναφέρουμε παρακάτω ενδεικτικά μερικές περιπτώσεις:

- 01) **Ο ΜΩΨΗΣ** προσευχήθηκε και η προσευχή του έσωσε ένα ολόκληρο έθνος, το Ισραήλ, από τον αφανισμό και την καταστροφή (Έξοδος ΛΒ/32:14).
- 02) **Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ** προσευχήθηκε και ο ήλιος «σταμάτησε» και οι εχθροί του νικήθηκαν (βλ. Ιησούς Ναυή Ι'/10:12-20).
- 03) **Η ΑΝΝΑ** προσευχήθηκε και ο Θεός της έδωσε ένα γιο, που αργότερα οδήγησε το λαό του Θεού κατά τα διατάγματά Του (βλέπε: Α' Σαμουήλ, κεφ. Α' - Ζ').
- 04) **Ο προφήτης ΗΛΙΑΣ** προσευχήθηκε και ο Θεός του έστειλε φωτιά από τον ουρανό και έστειλε βροχή όταν δεήθηκε για την ανομβρία (βλέπε: Α' Βασιλέων ΙΗ/18:37-45).
- 05) **Ο βασιλιάς ΣΟΛΟΜΩΝΤΑΣ** προσευχήθηκε για σοφία και ο Θεός τον έκανε τον σοφότερο όλων των ανθρώπων (Α' Βασιλέων Γ/3:12).
- 06) **Ο ΕΛΙΣΣΑΙΕ** προσευχήθηκε για σοφία και ο Θεός του έδωσε διπλή μερίδα από το πνεύμα του Ηλία (Β' Βασιλέων Β/2:9-14).
- 07) **ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΝΕΟΙ** μέσα στην πυρωμένη κάμινο προσευχήθηκαν και μαζί τους βρέθηκε άγγελος Κυρίου, που τους έσωσε από τη φωτιά (Βλέπε: Δανιήλ Δ/4:21-15).
- 08) **Ο ΔΑΝΙΗΛ** προσευχήθηκε και ο Θεός τον προστάτευσε μέσα στο λάκκο των λεόντων (Δανιήλ ς'/6:10-22).
- 09) **Ο ΙΩΝΑΣ** προσευχήθηκε και ο Θεός τον έσωσε από την κοιλιά του κήτους (Βλέπε: Ιωνάς, κεφ. Β').
- 10) **ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ** μαζί με τους λοιπούς μαθητές (σύνολο 120 άτομα) προσευχήθηκαν και ο Κύριος τους έστειλε το άγιο Πνεύμα Του (Πράξεις Β/2:1-4).
- 11) **ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ** προσεύχονται για **σωτηρία** πολύτιμων ψυχών, για **θεραπεία** από αρρώστιες και για **ελευθερία** από σκοτεινές πονηρές δυνάμεις και ο Κύριος ενεργεί θαυμαστά.

Πάντοτε μου φαινόταν σαν η πιο ανόητη σκέψη και αντίληψη που υπάρχει, όταν άκουγα αναγεννημένους πιστούς να λένουν πως

θεωρούν την προσευχή ως ένα καθήκον. **Δεν είναι ΚΑΘΗΚΟΝ** ή κάποια **ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ** όταν προσεύχεσαι, αλλά είναι **ΠΡΟΝΟΜΙΟ** και **ΧΑΡΑ** να έχεις το δικαίωμα να πλησιάζεις τον Θεό μέσα στο θρόνο Του και να Του ζητάς ότι έχεις ανάγκη, υλική ή πνευματική και να Του εκφράζεις τις ευχαριστίες σου και την ευγνωμοσύνη σου για την απάντηση στις προσευχές σου. Όταν προσευχόμαστε επειδή **«πρέπει»** ή από **«ανάγκη»** και όχι γιατί ποθούμε ειλικρινά να έρθουμε σε επικοινωνία με το σωτήρα μας και Κύριο μας, όταν προσευχόμαστε γιατί μας το επιβάλλουν οι συνθήκες και οι καταστάσεις και όχι γιατί το αισθανόμαστε, αυτό είναι ένδειξη μιας αποστατημένης καρδιάς.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Η Βίβλος μας διδάσκει να προσευχόμαστε και **«με το νου»** (σε κατανοητή γλώσσα) και **«με το πνεύμα»** (σε άγνωστες για μας γλώσσες, βλ. Πράξεις Β/2:1-2). Ο Παύλος γράφει: *«Θέλω προσευχηθῆ με το ΠΝΕΥΜΑ, θέλω δε προσευχηθῆ και με τον ΝΟΥΝ, θέλω ψάλλει με το ΠΝΕΥΜΑ, θέλω δε ψάλλει και με τον ΝΟΥΝ»* (Α΄ Κορινθίους ΙΔ/14:15). Αρκετές φορές συμβαίνει μια αποστατημένη καρδιά να αποκαλύπτεται από τον τρόπο προσευχής που κάνει. Για παράδειγμα όταν κάποιος προσεύχεται σαν να βρίσκεται σε κατάσταση καταδίκης ή σαν μη αναγεννημένος, όταν η προσευχή του είναι χωρίς περιεχόμενο, τυπική, αυτό είναι μια ισχυρή απόδειξη ότι η καρδιά του έχει απομακρυνθεί από τον Κύριο Ιησού και ότι πνευματικά έχει ψυχρανθεί. Αυτό το είδος της προσευχής, το έχουν ομολογήσει πολλοί πιστοί ότι το έκαναν όταν βρίσκονταν σε μεγάλη πνευματική πτώση.

Η απολογία και οι αυτοκατηγορίες του πιστού στην προσευχή, δείχνουν στους άλλους ότι ίσως να μην έχει καταλάβει καλά τον εαυτό του, να μη γνωρίζει που πραγματικά βαδίζει και γενικά να αγνοεί ποιο είναι το θέλημα του Θεού στη ζωή του. Αντί λοιπόν να είναι γεμάτος με πίστη και αγάπη, δείχνει ότι είναι υποταγμένος στη σάρκα και τις επιθυμίες της και μέσα του πιστεύει ότι βρίσκεται σε μια κατάσταση, που εφόσον δεν ευαρεστεί τον Κύριο, Αυτός δεν τον δέχεται.

Ο εχθρός της ψυχής μας, ο Διάβολος, κτύπησε κατευθείαν και με ευστοχία στο κέντρο του προβλήματος και έφερε τον πιστό σε μια κατάσταση πνευματικού ύπνου και αδράνειας, ώστε να μη δίνει στο

σωτήρα του και στον Κύριό του λατρεία *«εν Πνεύματι και αληθεία»* (Ιωάννης Δ/4:24). **«Εν ΠΝΕΥΜΑΤΙ λατρεία»** σημαίνει, όχι να δίνουμε μια ξερή, τυπική και από συνήθεια λατρεία στον Θεό, αλλά να Του δίνουμε όλο το είναι μας και όλο τον εαυτό μας, να λατρεύουμε τον Κύριο με το άγιο Πνεύμα Του, με το οποίο μας έχει βαπτίσει. **«Εν ΑΛΗΘΕΙΑ λατρεία»** σημαίνει να Τον λατρεύουμε με ΑΛΗΘΕΙΑ, έχοντας δηλαδή πλήρη επίγνωση για το ποιος είναι ο Κύριος που υψώνουμε και δοξάζουμε και όχι προσευχή με πολύπλοκα και ασύνδετα μεταξύ τους νοήματα.

Για τη σύγχυση που υπάρχει σε πολλούς πιστούς, που δεν έχουν επίγνωση σε **ΠΟΙΟ όνομα** ή σε **ΠΟΙΟΝ Κύριο** πρέπει να απευθύνουν την προσευχή τους, θα κάνω μερικές αναγκαίες επισημάνσεις, που για πολλούς είναι μεν γνωστές, αλλά ίσως να μην έχουν δώσει την πρόπουσα σημασία:

(1) Όλοι μας έχουμε ακούσει δεκάδες πιστούς διαφόρων ομολογιών να προσεύχονται απευθείας στον Ιησού Χριστό και να λένουν: **«Κύριε Ιησού, Σ' ευχαριστώ που με έσωσες και που μ' ελευθέρωσες.....κλπ, κλπ»** και στο τέλος λένουν **«όλα αυτά τα ζητώ στο ΟΝΟΜΑ του Χριστού»**. Το εύλογο ερώτημα είναι **«Αφού προσεύχονται απευθείας στον Ιησού, πώς στο τέλος λένουν ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΑ ΖΗΤΩ ΟΛΑ ΑΥΤΑ;»** Αυτές είναι προσευχές χωρίς ΑΛΗΘΕΙΑ, είναι προσευχές που έχουν μέσα τους τυπικισμό, σκοτάδι και μυστήριο.

(2) Σε πάρα πολλές συναθροίσεις (τοπικές εκκλησίες, κλπ) παρατηρούμε όλοι να προσεύχονται με **τον ίδιο ακριβώς τρόπο**, χρησιμοποιώντας και **τις ίδιες ακριβώς εκφράσεις**. Ελάχιστες περιπτώσεις βλέπουμε κάποιον να ξεφεύγει και να διαφοροποιείται από το τυποποιημένο πλαίσιο της προσευχής. Ότι συνήθως αναφέρει ο πρώτος στην προσευχή, το συνεχίζουν και οι υπόλοιποι.

(3) Πολλοί πιστοί, που δεν έχουν αποκάλυψη και επίγνωση για το **«ποιος είναι ο Κύριος»** που υψώνουν, που λατρεύουν και δοξάζουν, ομολογούν συχνά ότι προσεύχονται και στον Πατέρα και στον Υιό, επειδή δεν ξέρουν ποιο είναι το σωστό, έτσι προσευχόμενοι και στους δύο πιστεύουν ότι δεν κάνουν λάθος και ευαρεστούν τον Θεό. Απευθύνουν δηλαδή την προσευχή τους και στον Πατέρα και στον Υιό, κάνοντας εναλλαγή ονομάτων, λέγοντας: **«Πατέρα ουράνιε, Σε**

ευχαριστώ που...κλπ.» και συνεχίζουν την προσευχή, λέγοντας «**Κύριε Ιησού Σε ευχαριστώ που πέθανες για μένα....κλπ**» Και μέχρι να τελειώσει η προσευχή τους, τότε απευθύνονται στον Πατέρα και τότε στον Υιό.

Είναι πολύ εντυπωσιακό και ίσως σκανδαλώδες εάν όλοι μας θυμηθούμε πως έχουμε βρεθεί σε κάποια συγκέντρωση συμπροσευχής που οι πιστοί βρίσκονταν σε αυτή την κατάσταση. Στην περίπτωση αυτή, ο Διάβολος και οι δυνάμεις του μπορούν να εργαστούν χωρίς κόπο, ανενόχλητοι και να επιφέρουν αναστατώσεις, διχόνοιες, διαμάχες και προβλήματα μέσα στους κόλπους της τοπικής εκκλησίας. Πολύ απλά, αυτό το κάνει με μεγάλη ευκολία ο Διάβολος, γιατί δεν βρίσκει κανένα εμπόδιο από τις τυπικές, χωρίς χρίσμα, προσευχές των πιστών.

Για το πως πρέπει να προσευχομαστε, διάβασε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο "**ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**" (κωδικός 02), κεφάλαιο "**ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ**".

12. ΕΛΛΕΙΨΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μέσα στην Βίβλο διαβάζουμε: *«Δεν θέλει απομακρυνθή τούτο το βιβλίον του νόμου από του στόματός σου, αλλ' εν αυτώ θέλεις μελετά ημέραν και νύκτα, διά να προσέχης να κάμνης κατά πάντα όσα είναι γεγραμμένα εν αυτώ· διότι τότε θέλεις ευοδούσθαι εις την οδόν σου, και τότε θέλεις φέρεσθαι μετά συνέσεως»* (Ιησούς του Ναυή Α/1:8).

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει, εάν σταματήσει να τρώει, είναι φυσικός νόμος, εάν δεν φάει θα πεθάνει. Το ίδιο συμβαίνει και στον πνευματικό τομέα με τον πνευματικό άνθρωπο, ο οποίος εάν δεν τρώγει από τον ΑΡΤΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ και εάν δεν πίνει από το ΖΩΝΤΑΝΟ ΝΕΡΟ, που είναι ο Ιησούς, αργά και σταθερά θα οδηγηθεί στον πνευματικό μαρασμό και στο τέλος στον πνευματικό θάνατο. Ο Ιησούς είπε: *«Εγώ είμαι ο ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ· όστις έρχεται προς εμέ, δεν θέλει πεινάσει, και όστις πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε»* (Ιωάννης ς' /6:35).

Όταν ο πιστός δικαιολογείται ότι δεν προλαβαίνει να μελετήσει τον Λόγο του Θεού, **γιατί** σηκώνεται πολύ πρωί για να πάει στη δουλειά του, **ή γιατί** έχει συνέχεια επισκέψεις, **ή γιατί** δεν έχει ελεύθερο χρόνο και κουράζεται, **ή γιατί** το βράδυ θα πάει στην εκκλησία

και εκεί θα ακούσει τον Λόγο του Θεού, **ή γιατί** «τα ξέρει όλα αυτά», αυτό είναι ένδειξη μιας αποστατημένης καρδιάς, μιας καρδιάς που πάσχει από πνευματική ασιτία.

Το παράξενο όμως είναι ότι **ΠΑΝΤΑ** βρίσκει χρόνο για να διαβάσει εφημερίδες και περιοδικά για να «μορφώνεται» κοινωνικά και πολιτικά, **ΠΑΝΤΑ** βρίσκει χρόνο να βλέπει τις ειδήσεις στην τηλεόραση καθημερινά και μάλιστα αυτό κάνει από διάφορα τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά κανάλια για να αποκτήσει «αντικειμενική» γνώμη των γεγονότων και των καταστάσεων, ώστε η ενημέρωσή του να μην είναι μονόπλευρη, **ΠΑΝΤΑ** βρίσκει χρόνο να πηγαίνει μια βολτούλα για να χαλαρώσει από την καθημερινή πίεση και το άγχος που του δημιουργούν οι διάφορες υποχρεώσεις **ή** βρίσκει χρόνο να καθίσει στη βεράντα του να απολαύσει το καφεδάκι του και γενικά **ΠΑΝΤΑ βρίσκει χρόνο για όλα όσα θέλει και αγαπά**, αλλά για τον Κύριο που **«υπεραγαπά»** (όπως ισχυρίζεται με τα λόγια) δεν του μένει **χρόνος ελεύθερος**. Εδώ έρχεται το ερωτηματικό: *«Περίεργο, πως μπορεί να συμβαίνει αυτό;»*

Αντίθετα, ο αληθινός πιστός, που η καρδιά του φλέγεται να βρίσκεται πάντοτε *«εις τας αυλάς του Κυρίου»*, εμμένει καθημερινά στην ΠΡΟΣΕΥΧΗ και στη ΜΕΛΕΤΗ του Λόγου του Θεού ημέρα και νύχτα και είναι *«ως δένδρον πεφυτευμένον παρά τους ρύακας των υδάτων, το οποίον δίδει τον καρπόν αυτού εν τω καιρώ αυτού, και το φύλλον αυτού δεν μαραίνεται· και ΠΑΝΤΑ, όσα αν πράττη, θέλουσιν ευοδωθή»* (Ψαλμός Α/1:3). Όταν αυτή η υπέροχη και ευλογημένη κατάσταση απουσιάζει από τη ζωή του αναγεννημένου πιστού, τότε θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένας αποστάτης στην καρδιά.

13. ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΑΓΙΑΣΜΟ

«Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον» (Εβραίους ΙΒ/12:14).

Ο γνήσιος πιστός, ο αληθινός μαθητής του Ιησού, βδελύσσεται (σιχαίνεται) την αμαρτία, γι' αυτό δεν θέλει να έχει καμιά επαφή με κάθε τι που είναι αντίθετο με το άγιο θέλημα του Θεού. Ο καθημερινός αγώνας του και στόχος του είναι **«ΝΑ ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ με το φρόνημα του κόσμου, αλλά ΝΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ με την ανακαίνιση του νου του»** (Ρωμαίους ΙΒ/12:2) και έτσι να διαμορφώνει και να

διαπλάθει ένα χαρακτήρα σύμμορφο του Ιησού και να ακτινοβολεί σε κάθε περίπτωση της ζωής του, το φως της δόξας του σωτήρα του. Διακαής είναι μέσα του η επιθυμία να απαλλαγεί ριζικά από την αμαρτία και να γυρίσει την πλάτη του στον κόσμο, μη επιθυμώντας πλέον να έχει καμιά σχέση μαζί του, αλλά να περπατά στο δρόμο της αγιότητας.

Ο αγιασμός είναι έργο του Κυρίου Ιησού, δια του αγίου Πνεύματός Του και οδηγεί τον πιστό σε μια υψηλή πνευματική ζωή, σε υψηλά μονοπάτια δόξας: «*Περιπατούντες εν Πνεύματιοδηγούμενοι εν δυνάμει δια του Πνεύματος*» (βλέπε: Εφεσίους Γ/3:16, Γαλάτας Ε/5:25, 18, κλπ). Αυτή τη ζωή ζούσαν οι απόστολοι του Κυρίου μας Ιησού και γενικά η πρώτη αποστολική εκκλησία, γι' αυτό και οι προσευχές τους εισακούονταν (Α' Ιωάννου Γ/3:21-22). Ο κάθε πιστός θα πρέπει να προετοιμάζεται για την ουράνια και μόνιμη κατοικία του, που είναι τόπος αγιότητας και εκεί δεν υπάρχουν κηλίδες και μολύσματα. Ο Λόγος του Θεού μας μιλά με καθαρότητα για το θέμα αυτό: «...*Και δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ΟΥΔΕΝ το οποίον μαιίνει και προξενεί βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά ΜΟΝΟΝ οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου*» (Αποκάλυψη ΚΑ/21:27).

Ίσως αναρωτηθεί κάποιος «Τι είναι άγια ζωή; Τι σημαίνει όταν λέμε άγια ζωή;». Την απάντηση θα μας τη δώσει ο ίδιος ο Λόγος του Θεού, μέσα από τον οποίο θα αναφέρουμε μερικές περιπτώσεις ενδεικτικά, γιατί είναι αδύνατον να τις θίξουμε όλες στην παρούσα μελέτη μας. **Άγια ζωή είναι:**

- (1) Να περπατά ο πιστός μαζί με τον Θεό: «*Και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού*» (Γένεση Ε/5:24).
- (2) Να μένει ο πιστός «*εν τω Χριστώ*» (Ιωάννης ΙΕ/15:4).
- (3) Να είναι ο πιστός ΡΙΖΩΜΕΝΟΣ μέσα στον Ιησού, και καθημερινά να αυξάνει και να οικοδομείται εν Χριστώ: «*Ερριζωμένοι και επικοδομούμενοι εν Αυτώ, και στερεούμενοι εν τη πίστη*» (Κολοσσαείς Β/2:7).
- (4) Να ζει και τη **σταυρωμένη** ζωή του Ιησού και την **αναστημένη** ζωή μαζί με τον Ιησού (βλ. Γαλάτας Β/2:20, Κολοσσαείς Γ/3:1).
- (5) Να είναι η ζωή αυτή κρυμμένη μέσα στον Θεό, «*κεκρυμμένη εν*

τω Θεώ» (Κολοσσαείς Γ/3:3), αλλά ταυτόχρονα γνωστή και φανερή στους γύρω, σαν μια επιστολή καθαρογραμμένη και ευανάγνωστη, «...*Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γνωσκομένη και αναγνωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων*» (Β' Κορινθίους Γ/3:2-3).

- (6) Να δείχνει ότι οι πιστοί διατηρούνται στην **αγάπη** του Θεού (επιστολή Ιούδα, εδ.21) και ότι ζουν την **πίστη** του Κυρίου (Γαλάτας Β/2:20).

Ο πιστός την άγια ζωή δεν τη διακηρύττει, αλλά τη ζει καθημερινά, καθώς τελειοποιείται σε κάθε καλό έργο και ενεργώντας έτσι μένει στο θέλημα του Θεού: «*Αυτός δε ο Θεός της ειρήνηςείθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού, ενεργών εν υμίν το ενάρεστον ενώπιον αυτού διά του Ιησού Χριστού*» (βλέπε: Α' Θεσσαλονικείς Ε/5:23, Εβραίους ΙΓ/13:21). Η ζωή αυτή δεν είναι παθητική, αλλά ενεργητική, είναι ζωή υπηρεσίας με βαθειά συναίσθηση ότι οι πιστοί είναι «**συνεργοί του Χριστού**» (Β' Κορινθίους ς'/6:1) και «**μάρτυρές Του**» μέχρι τα πέρατα της γης (Πράξεις Α/1:8). Εργάζονται δε συσφιγμένοι με την αγάπη του Χριστού, η οποία οδηγεί σε αυταπάρνηση του εαυτού τους (βλ. Μάρκος Η/8:34, κλπ) και ζουν μόνο για τον «*αποθανόντα και αναστάντα υπέρ ημών*» (Β' Κορινθίους Ε/5:14-15).

Ο Κύριος Ιησούς μας προτρέπει «*άγιοι γίνεσθε, διότι Εγώ ΕΙΜΑΙ άγιος*» (βλ. Α' Πέτρου Α/1:16, Λευιτικό ΙΑ/11:44, ΙΘ/19:2, κλπ). Εάν πραγματικά θέλουμε και επιποθούμε την αύξηση του προσωπικού αγιασμού μας, τότε θα πρέπει να μην «παίζουμε» και να μη «χαϊδεύουμε» την αμαρτία, έχοντας το ένα πόδι στον Χριστό και το άλλο στον κόσμο. Όσο περισσότερο απορρίπτουμε και απομακρυνόμαστε από τα πράγματα του κόσμου, τόσο περισσότερο η σύνδεσή μας με τον Θεό γίνεται στενή και αυξανόμαστε σε αγιασμό και όσο περισσότερο συνδεόμαστε με τον Θεό, τόσο περισσότερο γευόμαστε από εδώ στη Γη τη δόξα που θα απολαύσουμε στον ουρανό, για μια αιωνιότητα. Όσα μάτια ανθρώπου δεν είδαν, όσα αυτιά ανθρώπου δεν άκουσαν και όσα δεν ανέβηκαν σε καρδιά ανθρώπου, τα ετοίμασε ο Κύριος για τους αγίους του.

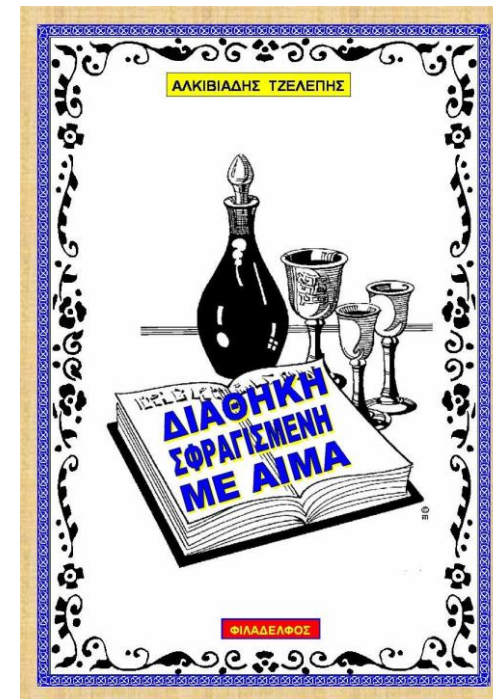
Είναι πνευματικός νόμος ότι «*τα πάντα συνεργούν εις τον αγαθόν*

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΩΝΤΑΣ τον Θεόν». Μέσα από τις δυσκολίες και τα προβλήματα ο πιστός βγαίνει πάντα πιο δυνατός και πιο ισχυρός, γιατί έχει μάθει τις μεθοδείες του Διαβόλου. Ξέρει που πηγαίνει, ξέρει ποιο είναι το πρόβλημα και ξέρει πώς να το αντιμετωπίζει. Στις περιπτώσεις που φαίνεται ότι έχει ατονήσει πνευματικά, είναι η περίπτωση που έχει χάσει κάποιες μάχες και ο εχθρός μπόρεσε να τον τραυματίσει λίγο, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι σταμάτησε να είναι μάχιμος στρατιώτης του Ιησού, **μπορεί να έχασε κάποια μάχη, αλλά ΔΕΝ ΕΧΑΣΕ τον πόλεμο.** Αυτό είναι αδύνατον να συμβεί όταν κεφαλή μας είναι ο αρχιστράτηγος των αγγελικών δυνάμεων, ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς.

Βέβαια, θα πρέπει να ανησυχούμε και μάλιστα πάρα πολύ σοβαρά, όταν διαπιστώσουμε ότι αυτό που μας συμβαίνει **«μας αρέσει»** και αρχίζουμε να το «αγαπάμε». Αυτό δεν είναι απλά μια απόδειξη πνευματικής χλιαρότητας, ώστε να ησυχάσουμε, αλλά είναι μια πολύ ισχυρή ένδειξη μιας καρδιάς που βαδίζει προς την αποστασία και θα πρέπει να αντιδράσουμε άμεσα, γιατί μετά θα είναι πλέον πολύ αργά.

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 08 - 1

Α' έκδοση: 1994 ❖ Β' έκδοση: 04/2003

Γ' έκδοση: 04/2021 ❖ Σελίδες 60

❖ Η βάση της Χριστιανικής πίστης είναι το ΑΙΜΑ της θυσίας του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Ο Θεός αγαπάει τον αμαρτωλό άνθρωπο και δεν θέλει να χαθεί κανένας στην αιώνια απώλεια, γι' αυτό θέλει να κάνει με τον κάθε άνθρωπο μια **διαθήκη** (συμφωνία), για να του δώσει ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ που την σφραγίζει με το πολύτιμο και άγιο αίμα του Υιού Του, του Ιησού.

❖ Ο Θεός είναι **«ΘΕΟΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ»** και τις υποσχέσεις Του τις επικυρώνει με διαθήκες, γιατί είναι **«Ο ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ»**. Έκανε διαθήκη με το Μωυσή στο όρος Σινά και έδωσε το Νόμο Του στο λαό Ισραήλ και σήμερα κάνει διαθήκη μαζί σου, σφραγίζοντάς την με το αίμα του Ιησού και βάζει το Νόμο Του μέσα στην καρδιά σου.

❖ Πιστεύω ότι διαβάζοντας το βιβλίο αυτό, η ζωή σου θα αποκτήσει ουσιαστικό νόημα και περιεχόμενο και θα αλλάξει ριζικά.

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

«ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ»

«Ο διεφθαρμένος (αποστάτης) την καρδίαν θέλει εμπλησθή
από των οδών αυτού, ο δε αγαθός άνθρωπος αφ' εαυτού»
(Παροιμίες ΙΔ/14:14)

«...Δια τούτο θέλουσι φάγει από των ΚΑΡΠΩΝ της οδού αυτών,
και θέλουσι χορτασθή από των ΚΑΚΟΒΟΥΛΙΩΝ αυτών» (Παροιμίες
Α/1:31). Είναι αξίωμα μέσα στη ζωή και πνευματικός νόμος του Θεού
πως *«ό,τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει»* (Γαλάτας
ζ'/6:7). Εάν ο άνθρωπος σπείρει αμαρτία, είναι αδύνατον να φυτρώ-
σει ευλογία για να την θερίσει στη συνέχεια, αλλά θα θερίσει ότι έ-
σπειρε. Έσπειρε τον θάνατο, αυτόν και θα θερίσει: *«Ο μισθός της
αμαρτίας είναι θάνατος»* (βλ. Ρωμαίους. ζ'/6:23). Ο αποστάτης θα θερί-
σει τους καρπούς της ανομίας του. Η απομάκρυνσή του από το θέ-
λημα του Θεού, που συνήθως **δεν γίνεται ξαφνικά**, αλλά γίνεται
σιγά - σιγά και σταδιακά, χωρίς να το καταλάβει, θα τον οδηγήσει σε
φόβους, προκαταλήψεις, αύξηση μεριμνών, πάθη, δυσκολίες, ένοχη
συνείδηση, λάθη, χάσιμο πολύτιμου χρόνου, κακή χριστιανική μαρ-
τυρία και εάν συνεχίσει, τότε θα χάσει και την ψυχή του και ένα μαύ-
ρο πνευματικό σκοτάδι θα κυριαρχεί στη ζωή.

Θα είναι τραγικό εάν φτάσει στο σημείο να θεωρεί αυτό το
«σκοτάδι» σαν μια φυσική συνέπεια της καθημερινότητας και όχι σαν
αποτέλεσμα της απομάκρυνσής του από το θέλημα του Θεού, τότε η
κατάστασή του θα είναι μη αναστρέψιμη. Θα πρέπει να θυμηθούμε
την προτροπή του Κυρίου Ιησού να περπατούμε και να εργαζόμα-
στε όσο ακόμα έχουμε φως, ώστε να μην μας προλάβει το σκοτάδι,
γιατί μέσα στο σκοτάδι δεν θα γνωρίζουμε που πηγαίνουμε: *«Περι-
πατείτε ενόσω έχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος· και
όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. Ενόσω έχετε το
φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός»* (Ιωάννης
ΙΒ/12:35-36).

Για να γίνει πιο κατανοητό, το πως μπορούμε να βρεθούμε σε
αυτή την τραγική κατάσταση, θα αναφέρουμε παρακάτω μερικές
βασικές συνέπειες της αποστασίας, για τις οποίες δεν θα γίνει λεπτο-
μερή ανάλυση, αλλά θα αναφερθούν ενδεικτικά.

01. Ο ΑΠΟΣΤΑΤΗΣ ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΛΑΘΗ

Όταν πιστός απομακρυνθεί από τον Θεό, δεν θα βαδίζει και
δεν θα οδηγείται από Αυτόν. Θα βαδίζει μέσα σε ένα πνευματικό
σκοτάδι, με αποτέλεσμα συνέχεια να "σκοντάφτει" και να πέφτει σε
τρομερά λάθη, τα οποία θα του δημιουργούν καταστάσεις δραματι-
κές: **Λάθη** στις σχέσεις του, **λάθη** στην οικογένειά του, **λάθη** στη
χρησιμοποίηση του χρόνου του, της γλώσσας του και των χρημάτων
του. **Λάθη, λάθη, λάθη**, συνέχεια θα κάνει **λάθη** και εφόσον συνε-
χίζει να παραμένει σε αυτή την κατάσταση, όλα θα του έρχονται ανά-
ποδα και θα απορεί γιατί του συμβαίνουν αυτά, αφού θα πιστεύει ότι
σωστά έχει πράξει. Παρ' όλα αυτά την απάντηση ή πιο καλύτερα τη
δικαιολογία την έχει πάντοτε έτοιμη «ο Θεός με δοκιμάζει» σκέφτεται.

Το ερώτημα είναι *«ο Θεός τον δοκιμάζει, ή αυτό που συμβαίνει
στη ζωή του είναι ο θερισμός αυτού που έσπειρε, είναι ο θερισμός
της κρίσης του Θεού;»*. Όλοι μας, όταν έχουμε προβλήματα και δυ-
σκολίες, λέμε **«ο Θεός μας ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ»**, αλλά όταν έχουν οι άλλοι
αδελφοί προβλήματα, τότε λέμε **«ο Θεός τον ΤΙΜΩΡΕΙ!!! »**. Σε μια
τέτοια ερμηνεία των καταστάσεων, εύκολα μπορεί να βγάλει κά-
ποιος τα συμπεράσματά του. Αυτό δείχνει μια καρδιά αλαζονική, που
πάντα κάνει το σωστό, ενώ όλοι οι άλλοι έχουν λάθος.

02. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Δεν θα έχει μέσα του τη γλυκιά ειρήνη και ανάπαυση που ά-
φθονα του χορηγούσε πριν το άγιο Πνεύμα του Θεού, αλλά θα βρί-
σκει τον εαυτό του σε μια κατάσταση συνεχόμενης ανικανοποίησης,
όχι βέβαια μόνο με τον εαυτόν του, αλλά και με όλους τους άλλους
γύρω του. Θέλω να πιστεύω πως μια πραγματική δοκιμασία για έναν
αληθινό πιστό, είναι να ζει μαζί με έναν αποστάτη, οι οποίοι συνή-
θως παρουσιάζουν εκδηλώσεις ευαισθησίας και μεμψιμοιρίας και εί-
ναι πολύ ευερέθιστοι σε όλες τις ενέργειες και εκδηλώσεις της ζωής
τους. Επειδή εγκατέλειψαν τον Θεό και ακολούθησαν *«οπίσω άλλης*

σαρκός» (βλ. επιστολή Ιούδα, εδ.7), στα αισθήματά τους υπάρχει περισσότερη **κατάκριση** (κόλαση), παρά **ευλογία** (παράδεισος).

03. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΑ

Ο πιστός, όταν θα βρίσκεται στην κατάσταση της αποστασίας, δεν θα μπορεί, αλλά και δεν θα θέλει πλέον να ελέγχει τη γλώσσα του, η οποία θα αποδειχθεί ότι είναι ένα απείθαρχο όργανο, γεμάτο από θανατηφόρο δηλητήριο. Η γλώσσα είναι το πιο μικρό μέλος του σώματος, αλλά το κακό που προξενεί είναι τεράστιο. Η Βίβλος, ο Λόγος του Θεού μας το επιβεβαιώνει, δώστε ιδιαίτερη προσοχή στα παρακάτω λόγια, μέσα στα οποία, σε κάποια περίοδο της ζωής μας, θα βρούμε και τον εαυτό μας:

«Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως ΜΕΓΑΛΑΥΧΕΙ. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτειτην γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάσῃ· είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. Δι' αυτής ΕΥΛΟΓΟΥΜΕΝ τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής ΚΑΤΑΡΩΜΕΘΑ τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας· εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα...» (βλ. Ιάκωβος Γ/3:5-10).

Ο αποστάτης με τα δικά του λόγια θα παγιδέψει τον εαυτό του σε πολλές δυσκολίες και προβλήματα από τα οποία ποτέ δεν θα μπορέσει να ελευθερωθεί, παρά μόνο εάν στραφεί με συντριμμένη καρδιά ολοκληρωτικά προς τον Θεό. Υπάρχουν νόμοι πνευματικοί, σκληροί και αλύγιστοι, που διέπουν τις πνευματικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων και του Θεού. Ο Ιησούς είπε: **«...Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθῆ και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθῆ»** (Ματθαίος ΙΒ/12:37). Πολλές φορές ο ίδιος ο άνθρωπος και από μόνος του προσδιορίζει και διαγράφει το μέλλον του με την ακράτεια των λόγων του και με την επιπόλαιη στάση του απέναντι στον Θεό, από τα δικά του λόγια ή θα δικαιωθεί ή θα καταδικασθεί.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα έχουμε το λαό Ισραήλ, για τον οποίο η Βίβλος μας λέγει ότι **«ο Κύριος αφού ΕΣΩΣΕΝ εκ γης Αιγύπτου, ΑΠΩΛΕΣΕΝ ύστερον τους μη πιστεύσαντας»** (Επιστολή Ιούδα, εδ.5). Γιατί συνέβηκε αυτό; Γιατί το ζήτησαν οι ίδιοι, όταν γόγγυζαν κατά του Θεού και κατά του Μωϋσή, λέγοντες: **«Είθε να απεθνήσκομεν εν γη Αιγύπτου, παρά εν τη ερήμω ταύτη είθε να απεθνήσκομεν»**

(Αριθμοί ΙΔ/14:1-2). Αυτό που οι Ισραηλίτες ζήτησαν στην προσευχή τους, σε αυτό ακριβώς ο Κύριος τους απάντησε: **«Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος, καθώς σεις ελαλήσατε εις τα ὦτα μου, ούτω βεβαίως θέλω κάμει εις εσάς· τα πτώματά σας θέλουσι πέσει εν τη ερήμω ταύτη...»** (Αριθμοί ΙΔ/14:28-30).

Τα ίδια τους τα λόγια τους καταδίκασαν. Τα λόγια της αποστασίας, τα οποία ταυτόχρονα είναι και προσευχή ετυμηγορίας κατά του θελήματος του Θεού, ακολουθούνται και από τους καρπούς της αποστασίας, που είναι αιώνια καταδίκη και απώλεια. Δεν εφάρμοσαν στη ζωή τους τα λόγια του Θεού και θέρισαν ότι έσπειραν: **«Ὅστις φυλάττει το στόμα αυτού και την γλώσσαν αυτού, φυλάττει την ψυχὴν αυτού ἀπὸ στενοχωριῶν»** (Παροιμίες ΚΑ/21:23). Ένας άνθρωπος κατά την καρδίαν του Θεού, ο Δαβίδ, έκανε το αντίθετο και ο Θεός τον ευλόγησε: **«Θέλω προσέχει εις τας οδοὺς μου, διὰ να μη αμαρτάνω διὰ της γλώσσης μου· θέλω φυλάττει το στόμα μου με χαλινόν...»** (Ψαλμός ΛΘ/39:1-2).

04. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Ο αποστάτης και ο χλιαρός στην πίστη αφήνει το πνεύμα του εγωισμού να τον καταλάβει. Μοναδική του επιδίωξη και φροντίδα είναι να ικανοποιήσει τη σάρκα του και το εγώ του. Λογαριάζει τον εαυτό του και φροντίζει τα υπάρχοντά του, σαν να πρόκειται να μην πεθάνει ποτέ ή σαν να πρόκειται να τα πάρει μαζί του όταν θα φύγει από αυτή την επίγεια ζωή και προσπαθεί να τακτοποιεί τα πάντα με τη δική του σοφία και με τη δική του γνώση. **Πιστεύει ότι πάντα έχει δίκιο και ότι πάντα πράττει το σωστό.** Σαν άμεσο αποτέλεσμα αυτού είναι να πολλαπλασιασθούν οι μέριμνές του και να πέσουν επάνω του σαν ένας καταστροφικός κατακλυσμός. Πολύ τραγικές οι συνέπειες αυτής της κατάστασης: **«Άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχὴν σου απαιτούσιν ἀπὸ σου, ὅσα δε ἡτοίμασας, τίνοσ θέλουσιν εἶσθαι;»** (Λουκάς ΙΒ/12:20).

05. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΘΗ

Οι ορέξεις και τα πάθη του που είχαν κρατηθεί κάτω από έλεγχο ή που είχαν ξεριζωθεί εντελώς από την καρδιά του, όταν ζούσε ευσεβώς ενώπιον του Κυρίου, αρχίζουν τώρα **να επανέρχονται** και να ανακτούν όλη τους τη δύναμη και επειδή είχαν συγκρατηθεί τόσο καιρό, τώρα φαίνονται **σαν να εκδικούνται** με το να γίνονται οι

ορέξεις αυτές πιο απαιτητικές και απειθείς παρά ποτέ.

Αυτοί ήταν άνθρωποι, που κάποτε σταύρωσαν τη σάρκα, μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες τους (βλ. Γαλάτας Ε/5:24). Στην πορεία όμως οι καταστάσεις άλλαξαν και *«...αφού απέφυγον ΤΑ ΜΟΛΥΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ διά της επιγνώσεως του Κυρίου και σωτήρος Ιησού Χριστού, ενεπλήχθησαν πάλιν εις ταύτα και νικούνται, έγιναν εις αυτούς τα έσχατα ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ των πρώτων. Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής»* (Β' Πέτρου Β/2:20-21). Από την οδό της δικαιοσύνης που ακολουθούσαν, επέστρεψαν στην οδό της ανομίας που ήσαν πριν αφιερώσουν τη ζωή τους στον Ιησού και έτσι εκπληρώνεται αυτό που λέγει ο Λόγος του Θεού *«ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέρασμα, και, ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου»* (Β' Πέτρου Β/2:22).

Θα πρέπει να γίνει μια αναγκαία και βασική διευκρίνιση, για να μην αφήσουμε κάποιο κενό στον αναγνώστη, που είναι το εξής: Υπάρχουν πολλά πράγματα μέσα στην καθημερινή μας ζωή, που δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν ως αμαρτία, αντίθετα υπάρχουν περιπτώσεις που είναι και αναγκαία, αλλά όταν αυτά γίνουν πάθος, τότε μετατρέπονται σε αμαρτία. Για παράδειγμα έχουμε το φαγητό, το οποίο όχι μόνο δεν είναι αμαρτία, αλλά είναι απολύτως απαραίτητο καθημερινά να τρώμε, γιατί χωρίς φαγητό ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει, θα πεθάνει. Το φαγητό όμως, όταν γίνει πάθος μετατρέπεται σε αμαρτία, γιατί ο άνθρωπος γίνεται λαίμαργος και κοιλιόδουλος και "δεν τρώγει για να ζήσει", αλλά "ζει μόνο για να τρώγει", έχοντας κάνει την κοιλιά του Θεό: *«...Των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονοῦσι τα επίγεια»* (Φιλιππησίους Γ/3:19 - Βλ. Ρωμαίους Ις'/16:18).

Το ίδιο ισχύει και για όλες τις περιπτώσεις στη ζωή μας, που ενώ δεν είναι αμαρτία, όταν γίνουν πάθος, τότε γίνονται αμαρτία. Το να θέλουμε να αποκτήσουμε υλικά αγαθά, όχι μόνο δεν είναι αμαρτία, αλλά επιβάλλεται για μια πιο άνετη ζωή, μέσα στα πλαίσια του εφικτού και του ηθικού. Όταν όμως μας καταλάβει το πνεύμα της πλεονεξίας, τότε έχουμε ξεφύγει από τον αληθινό σκοπό της ζωής και αυτό ενώπιον του Θεού είναι βδέλυγμα, είναι μια πράξη που ο

Θεός απεχθάνεται γιατί χαρακτηρίζει την πλεονεξία ως ειδωλολατρεία: *«Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία»* (Κολοσσαείς Γ/3:5).

Θυμάμαι την ομολογία ενός Έλληνα αδελφού που τώρα ζει μόνιμα στο εξωτερικό και που πριν δώσει την καρδιά του στον Ιησού ήταν φανατικός λάτρης του κινηματογράφου. Όταν λέμε "φανατικός" ήταν με όλη τη σημασία του όρου. Αφιέρωνε τις 5 ημέρες της εβδομάδας να πηγαίνει στον κινηματογράφο και για να μη χάσει κάποια καινούρια ταινία πολλές φορές την ίδια ημέρα πήγαινε σε 2 διαφορετικούς κινηματογράφους. Την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν τα video και τα dvd όπως υπάρχουν στις ημέρες μας. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, όλη επιθυμία να τρέχει κάθε μέρα στον κινηματογράφο του έφυγε. Το μέλημά του, αλλά και η μεγάλη ευχαρίστησή του ήταν να βρίσκεται με πνευματικά αδέρφια και να υψώνει και να λατρεύει το Κύριό του Ιησού.

Πέρασαν περίπου 20 χρόνια σε μια ευλογημένη πνευματική πορεία. Άρχισε σιγά σιγά να ατονίζει πνευματικά, κάτω από την πίεση σοβαρών οικογενειακών και επαγγελματικών προβλημάτων, με αποτέλεσμα να έχει μειώσει αισθητά την καθημερινή μελέτη της Βίβλου και την προσευχή του και άρχισε να αραιώνει και από τις συναθροίσεις, κυρίως λόγω αυξημένων επαγγελματικών υποχρεώσεων, με αποτέλεσμα τα βράδια για να ηρεμήσει λίγο, άρχισε να αποζητά συντροφιά στην τηλεόραση, περισσότερη απ' ότι συνήθως έκανε μέχρι τότε. Χωρίς το καταλάβει, συνέλαβε τον εαυτό του επί μήνες να βλέπει σχεδόν κάθε βράδυ ένα ή δύο έργα και όταν δεν είχε η τηλεόραση κάτι της αρεσκείας του, έψαχνε με πάθος στο διαδίκτυο να κατεβάσει κάποια ταινία για να την δει. Είχε φτάσει στο σημείο να μην προσεύχεται σχεδόν καθόλου και να πηγαίνει στις συναθροίσεις της εκκλησίας του σαν επισκέπτης αραιά και που.

Ένα βράδυ, καθώς έβλεπε κάποια ταινία, ξαφνικά μέσα στη σκέψη του ήρθε το παρελθόν του και το πάθος που είχε για τον κινηματογράφο, πριν αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού. Ούτε ο ίδιος κατάλαβε πως έγινε στη συνέχεια, έκλεισε μηχανικά την τηλεόραση, ενώ το έργο δεν είχε τελειώσει και εκεί που βρισκόταν γονάτισε και άρχισε να κλαίει. Κατάλαβε, πόσο είχε λυπήσει τον Κύριο που είχε

απομακρυνθεί από Αυτόν, όχι γιατί θεωρούσε αμαρτία την τηλεόραση, αλλά για το χρόνο που αφιέρωνε σε όλα τα άλλα, εκτός από τον Κύριο. Θυμήθηκε τα λόγια Του ότι «τα έσχατα γίνονται χειρότερα των πρώτων», ένωσε βαθιά μέσα θλίψη και συντριβή καρδιάς, όταν κατάλαβε πόσο έντεχνα ο εχθρός της ψυχής εκμεταλλεύτηκε το πάθος του που είχε για τον κινηματογράφο, πριν από χρόνια. Η αλλαγή ήταν πλέον ριζική στη ζωή του. Ενώ μέχρι τότε ήταν ένας απλός πιστός, μετά από το γεγονός αυτό έγινε ένας ευλογημένος εργάτης του Κυρίου με πλούσιους πνευματικούς καρπούς. Κάτι που δεν ήταν αμαρτία, είχε γίνει πάθος του και τον είχε απομακρύνει από τον Θεό και εάν συνέχιζε, μπορεί και να έχανε και την ψυχή του.

Όταν άκουσα την παραπάνω ιστορία, μου ήρθε στη σκέψη η περίπτωση του David Wilkerson, που είναι παγκόσμια γνωστός για την πνευματική του πορεία και δράση μεταξύ των συμμοριών της Νέας Υόρκης και του Μπρούκλιν από το βιβλίο του **«Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΛΕΤΟ»**, το οποίο έχει γυριστεί και σε ταινία με τον ίδιο τίτλο. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του ίδιου του Ντέιβιντ Γουίλκερσον, όταν ήταν νέος, συνήθιζε κάθε βράδυ να βλέπει για 2 περίπου ώρες τηλεόραση. Ένα βράδυ, καθώς παρακολουθούσε τηλεόραση, το Πνεύμα του Θεού άρχισε να εργάζεται μέσα του και αποφάσισε να αφιερώσει τις 2 ώρες της τηλεόρασης σε προσευχή. **Το αποτέλεσμα ήταν συγκλονιστικό.** Ο Κύριος μέσα από την προσευχή του τον οδήγησε να ξεκινήσει ένα πολύ ευλογημένο έργο ανάμεσα σε περιθωριακά άτομα και από τη διακονία του αυτή, εκατοντάδες άτομα που ήταν δέσμιοι των ναρκωτικών, του αλκοόλ, της πορνείας και της εγκληματικότητας, όχι απλά να αφήσουν την παλιά τους ζωή, αλλά στη συνέχεια να γίνουν και φλογεροί κήρυκες του Λόγου του Θεού. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Παρουσίαση - τρέιλερ του παραπάνω έργου έχει αναρτηθεί στο Youtube στο κανάλι "Filadelfos FILMS").

Η τηλεόραση, ο κινηματογράφος, η μουσική, το ωραίο φαγητό, το όμορφο και πλούσιο σπίτι, η επιτυχημένη καριέρα, η οικονομική άνεση, η διασκέδαση και τόσα άλλα ευχάριστα που συμβαίνουν στην καθημερινή μας πορεία, **δεν είναι αμαρτία**, όταν γίνονται με καρδιά που αγαπά τον Κύριο Ιησού και που πάντα πρώτα βάζει τι Αυτός θέλει από τη ζωή μας. **Γίνονται όμως αμαρτία**, όταν η καρδιά μας είναι κολλημένη ΜΟΝΟ σε αυτά και έχει απομακρυνθεί από το θέλη-

μα του Θεού στη ζωή μας. Προσοχή, μεγάλη προσοχή, όταν κάτι γίνεται πάθος στη ζωή σου. Αυτό είναι μια ένδειξη μιας αποστατημένης καρδιάς.

Το βασικό χαρακτηριστικό των αποστατών είναι η πληθώρα των παθών τους που μαζί με τις άκρατες επιθυμίες τους γίνονται όμοιοι με τα ζώα.. Αυτά τα ζώωδη πάθη θα σπάσουν και θα πέσουν επάνω στον αποστάτη, ο οποίος θα βρει τον εαυτό του λαβωμένο και κάτω από τον έλεγχο των παθών του περισσότερο από ό,τι ήταν πριν. Παρ' όλα αυτά όμως, θα του αρέσει αυτή η κατάσταση. Γι' αυτό ο Θεός τους παρέδωσε *«δια των επιθυμιών των καρδιών αυτών εις ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΝ...απολαμβάνοντες εις εαυτούς την πρόπουσαν ΑΝΤΙΜΙΣΘΙΑΝ της πλάνης αυτών»* (Ρωμαίους Α/1:24-27).

06. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Ο αποστάτης, αλλά και ο χλιαρός στην πίστη, αντί να κρατηθεί μακριά από τον πειρασμό, **πηγαίνει κατευθείαν επάνω του**, σαν ένας ισχυρός μαγνήτης που τον τραβά, με φυσική συνέπεια να συσσωρεύει στη ζωή του πλήθος δοκιμασιών. Δεν έχει εναρμονίσει το θέλημα του Θεού στη ζωή του, δεν βρίσκεται σε ειρήνη, ούτε με τον Θεό, ούτε με τους ανθρώπους γύρω του, ούτε με την (τοπική του) εκκλησία, αλλά ούτε και με τον κόσμο και τις φροντίδες του, που κάποτε αυτός ο κόσμος τον ευχαριστούσε. Παράκουσε, ενώ γνωρίζει την εντολή του Κυρίου *«μη αγαπάτε τον κόσμον, μηδέ τα εν τω κόσμω»* (Α' Ιωάννου Β/2:15), γιατί η φιλία του κόσμου είναι έχθρα προς τον Θεό, όπως πολύ γλαφυρά περιγράφει ο Ιάκωβος στην ομώνυμη επιστολή του: *«Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήσῃ να ἦναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται»* (Ιάκωβος Δ/4:4). Τώρα, γεύεται τους καρπούς της παρακοής του, ενώπιον του Θεού είναι ένας πνευματικά μοιχός, που αγάπησε τον παρόντα κόσμο και τα ψεύτικα και απατηλά θέληγητά του, αρνούμενος να εκτελεί το θέλημα του Κυρίου στη ζωή του.

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο ο άνθρωπος που παρουσιάζει σημάδια αποστασίας να παραπονιέται, να γκρινιάζει συνέχεια και να δυσανασχετεί, επειδή νομίζει ότι ο Κύριος τον "δοκιμάζει" περισσότερο απ' ότι πρέπει ή αντέχει, με αποτέλεσμα ο ίδιος από μόνος του

να αυξάνει τις δυσκολίες και τα προβλήματά του. Πριν, όταν ο Κύριος του επέθετε ένας βάρος πραγματικής δοκιμασίας, Τον ευχαριστούσε για την τιμή που του έκανε να γίνει κοινωνός των παθημάτων Του και δεν γόγγυζε. Τώρα όμως, υψώνει τα μάτια του στον ουρανό, όχι για να Τον ευχαριστήσει και να Τον δοξολογήσει, αλλά για να Του απαγγείλει κατηγορίες για την κατάντια του.

07. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥΣ

Ο αποστάτης στην καρδιά έχει πάρει όλα τα πράγματα από τον Θεό για να τα κάνει ο ίδιος, χαράζοντας ένα δικό του δρόμο, μια δική του πορεία. Εκείνο όμως που κατορθώνει να επιτύχει είναι να γεμίσει με φόβους, άγχος, αγωνία και ανησυχία για το κάθε τι στη ζωή του, για τον εαυτό του, για την οικογένειά του, για τη δουλειά του, για τα πάντα. Μη έχοντας πλέον πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό, είναι ανίσχυρος και ανίκανος να ελέγξει τα γεγονότα και γεμίζει συνέχεια και συνέχεια με ανησυχία για το μέλλον του, το οποίο το βλέπει πλέον αβέβαιο.

Οι φόβοι του αυτοί είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της αφροσύνης του να εγκαταλείψει την πηγή της ζωής, που τον πότιζε με ζωντανό νερό, να εγκαταλείψει τον αιώνιο βράχο επάνω στον οποίο στηριζόταν, να εγκαταλείψει τον Κύριο Ιησού. Η καρδιά του θα είναι συνέχεια ταραγμένη, δεν θα βρίσκει ησυχία και ανάπαυση, γιατί οι φόβοι μέσα του θα αυξάνουν και ο φόβος έχει κόλαση, ενώ αντίθετα, η αγάπη έξω διώχνει το φόβο. Είχε γνωρίσει την αγάπη του Θεού, αλλά τώρα στράφηκε "εις τα οπίσω", με αποτέλεσμα να αντικατασταθεί η αγάπη με το φόβο: *«Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει κόλασιν· και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπη»* (Α' Ιωάννου Δ/4:8).

08. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Η μεγάλη του επιθυμία να γνωρίζει και να πράττει την αλήθεια έχει φύγει από τη ζωή του. Είναι πλέον φυσικό γι' αυτόν να αντιτάσσεται σε κάθε αρχή και σε κάθε αλήθεια του Θεού, τα οποία πληγώνουν τον εγωισμό του και ελέγχουν την ένοχη συνείδησή του. Θα αρχίσει να αγωνίζεται για να δικαιώσει τον εαυτό του, αυτό όμως θα έχει σαν άμεση συνέπεια να δημιουργεί γύρω του έκρυθμες και οξυμένες καταστάσεις, καθόσον θα έρχεται σε αντιδικία με όσους δεν

αποδέχονται ή δεν μπορούν να καταλάβουν το δίκιο του.

Δεν θα θέλει πλέον να διαβάσει από τον Λόγο του Θεού ή να ακούσει από κάποιον πιστό οτιδήποτε θα μπορούσε να ελέγξει την αποστατημένη του κατάσταση και θα είναι πάντα γεμάτος από προκαταλήψεις και δυσπιστία απέναντι σε καθένα που με αγαθά ελατήρια και με πνεύμα αγάπης Χριστού, θα προσπαθήσει να τον νουθετήσει, να τον ελέγξει, να τον διορθώσει, ακόμα και να τον επιπλήξει. **Θα θεωρεί** το άτομο αυτό σαν εχθρό του, **θα υψώνει** γύρω από τον εαυτό του ένα περίφραγμα, ζώντας με αυτόν τον τρόπο μέσα στο δικό του πλανεμένο κόσμο και **θα κλείνει** τα μάτια του σε κάθε φως και αλήθεια του Λόγου του Θεού, παίρνοντας ή θέση άμυνας κριτικάροντας κάθε τι που θα μπορούσε να τον εκθέσει, ή θέση επιθετική, έχοντας πολύ μεγάλο φανατισμό.

Η προκατάληψη που θα έχει γεμίσει την καρδιά του, δεν θα τον αφήνει να δει την πραγματικότητα γύρω του, σε κανέναν δεν θα έχει εμπιστοσύνη, όλα θα τα κριτικάρει αρνητικά και σε τίποτα δεν θα συμφωνεί, η συνύπαρξή του με άλλους θα είναι πλέον δύσκολη, με αποτέλεσμα να γίνεται απόμακρος και αντικοινωνικός.

09. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΕΣ

«Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι ΦΩΤΕΙΝΟΝ· εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι ΣΚΟΤΕΙΝΟΝ. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον;» (Ματθαίος ς'/6:22-23).

Όταν ο αποστάτης έχει "πονηρό οφθαλμό" όλο το σώμα του θα γεμίσει από πνευματικό σκοτάδι. Είναι βέβαιο πως θα πέσει σε αυταπάτες και σε πλάνες, όσον αφορά τις θεμελιώδεις αρχές και τις δογματικές αλήθειες του Λόγου Θεού. Περιπλανώμενος μέσα στο σκοτάδι και έχοντας χάσει πλέον το φως το αληθινό, που είναι ο Ιησούς, στην κυριολεξία θα "κατακαεί" και θα ενστερνιστεί τις μεγαλύτερες πλάνες. Λατρείες κάθε τύπου και απάτες κάθε δογματικής απόχρωσης, θα κάνουν κατοχή μέσα του. Λατρεύει πλέον τον Θεό με ξερούς τύπους και όχι με ουσία και καθαρή καρδιά. Απατάται σε βασικές αλήθειες του Ευαγγελίου και εισαγάγει με αυτό τον τρόπο ψευδοδιδασκαλίες και πλάνες μέσα στο σώμα της εκκλησίας του

Χριστού. Το τραγικό με όλη την κατάσταση είναι ότι πιστεύει πως ακολουθεί την αλήθεια, είναι πεπεισμένος σε αυτό και ότι όλοι οι άλλοι βρίσκονται πλάνη. Για να υποστηρίξει τις απόψεις του γίνεται πάντα ερειστικός και απότομος, γίνεται πολύ "μαχητικός" και κόπτεται για τις απόψεις του.

Όσοι βρίσκονται σε αυτή την αποστατημένη κατάσταση, αυτο-απατώνται και οι ίδιοι, καθόσον δεν δέχονται ότι ένας πιστός, αναγεννημένος και βαπτισμένος με το Πνεύμα του Θεού, μπορεί να παρασυρθεί και να πλανηθεί σε σημείο να αποστατήσσει, δικαιολογώντας έτσι τη δική τους κατάσταση, είναι αδύνατον να δεχτούν ότι οι ίδιοι βρίσκονται σε πλάνη και ότι πνευματικά έχουν ξεπέσει. Πιστεύω ότι όλοι μας, λίγο ή πολύ, έχουμε παρατηρήσει τέτοιες εκδηλώσεις και συμπεριφορές στους αποστάτες!

10. ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΖΗΜΙΕΣ

Ο Λόγος του Θεού μας λέγει ότι *«του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή»* (Ψαλμός ΚΔ/24:1). Ο αποστάτης πιστεύει ότι τα πάντα είναι ολοκληρωτικά δικά του, όπως ιδιοκτησία, αγαθά, επιρροή, χρόνος, φήμη, δόξα, πλούτος, κλπ.. Το να χάσει κάτι από αυτά, το μετράει σαν ένα οδυνηρό χάσιμο. Έχοντας εγκαταλείψει τον Θεό και επειδή δεν είναι πλέον ικανός να ελέγξει αυτά τα γεγονότα, θα βρεθεί να υποφέρει πολλές ζημιές σε πολλούς τομείς της ζωής του (οικονομικούς, επαγγελματικούς, υγείας, κλπ).

Τα αποτελέσματα είναι πολύ θλιβερά για κάποιον που πριν ομολογούσε τον Ιησού, ως προσωπικό του σωτήρα. Χάνει την ειρήνη του, χάνει την ιδιοκτησία του, χάνει άσκοπα το χρόνο του, χάνει τη φήμη του, χάνει τη χριστιανική του ομολογία στους γύρω του και εάν συνεχίσει σε αυτή την κατάσταση θα χάσει και την ψυχή του: *«Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδίση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού;»* (Ματθαίος Ις'/16:26).

11. ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Έχοντας κάποτε γίνει μέτοχος των ευλογιών του Πνεύματος του Θεού και έχοντας γευθεί και απολαύσει την ουράνια δωρεά και

την αγάπη του Θεού (βλ. Εβραίους ς'/6:4) και μετά έχοντας εγκαταλείψει τον Θεό, νιώθει καταδικασμένος για κάθε τι που συμβαίνει στη ζωή του:

α) Αν θελήσει να κάνει το **θρησκευτικό του καθήκον**, ξέρει ότι δεν έχει καθαρή καρδιά και αγαθή συνείδηση όταν το κάνει και έτσι κατακρίνει τον εαυτό του, λέγοντας ή ότι "δεν είναι άγιος" ή ότι ο Θεός "δεν τον ακούει" ή όποια άλλη ψεύτικη δικαιολογία του ψιθυρίζει ο εχθρός στα αυτιά.

β) Αν θελήσει να ανοίξει να **διαβάσει την Βίβλο του**, τότε ο ίδιος ο Λόγος του Θεού τον κατακρίνει. Εάν πάλι δεν την διαβάσει, πάλι νιώθει βάρος και ενοχή μέσα στην καρδιά του και για να ησυχάσει τη συνείδησή του αρχίζει τις ψευτοκατηγορίες του εαυτού του.

γ) Αν θελήσει να πάει στην **εκκλησιαστική συνάθροιση** και εκεί κατακρίνεται. Εάν πάλι δεν πάει, αρχίζει το ίδιο να κατακρίνει τον εαυτό του. Παντού και για όλα έχει ενοχές μέσα του, τίποτα πλέον δεν το ευχαριστεί, νιώθει την καρδιά του να είναι άδεια και αισθάνεται αδιαφορία για όλα. **Πιστεύω ότι εδώ κάποιος μπορεί να διακρίνει τη διαφορά μεταξύ χλιαρότητας και αποστασίας.** Ο χλιαρός αγωνίζεται για να επανέλθει, ενώ ο αποστάτης δεν κάνει καμιά προσπάθεια γι' αυτό, παρ' όλο που ζει μέσα σε αυτοκατηγορίες αρχίζει να του αρέσει αυτό και μάλιστα αρχίζει να ζει μια νέα κατάσταση, έχοντας αντικαταστήσει την κατάκριση του εαυτού του με την **αυτοδικαίωση** και τις κατηγορίες εναντίον των άλλων, που όλοι τους έχουν λάθος.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτοί που ζουν σε κατάσταση αποστασίας δεν έχουν πάντα πανομοιότυπο τρόπο έκφρασης στις εκδηλώσεις τους και στη συμπεριφορά τους. Είναι φυσικό να ποικίλουν, ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία και την ψυχοσύνθεση του χαρακτήρα τους. Εδώ αναφέρουμε τις γενικές περιπτώσεις και πως εμείς μπορούμε να τις διακρίνουμε και στους άλλους, αλλά και στον εαυτό μας, ώστε να εκζητήσουμε τη χάρη και το έλεος του Κυρίου, κάτι που πολύ πλούσια μας χορηγεί ο Κύριος όταν συμβεί να βρεθούμε σε μια τέτοια δυσάρεστη κατάσταση.

... / / / ...

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

«ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

Κάνοντας μια απλή ανάγνωση στο κεφάλαιο Β' και Γ' της Αποκάλυψης του Ιωάννη, όπου ο Ιησούς απευθύνει **επτά επιστολές** σε ισάριθμες τοπικές εκκλησίες της Μικράς Ασίας, παρατηρούμε δύο βασικά σημεία:

- (α) Τον έπαινο, την αναγνώριση και την αμοιβή από τον Κύριο Ιησού, όλων αυτών που στάθηκαν πιστοί μέχρι τέλους. Αφορά κυρίως τις εκκλησίες της **Σμύρνης** και της **Φιλαδέλφειας** (βλ. Αποκάλυψη Β/2:8-11, Γ/3:7-13).
- (β) Τους αυστηρούς χαρακτηρισμούς του Ιησού για την πνευματική κατάντια και φτώχεια των εκκλησιών αυτών για τις αμαρτίες τους, για τον πνευματικό και ηθικό ξεπεσμό τους και τέλος για την αποστατημένη κατάστασή τους. Αφορά τις υπόλοιπες πέντε εκκλησίες, που κατά σειρά είναι: **Εφέσος, Πέργαμος, Θυάτειρα, Σάρδεις και Λαοδίκεια** (βλ. Αποκάλυψη Β' & Γ')

Στο κεφάλαιο αυτό, θα ασχοληθούμε αποκλειστικά με τη δεύτερη περίπτωση, όπου ο Κύριος Ιησούς προειδοποιεί την εκκλησία Του, **ανά τους αιώνες, ποιες θα είναι οι συνέπειες της αποστασίας της**, γιατί οι ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ συμβολίζουν την ιστορική πληρότητα της ΜΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ του Ιησού από την Πεντηκοστή μέχρι την αρπαγή της.

Ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς, που έδινε την όραση στον Ιωάννη στη νήσο Πάτμο του είπε: *«Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος· και, ό,τι βλέπεις, γράψον εις βιβλίον και πέμψον εις τας επτά εκκλησίας, τας εν τη Ασία, εις Έφεσον και εις Σμύρνην και εις Πέργαμον και εις Θυάτειρα και εις Σάρδεις και εις Φιλαδέλφειαν και εις Λαοδίκειαν»* (Αποκάλυψη Α/1:11).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για την ιστορική πορεία των "επτά εκκλησιών" της Αποκάλυψης, διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεών μας **«Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩ-**

ΡΑΙΩΝ». Μπορείτε να το κατεβάστε από την ομάδα "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" στο facebook - Κωδικός 21).

1. Εκκλησία της ΕΦΕΣΟΥ (Αποκάλυψη Β/2:5)

«...ΕΡΧΟΜΑΙ προς σε ταχέως και ΘΕΛΩ ΚΙΝΗΣΕΙ την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης».

Η "λυχνία" μέσα στην Αγία Γραφή συμβολίζει την "εκκλησία" (βλ. Αποκάλυψη Α/1:20). Ο Ιησούς προειδοποιεί ότι *«θα έρθει ταχέως»* και θα κουνήσει την εκκλησία Του, θα προκαλέσει ένα φοβερό πνευματικό σεισμό, που θα ταρακουνήσει συθέμελα την εκκλησία Του και ο σεισμός αυτός θα είναι το φυσικό αποτέλεσμα της αμαρτίας της εκκλησίας, της μεγάλης πνευματικής πτώσης της. Η ενέργεια αυτή του Κυρίου θα επιφέρει διπλό αποτέλεσμα: **Πρώτον**, οι λίγοι, οι γνήσιοι ακόλουθοι του Ιησού θα γίνουν "έτι άγιοι", θα αυξηθούν στην πίστη και θα βγουν νικητές και θριαμβευτές μέσα από το καμίνι των δοκιμασιών. **Δεύτερον**, οι χλιαροί, οι αποστάτες και οι ψευδάδελφοι θα αποκαλυφθούν.

Πράγματι, κατά τα πρώτα χριστιανικά χρόνια ο Κύριος Ιησούς ταρακούνησε την εκκλησία Του με ένα σκληρό διωγμό, που άρχισε το 64 μ.Χ. από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Νέρωνα και ο οποίος κορυφώθηκε αργότερα το έτος 161 μ.Χ. επί αυτοκρατορίας του Μάρκου Αυρήλιου και σταμάτησε μετά από περίπου 250 χρόνια από τον Μέγα Κωνσταντίνο, ο οποίος εξέδωσε το 313 μ.Χ. το γνωστό Διάταγμα των Μεδιολάνων περί ανεξιθρησκείας.

2. Εκκλησία της ΠΕΡΓΑΜΟΥ (Αποκάλυψη Β/2:16)

«...Και ΘΕΛΩ ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ προς αυτούς με την ρομφαίαν του στόματός μου»

Από τον 3^ο αιώνα μ.Χ. αρχίζει μια αυξανόμενη αποστασία, η οποία κορυφώνεται κυρίως από τον 6^ο αιώνα και μετά, οπότε αρχίζουν οι σκοτεινοί αιώνες της εκκλησίας. Ο Ιησούς προειδοποιεί ότι θα έρθει και θα τους πολεμήσει με την *«ρομφαία του στόματός Του»*. Μέσα από την Βίβλο γνωρίζουμε ότι "ρομφαία του Κυρίου" ή "δίστομος μάχαιρα του Πνεύματος" είναι ο Λόγος του Θεού: *«Διότι ο λόγος του Θεού (είναι) ζων και ενεργός και κοπτερότερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας*

της καρδιάς· και ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ (ουδέν) ΚΤΙΣΜΑ ΑΦΑΝΕΣ ενώπιον αυτού, αλλά πάντα (είναι) γυμνά και τετραηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς τον οποίον έχομεν να δώσωμεν λόγον» (Εβραίους Δ/4:12-13).

Αυτή η "δίστομος μάχαιρα" του Κυρίου είναι που διαιρεί το σώμα της εκκλησίας σε διάφορες αντιμαχόμενες παρατάξεις. Είναι μια φοβερή κρίση του Κυρίου επάνω στην αποστασία της εκκλησίας, γιατί ο Ιησούς δεν σταυρώθηκε **για να διαιρέσει**, αλλά **για να ενώσει** το λαό Του. Η σαρκικότητα, η χλιαρότητα και η αποστασία έφεραν τη διαίρεση. Σήμερα, πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα, είμαστε μάρτυρες ότι πολλές τοπικές εκκλησίες πονούν από την μαχαιριά που έδωσε στα σπλάχνα της η αμαρτία των μελών της και οι ερωτοτροπίες με τον κόσμο.

«ΠΕΡΓΑΜΟΣ» σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει **«πολλοί γάμοι»**. Η μία εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός και είχε μια ένδοξη πορεία κατά τους πρώτους αποστολικούς χρόνους, «παντρεύτηκε» με το σύστημα του κόσμου, συμβιβάστηκε με τον κόσμο, με αποτέλεσμα να χάσει την απλότητά της, την αλήθεια και το φως της, τη δύναμή της και το Πνεύμα του Θεού να φύγει μέσα από αυτή και τέλος να καταντήσει μια νεκρή εκκλησία, μια εκκλησία ξερών πνευματικών τύπων.

3. Εκκλησία των ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ (Αποκάλυψη Β/2:23)

«...Και τα τέκνα αυτής ΘΕΛΩ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙ με θάνατον, και θέλουνσι γνωρίσει πάσαι αι εκκλησίαι, ότι εγώ είμαι ο ερευνών νεφρούς και καρδιάς, και θέλω σας δώσει εις έκαστον κατά τα έργα σας».

Είναι πνευματικός νόμος του Θεού και δεν αλλάζει πως, ό,τι σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει. Στον φυσικό τομέα, εάν ο γεωργός σπείρει σάρι, δεν θα φυτρώσει καλαμπόκι, αλλά αυτό που έσπειρε. Όταν ο άνθρωπος σπέρνει αμαρτία, θα έρθει στιγμή που θα θερίσει και τους καρπούς της: «Ο μισθός της αμαρτίας είναι ΘΑΝΑΤΟΣ» (Ρωμαίους ζ'/6:23). Ο Θεός δεν εμπαίζεται και είναι φοβερό κάποιος να πέσει στα χέρια του ζωντανού Θεού, θα πληρωθεί με τον μισθό που του αναλογεί, θα πληρωθεί με αυτό που έσπειρε.

Ιστορικά, η περίοδος της εκκλησίας των Θυατείρων χαρακτηρίζεται ως η πιο σκοτεινή περίοδος, καθόσον αποστατεί και φθάνει

στο έσχατο σημείο της ειδωλολατρίας και όλα αυτά να γίνονται με χριστιανικό μανδύα. Η προειδοποίηση του Κυρίου είναι πολύ σκληρή **«θα αποκτείνω με θάνατο τα τέκνα της»**. Δεν είναι ο σωματικός θάνατος που θα πρέπει να φοβίζει τον άνθρωπο, γιατί ο φυσικός θάνατος θα έρθει οπωσδήποτε, είτε ο άνθρωπος ακολουθεί τον Κύριο, είτε όχι. Εκείνο που θα πρέπει να τρομάζει τον άνθρωπο είναι ο πνευματικός θάνατος, που είναι η μόνιμη αποκοπή του από τον Θεό και αυτό θα είναι για μια αιωνιότητα.

4. Εκκλησία των ΣΑΡΔΕΩΝ (Αποκάλυψη Γ/3:3)

«...Θέλω ελθεί επί σε ως ΚΛΕΙΠΤΗΣ, και δεν θέλεις γνωρίσει ΠΟΙΑΝ ΩΡΑΝ θέλω ελθεί επί σε»

Η εκκλησία του Ιησού, μέσα στην πάροδο των αιώνων έχει ξεφύγει από την υγιαίνουσα διδασκαλία του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα να αποτελείται από «ενυπνιαζομένους» που **μιαίνουν** τη σάρκα, **καταφρονούν** την εξουσία και **βλασφημούν** τους έχοντες αξιώματα (βλ. επιστολή Ιούδα, εδ.8). Ζουν μέσα σε φαντασιώσεις και όνειρα και θα έχουν ένα απότομο και τραγικό ξύπνημα. Ξαφνικά και σε ανύποπτο χρόνο ο Κύριος Ιησούς θα έρθει και τότε, ποια θα είναι η προετοιμασία μας; Πως θα Τον υποδεχτούμε; Γνωρίζουμε μέσα από τον αψευδή Λόγο Του ότι σε μια μεγάλη μερίδα θα πει **«Φύγετε, ουδέποτε σας εγνώρισα!»** Μήπως θα είμαστε και εμείς μέσα σε αυτούς; Είναι τραγικό απλά και μόνο να το σκεφτεί κάποιος αυτό.

«ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ - ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ - ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ» μας προειδοποιεί ο Λόγος του Θεού. Μας δίνει ένα πνευματικό τρίπτυχο που πρέπει να ακολουθούμε καθημερινά για να μην πέσουμε σε παγίδα: **«ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ** δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδίαι σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. **ΑΓΡΥΠΝΕΙΤΕ** λοιπόν ΔΕΟΜΕΝΟΙ εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε εμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου» (Λουκάς ΚΑ/21:34-36).

Όλα θα γίνουν ξαφνικά. Τίποτα δεν θα προμηνύει το τραγικό γεγονός, που πρόκειται να συμβεί. Όλα θα δείχνουν ότι είναι φυσιολογικά και θα ακολουθούν την καθημερινή πορεία των γεγονότων.

Άλλοι θα πηγαίνουν στη δουλειά τους, άλλοι θα πηγαίνουν για ψώνια, μερικοί θα μελετούν τα σχέδια του σπιτιού που πρόκειται να κτίσουν και κάποιοι άλλοι θα είναι πεισμένοι από τα προβλήματα της καθημερινότητας. Δυστυχώς λίγοι, πολύ λίγοι θα είναι άγρυπνοι και θα περιμένουν να συμβεί κάτι, χωρίς να έχει υπάρξει προηγούμενα κάποια ιδιαίτερη προειδοποίηση, όπως ακριβώς είχε συμβεί με τον κατακλυσμό που έγινε επί της εποχής του Νώε ή με την καταστροφή των Σοδόμων και των Γομόρρων.

Θα είναι μια συνηθισμένη ημέρα, όταν ξαφνικά ο Κύριος Ιησούς θα έρθει στο μεσουράνημα να παραλάβει την εκκλησία Του. Ο κόσμος θα βρεθεί απροετοίμαστος, γιατί θα έρθει σαν κλέφτης μέσα στην (πνευματική) νύχτα. Οι εκλεκτοί Του όμως, που με λαχτάρα Τον προσμένουν, θα είναι έτοιμοι και θα τους βρει πνευματικά ξάγρυπνους.

5. Εκκλησία της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ (Αποκάλυψη Γ/3:16)

«Εξεύρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να ήσο ψυχρός ή ζεστός· ούτως, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να ΣΕ ΕΞΕΜΕΣΩ εκ του στόματός μου».

Όταν ο άνθρωπος είναι ΣΩΣΜΕΝΟΣ, αυτό είναι μεγάλη **ΕΥΤΥΧΙΑ**. **Όταν** ο άνθρωπος είναι πνευματικά ΧΑΜΕΝΟΣ αυτό είναι μεγάλη **ΔΥΣΤΥΧΙΑ**. **Όταν** όμως είναι ΧΛΙΑΡΟΣ, ούτε ψυχρός, ούτε θερμός και βρίσκεται να χωλαίνει μεταξύ δύο φρονημάτων, ανάμεσα στον Ιησού και στον κόσμο, τότε είναι **2 ΔΥΣΤΥΧΙΕΣ**. Ο χλιαρός πιστός δεν αρέσει, ούτε στον Θεό, ούτε στον Διάβολο. Ο ίδιος δεν μπορεί να απολαύσει, ούτε τις ευλογίες του Θεού, ούτε την αμαρτία που του προσφέρει ο Διάβολος. Δεν τον ευχαριστεί τίποτα, τα πάντα τον ελέγχουν και τον κατακρίνουν.

Η απόφαση του Κυρίου Ιησού γι' αυτούς που βρίσκονται σε αυτή τη χωλαίνουσα κατάσταση είναι τρομερή, αλλά θα είναι αποτέλεσμα της δικής τους επιλογής και σποράς, **θα τους εξεμέσει από το άγιο σώμα Του**, θα τους βγάλει έξω από την εκκλησία Του, για την οποία θυσιάστηκε και πλήρωσε με το δικό Του αίμα, θα τους βγάλει έξω, όπως ακριβώς ο άνθρωπος βγάζει έξω από το στομάχι του, κάτι που έντονα τον ενοχλεί.

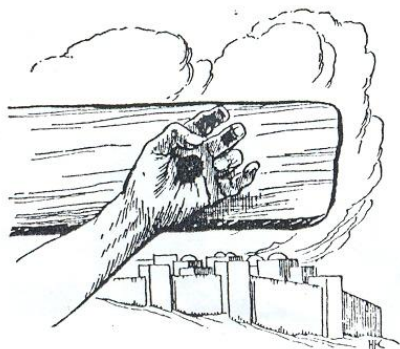
Η εκκλησία της Λαοδίκειας τυπολογικά είναι η περίοδος της **«εκκλησίας της ΘΛΙΨΗΣ»**, είναι η τωρινή **χλιαρή εκκλησία** η οποία συνυπάρχει με την «εκκλησία της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ», η οποία θα αρπαχτεί στον ουρανό, αλλά αυτή όμως θα παραμείνει κάτω στη Γη και θα δοκιμασθεί σκληρά από το σύστημα του Αντίχριστου. Η «εκκλησία της Σμύρνης» και η «εκκλησία της Λαοδίκειας» είναι οι διωκόμενες εκκλησίες, η μεν πρώτη γιατί *«άφησε την πρώτη αγάπη της για τον Ιησού»* (Αποκάλυψη Β/2:4-5), η δε δεύτερη γιατί είναι *«χλιαρή»* και βρίσκεται μεταξύ δύο φρονημάτων (Αποκάλυψη Γ/3:15-17).

♦ Στον πρόλογο ανέφερα ότι το βιβλίο αυτό απευθύνεται σε άτομα που είναι αναγεννημένα, δεν απευθύνεται σε άτομα που δεν έχουν προσωπική σχέση με τον Ιησού. Επειδή ο αναγνώστης είναι εξοικειωμένος με τον Λόγο Θεού και πολλά από τα θέματα που θίγουμε στο κεφάλαιο αυτό τα γνωρίζει πολύ καλά, **είτε** γιατί τα έχει διαβάσει πολλές φορές μέσα από την Βίβλο του, **είτε** γιατί έχει ακούσει πολλά μηνύματα επάνω σε αυτά, **είτε** γιατί έχει διαβάσει βιβλία με παρόμοιο περιεχόμενο, ίσως να πει *«διάβασα για μια ακόμα φορά μία από τα ίδια, προειδοποιήσεις και πάλι προειδοποιήσεις»*.

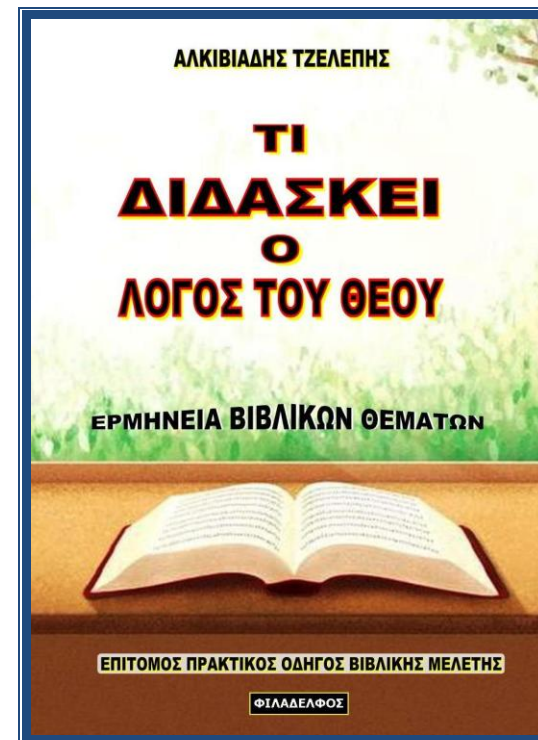
Σε ένα τέτοιο σκεπτικό δεν θα συμφωνήσω, γιατί καθημερινά μέσα από την Βίβλο διαβάζουμε τα ίδια και τα ίδια και μάλιστα πολλοί πιστοί καυχώνται ότι έχουν διαβάσει τη Γραφή τους ολόκληρη πολλές φορές. **Εάν λοιπόν είναι τα ίδια και τα ίδια, δεν θα πρέπει να μελετούμε άλλο τον Λόγο του Θεού, αφού πλέον "τον ξέρουμε;"**. Ευτυχώς όμως που όλοι μας γνωρίζουμε ότι ο Λόγος του Θεού συνέχεια μας αποκαλύπτεται και κάθε φορά που τον διαβάζουμε με πίστη και προσευχή ο Κύριος μας μιλάει και μας αποκαλύπτει καινούργια πράγματα από τον Λόγο Του, είναι το καθημερινό μας φαγητό, που χωρίς αυτό θα πεθάνουμε πνευματικά.

Το ίδιο και εδώ που αναφέρουμε τις συνέπειες της αποστασίας μέσα στο σώμα της εκκλησίας, που σαν περιγραφή είναι για πολλούς γνωστά θέματα. Ο απόστολος Παύλος γράφει *«το να σας γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δεν είναι οχληρόν, εις εσάς δε ασφαλές»* (Φιλιππησίους Γ/3:1). Δεν είναι για μένα κουραστικό, οχληρό να σας γράφω και να σας λέγω τα ίδια πράγματα, λέγει ο Παύλος, αλλά για σας υπάρχει ασφάλεια. Υπάρχει ασφάλεια όταν ο πιστός ακούει και

πάλι τις προειδοποιήσεις της Βίβλου για την παγκόσμια αποστασία και για την επερχόμενη κρίση. Μέσα από αυτά που ακούει και διαβάζει, θα έρθει το Πνεύμα του Κυρίου και θα τον ελέγξει για την κατάστασή του, θα του δώσει νέες αποκαλύψεις και θα τον οδηγήσει με ασφάλεια και πάλι μέσα στην ποιμνή Του. Ο Ιησούς πέθανε για τον καθένα προσωπικά και θα κάνει τα πάντα ώστε τα παιδιά Του να φτάσουν μέχρι τέλος με νίκη. Καλάμι συντετριμμένο Αυτός δεν θα το αφήσει να λυγίσει!!.

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 40 - 1

1^η έκδοση: 05/1992 ❖ 2^η έκδοση: 01/1995 ❖ 3^η έκδοση: 04/2001 (σελ.280)
4^η έκδοση: 11/2012 (σελίδες 360) ❖ 5^η έκδοση: 10/2022 (σελίδες 608)

Ένα βιβλίο που αποτελεί πολύτιμο **ΟΔΗΓΟ - ΒΟΗΘΗΜΑ**. Πρόκειται για μια συλλογή βασικών θεμάτων, που εξετάζονται και ερμηνεύονται σύμφωνα με την Αγία Γραφή. Το βιβλίο απευθύνεται **σε όλες τις τάξεις των ανθρώπων**, σε θεολόγους, ιεροκήρυκες, ομιλητές, δασκάλους Κυριακών σχολείων, καθώς και σε απλούς ανθρώπους, που εκζητούν να γνωρίσουν τις αιώνιες αλήθειες της Γραφής και να έχουν προσωπική σχέση και γνωριμία με τον ένδοξο Κύριο Ιησού.

Ένα επίτομο **ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ**, που περιέχει 31 αυτοτελή θέματα, γεγονός που χαρακτηρίζει το βιβλίο αυτό σαν μια «**Μικρή Βιβλική Εγκυκλοπαίδεια**». Η ύλη του κάθε θέματος περιλαμβάνει περίπου 15-20 σελίδες. Στο τέλος του κάθε θέματος, αναφέρονται ΠΗΓΕΣ και ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ (βιβλία, μηνύματα σε cd, video,

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

«ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ»

Στη σπαρακτική επίκληση του αποστατημένου πιστού, του χλιαρού πιστού, του δίνγνωμου πιστού, στην επίκληση κάθε καρδιάς που επιποθεί να ζει άγια και καθαρή ζωή, που επιποθεί να βρει την «πρώτη αγάπη», ο Κύριος Ιησούς με αγάπη δείχνει τον τρόπο:

«Ενθυμού Μετανόησον Αγρύπνει»

1. **ΕΝΘΥΜΟΥ λοιπόν, πόθεν εξέπεσες (Αποκάλ.Β/2:5)**

Θυμήσου, τι ο Κύριος Ιησούς έχει κάνει προσωπικά για σένα, θυμήσου που ήσουν πριν Τον γνωρίσεις και από που σε έβγαλε. Ρίξε μια τίμια ματιά στην πραγματική σου κατάσταση. Μην αναβάλλεις άλλο να ξεκαθαρίσεις τη διαμάχη του εαυτού σου και του Κυρίου. Επέστρεψε πίσω στην «πρώτη αγάπη» και κάμε τα «πρώτα σου έργα». Κάνε το τώρα που διαβάζεις αυτές τις γραμμές, μην το αναβάλλεις για αύριο, γιατί ο Λόγος του Θεού μας υπενθυμίζει «*δεν εξεύρετε το (μέλλον) της αύριον*» (βλ. Ιάκωβος Δ/4:13-17).

2. **ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΝ, και κάμε τα πρώτα έργα (Αποκ.Β/2:5)**

Μην επιχειρήσεις να επιστρέψεις στον Θεό μεταβάλλοντας απλώς τις πράξεις σου **εξωτερικά**, φαινομενικά. Άρχισε με καθαρή και ταπεινωμένη καρδιά να αποκαταστήσεις την κομμένη σου επικοινωνία με τον Θεό και μην αφήνεις τον Θεό να αναπαυτεί μέχρι την πλήρη αποκατάσταση των σχέσεών σου μαζί Του.

Μην κάνεις σαν μετανοιωμένος αμαρτωλός και να σκέφτεσαι ότι «πρέπει να αλλάξεις και να γίνεις καλύτερος». Δεν πρόκειται ποτέ να γίνεις καλύτερος, εάν πρώτα δεν έρθεις μπροστά στον Ιησού με συντριβή καρδιάς. Εάν αυτό συμβεί, τότε θα αλλάξεις ριζικά και κανένας πλέον δεν θα μπορεί να το αμφισβητήσει, γιατί η ζωή σου θα ακτινοβολεί από το φως Του, η αλλαγή θα είναι πλέον ορατή.

Γνώριζε πως, όση στενοχώρια και κατάπτωση, όσο πόνο και

εάν νιώσεις, εάν δεν μετανοήσεις ειλικρινά και δεν δεχτείς το θέλημα του Θεού στη ζωή σου χωρίς όρους, τότε η κατάστασή σου συνεχώς θα χειροτερεύει και το κακό στη ζωή σου θα αυξάνει. Μέχρι να ρίξεις τον εαυτό σου στο απόλυτο έλεος του Κυρίου, τίποτα το δικό σου δεν θα είναι ενώπιον του Κυρίου ευάρεστο και ευπρόσδεκτο.

Πέσε στα γόνατα με καρδιά συντριμμένη, **κλάψε** με λυγμούς, **νήστευσε** και πένθησε για την κατάστασή σου. Αυτό είναι που ζητά από σένα ο Κύριος Ιησούς. Μην το αναβάλλεις, μπορεί να το κάνεις και τώρα, αυτή τη στιγμή που διαβάζεις αυτό το μήνυμα, ο στόχος του οποίου είναι να αφήσεις το Πνεύμα του Κυρίου να εργαστεί μέσα σου, να σε ελέγχει με αγάπη και η ειρήνη Του να έρθει μέσα σου. Ο Ιησούς πέθανε για σένα, δεν θέλει να χαθείς: «*...Εάν δεν μετανοήτε, ΠΑΝΤΕΣ ομοίως θέλετε απολεσθή*» (Λουκάς ΙΓ/13:3).

3. **ΑΓΡΥΠΝΕΙ . . . (Αποκάλυψη Γ/3:3)**

Ο Ιησούς απευθύνει στον καθένα μας μία προσωπική προειδοποίηση, λέγοντας: «*Εάν λοιπόν ΔΕΝ ΑΓΡΥΠΝΗΣΗΣ, θέλω ελθεί επί σε ως ΚΛΕΠΤΗΣ, και δεν θέλεις γνωρίσει ΠΟΙΑΝ ΩΡΑΝ θέλω ελθεί επί σε*». Αυτό είναι το μήνυμα - προειδοποίηση του Ιησού για την εκλεκτή Του νύμφη, την οποία επιθυμεί να την βρει έτοιμη «*σαν νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα*» (Ησσίας ΞΑ/61:10).

Μη φαντάζεσαι τον εαυτό σου ότι βρίσκεται σε «κατάσταση σωτηρίας», αφού η καρδιά σου σε κατακρίνει και η συνειδησή σου σε ελέγχει. Εάν μείνεις αγρυπνος, τότε Εκείνος που άρχισε μέσα σου καλό έργο, θα το τελειώσει μέχρι την ένδοξη έλευσή Του. Να είσαι βέβαιος γι' αυτό, ο Κύριος κάθε λεπτό εργάζεται για την αιώνια σωτηρία σου, εσύ απλά αγρύπνησε, πρόσεχε και προσευχήσου, κατά τον Λόγο Του (βλ. Φιλιππησίους Α/1:6, Μάρκος ΙΓ/13:33).

- **Αγρύπνησε** και διατήρησε το τζάκι της αγάπης σου για τον Ιησού πάντοτε αναμμένο.
- **Διατήρησε**, ακολούθησε και δίδασκε την υγιαίνουσα διδασκαλία της Αγίας Γραφής (βλέπε: Α' Τιμόθεου Α/1:10, ς'/6:3, Β' Τιμόθεου Α/1:13, Δ/4:3, κλπ).
- **Διαφύλαξε** τον εαυτό σου αμόλυντο από τον κόσμο (Ιάκωβος Α/1:27).

- **Σπείρε** τον Λόγο (σπόρο) της Αλήθειας στα χέρσα και άγονα χωράφια της καρδιάς των ανθρώπων που καταδυναστεύονται από τον Διάβολο. Όσο εσύ περισσότερο σπέρνεις, τόσο περισσότερο γεμίζεις από τη δύναμη, τη δόξα και την παρουσία του Θεού. Πιστεύω ότι αυτό θα το έχεις εμπειριστεί σε πολλές εκδηλώσεις και περιστάσεις στη ζωή σου.
- **Διατήρησε** την πνευματική σου λυχνία πάντα αναμμένη για να μη λείπει ποτέ ο ζήλος σου για τη σωτηρία των ανθρώπων, για να μη σε ελκύσει η απατηλή αγάπη του κόσμου και για να είναι σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου οι πράξεις σου, τα λόγια σου, η διδασκαλία σου, η ζωή σου.

4. **ΑΠΕΡΡΙΨΕ τον κόσμο και τα έργα του**

«Δεν εξωλόθρευσαν τα έθνη τα οποία ο Κύριος προσέταξεν εις αυτούς· αλλ' εσμίχθησαν μετά των εθνών και έμαθον τα έργα αυτών· και ελάτρευσαν τα γλυπτά αυτών, τα οποία έγειναν παγίς εις αυτούς» (Ψαλμός Ρς'/106:34-36).

«...Και μη συμμορφώνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφώνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον» (Ρωμαίους IB/12:2)

Ο αναγεννημένος πιστός δεν πρέπει να ανακατώνεται και να γίνεται "ένα" με τον κόσμο, γιατί εάν συμβεί αυτό θα μάθει τα έργα του. Εφόσον ο Θεός σε εξέλεξε από τον κόσμο για να είσαι παιδί Του, άγιο και άμωμο, δεν πρέπει να έχεις συμμετοχή στα έργα του κόσμου, ο οποίος ζει με το φρόνημα της «σαρκός» και τα έργα του είναι πονηρά. **Εσύ τι δουλειά έχεις μέσα στον κόσμο;** Αυτό έκαναν οι Ισραηλίτες *«εσμίχθησαν μετά των εθνών και έμαθον τα έργα αυτών»* και όσο εσύ ανακατώνεσαι με τον κόσμο, μαθαίνεις τα έργα της σαρκός που κάνουν αυτοί. Ο Θεός συνέχεια προειδοποιούσε τους Ισραηλίτες να μην μαθαίνουν τα «νόμιμα» των εθνών που ήταν γύρω τους, διότι αυτά για τον Θεό ήταν «άνομα». Εσύ μαθαίνεις τη ζωή του Θεού από τον λόγο Του, τα παλαιά πρέπει να τα ξεχάσεις, γιατί ήταν αμαρτωλά και τα έργα σου ήταν νεκρά για τον Θεό και όταν τα έκανες, τα έκανες μέσα στην άγνοιά σου. Εάν όμως τώρα, σαν πιστός, τα ξανακάνεις, τότε δεν θα μπορείς να επικαλεσθείς

άγνοια, θα είναι σε γνώση σου και κατά συνέπεια η ευθύνη σου θα είναι πολύ βαριά. Στόχος σου είναι *«τα άνω να φρονείς, μη τα επί της γης»* και θα ζεις μέσα στον κόσμο ως φωστήρας που λάμπει μέσα σε μια γενιά "σκολιά και διεστραμμένη" (Φιλιππησίους B/2:15), να είσαι το αλάτι που θα νοστιμίζει τον κόσμο.

Παρακάτω παραθέτουμε ένα μικρό κατάλογο με συμβουλές - προτροπές που πρέπει να γνωρίζεις και να ακολουθείς με χαρά, ώστε να έχεις μια νικηφόρα πορεία:

- **Μη γίνεσαι** κοινωνός με την αμαρτία των άλλων (Α' Τιμόθεου E/5:22)
- **Μη γίνεσαι** φίλος του κόσμου, γιατί έτσι θα είσαι εχθρός του Θεού (Ιάκωβος Δ/4:4)
- **Να αποφεύγεις** τα μολύσματα του κόσμου (Β' Πέτρου B/2:20)
- **Μη ζεις** κατά την φιλοσοφία και την παράδοση του κόσμου (Κολοσσαείς B/2:8)
- **Μην περπατάς** κατά το πολίτευμα του κόσμου (Εφεσίους B/2:2)
- **Γνώριζε** ότι τα «νόμιμα» του κόσμου, για τον Θεό είναι «άνομα» (βλ. Λευιτικό IH/18:3,20:23, Β' Βασιλέων IZ/17:8)
- **Γνώριζε** ότι τα «νόμιμα» του κόσμου είναι μάταια (Ιερεμίας I'/10:3)
- **Γνώριζε** ότι δεν είσαι εκ του κόσμου, γιατί αυτά που έχει ο κόσμος, δεν είναι από τον Θεό (Α' Ιωάννου Δ/4:5 και B/2:16)
- **Μην υποδουλώνεσαι** στα «στοιχεία» του κόσμου (Γαλάτας Δ/4:3)
- **Μην παίρνεις** «στοιχεία» του κόσμου για τη ζωή σου, γιατί ο Θεός σε εξέλεξε για να είσαι άγιος και άμωμος (βλ. Εφεσίους A/1:4, Κολοσσαείς B/2:20,8)

Απέρριψε τον κόσμο και τα έργα του. Ξέρεις πολύ καλά ότι εάν γίνεις "ένα" με τον κόσμο και συμμορφωθείς με το φρόνημά του, τότε ο θεός του κόσμου τούτου, ο Διάβολος θα σε τυφλώσει πνευματικά και η πορεία σου πλέον θα είναι προδιαγεγραμμένη, θα κατακριθείς με τον κόσμο (βλ. Α' Κορινθίους IA/11:32, Β' Κορινθίους Δ/4:4).

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

«Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΑΡΚΙΚΟΥ και ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΙΣΤΟΥ»

Ο κάθε άνθρωπος που βρίσκεται μακριά από τον Θεό και ζει μέσα στην αμαρτία, είναι γεμάτος από εκδηλώσεις των πονηρών πνευμάτων που κατοικούν μέσα του και έχει όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία που αναφέρονται μέσα στην Αγία Γραφή (διάβασε: Ρωμαίους Α/1:26-32, Β' Τιμόθεου Γ/3:1-5, Ματθαίος ΙΕ/15:18-19, Γαλάτας Ε/5:19-21).

Όταν όμως ο άνθρωπος αναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού και μένει στο άγιο θέλημά Του, ζώντας καθαρά και άγια, τα δαιμόνια φεύγουν από μέσα του, αλλά εάν δίνει «*τόπον εις τον Διάβολον*» (Εφεσίους Δ/4:27), **τότε ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ σ' αυτά να εισέρχονται και πάλι μέσα του**, με αποτέλεσμα να υπάρχουν στο άγιο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού θλιβερά φαινόμενα και ανεπίτρεπτες καταστάσεις, όπως χαρακτηριστικά διαβάζουμε μέσα στη Γραφή και που τα βλέπουμε καθημερινά και στην προσωπική μας ζωή (βλ. Εφεσίους Ε/5:3-4, Κολοσσαείς Γ/3:5, Α' Κορινθίους Γ/3:3, Β' Κορινθίους ΙΒ/12:21, Ρωμαίους Ζ/7:14-23).

Θα πρέπει να επισημάνουμε το γεγονός ότι ο αναγεννημένος πιστός σε καμιά περίπτωση δεν **«ΚΑΤΕΧΕΤΑΙ»** από τα πονηρά πνεύματα, αλλά όταν δώσει τόπο στον Διάβολο **«ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ»** μέσα του πολλά πνεύματα (δαιμόνια) πονηρίας, όπως για παράδειγμα πνεύμα θυμού, πνεύμα εγωισμού, πνεύμα ασθένειας, πνεύμα καταλαλιάς, έριδας, κλπ. και εάν θέλει πραγματικά να βαδίζει σε μια νικηφόρα και καρποφόρα πνευματική ζωή, πρέπει όλα αυτά να φύγουν από μέσα του για να ελευθερωθεί από τα δεσμά του Πονηρού και όσο πιο γρήγορα καταλάβει ότι τα πονηρά πνεύματα δεν βρίσκονται μόνο γύρω του για να τον πειράζουν απ' έξω, αλλά βρίσκονται συνήθως μέσα του, τόσο πιο εύκολα θα ματαιώνει τα σχέδια του εχθρού της ψυχής.

Θα καταλαβαίνει γιατί λέγει π.χ. ψέματα και ενώ το εκζητεί δεν μπορεί να ελευθερωθεί. Αυτό γίνεται γιατί μέσα του φιλοξενεί «πνεύ-

μα ψεύδους», το οποίο χρησιμοποιεί το στόμα του για τους άνομους σκοπούς του και έτσι, γνωρίζοντας και ξεσκεπάζοντας τις μεθοδείες του Διαβόλου, θα φέρνει το πρόβλημά του στον Ιησού και θα ελευθερώνεται από τις δαιμονικές επιδράσεις και επιρροές.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο **Διάβολος ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΞΕΣΚΕΠΑΣΟΥΜΕ και να ξέρουμε τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ τις μεθοδείες του**, γι' αυτό πολεμά με φοβερή μανία και λύσσα να μη γνωρίζει η εκκλησία του Χριστού αυτή τη θαυμαστή αποκάλυψη που έδωσε ο Κύριος στο σώμα Του στις έσχατες ημέρες που ζούμε για να **«καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός ΜΟΛΥΣΜΟΥ σαρκός και πνεύματος, εκπληρώντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού»** (Β' Κορινθίους Ζ/7:1).

Έρχεται όμως ο Διάβολος, ο πλανών όλη την οικουμένη, σαν άγγελος φωτός για να σεπροφυλάξει από την "πλάνη" που έχεις πέσει και σου λέγει «Πως είναι δυνατόν να συγκατοικεί ο Θεός με το Σατανά μέσα σου, μην το πιστεύεις αυτό, είναι μεγάλη πλάνη». Αυτό δεν είναι αλήθεια, γιατί ο Θεός **κατοικεί μέσα στον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ άνθρωπο**, τον οποίο ο απ. Παύλος ονομάζει «*εσωτερικό άνθρωπο*» (βλ. Εφεσίους Γ/3:16-17, Β' Κορινθίους Δ/4:16, Ρωμαίους Ζ/7:22). Ο απ. Πέτρος τον ονομάζει «*κρυπτό άνθρωπο της καρδιάς*» που έχει έναν άφθαρτο στολισμό, που έχει το γλυκό και ήσυχο πνεύμα, το οποίο είναι πολύτιμο ενώπιον του Θεού (Α' Πέτρου Γ/3:4).

Ο Διάβολος κατοικεί στο **ΣΑΡΚΙΚΟ άνθρωπο**, γιατί εκεί είναι η τροφή του, εφόσον ο πιστός του δίνει τόπο. Ο Παύλος τον αποκαλεί ο «*εξωτερικός άνθρωπος*» και ο «*παλαιός άνθρωπος*» (βλ. Β' Κορινθίους Δ/4:16, Κολοσσαείς Γ/3:10, Εφεσίους Δ/4:22). Γι' αυτό έχουμε τους **σαρκικούς χριστιανούς** και τους **πνευματικούς χριστιανούς** και όταν αναφερόμαστε σε «χριστιανούς», εννοούμε τους αναγεννημένους και βαπτισμένους με το άγιο Πνεύμα του Θεού και όχι τους κατ' όνομα χριστιανούς.

Ο Παύλος μας προτρέπει «.....*Να απεκδυθήτε τον ΠΑΛΑΙΟΝ (=σαρκικό) άνθρωπον (τον) κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίαςκαι να ενδυθήτε τον ΝΕΟΝ (=πνευματικό) άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας*» (Εφεσίους Δ/4:22-24) και στό-

χος μας είναι ο εξωτερικός άνθρωπος να φθείρεται και ο εσωτερικός να ανανεώνεται καθημερινά (Β' Κορινθίους Δ/4:16).

Ο σαρκικός χριστιανός δίνει τροφή στον Διάβολο. Γράφει ο Λόγος του Θεού ότι *«άρτος δε του ΟΦΕΩΣ θέλει είσθαι το ΧΩΜΑ»* (Ησαΐας ΞΕ/65:25) και ποιος είναι ο αρχαίος όφης; Είναι ο Διάβολος που πλανά όλη την οικουμένη (βλ. Γένεση Γ/3:1-4 /Αποκάλυψη ΙΒ/12:9, Κ:2) και που συνέχεια τρέφεται με σαρκικούς χριστιανούς: *«Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφινκαι χ ώ μ α ΘΕΛΕΙΣ ΤΡΩΓΕΙ πάσας τας ημέρας της ζωής σου»* (Γένεση Γ/3:14).

Φυσικά εδώ ο Κύριος δεν διέταξε τα φίδια να τρώνε πραγματικό χώμα, όπως μερικοί λανθασμένα ισχυρίζονται, γιατί τα φίδια τρέφονται με μικρά πουλιά, αυγά πουλιών, ποντίκια, κλπ.. Στη Γένεση Γ/3:14 ο Θεός μιλάει στον Διάβολο, ο οποίος με μορφή φιδιού εξαπάτησε την Εύα, γι' αυτό και η Γραφή τον αποκαλεί *«ο αρχαίος όφης»* (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9) και ο Κύριος του λέγει ότι τροφή του θα είναι το χώμα και **το ΧΩΜΑ αυτό είναι ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ**. Στην Εβραϊκή γλώσσα "αδάμ" σημαίνει "άνθρωπος" και προέρχεται από τη ρίζα της λέξης "αδαμά", που σημαίνει "γήινος, χοϊκός, χωματένιος" και ο Κύριος είπε στον πρώτο "αδάμ" (=άνθρωπο): *«...εωσου επιστρέψεις εις την ΓΗΝ εκ της οποίας ελήφθης, επειδή ΓΗ ΕΙΣΑΙ, και εις την γην θέλεις επιστρέψει»* (Γένεση Γ/3:19).

Δεν συγκατοικεί ο Θεός με τον Διάβολο σε καμιά περίπτωση, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία του φωτός με το σκοτάδι. Ο Θεός κατοικεί στον εσωτερικό (κρυπτό) άνθρωπο, ενώ ο Διάβολος κατοικεί στη σάρκα, στον εξωτερικό άνθρωπο, γι' αυτό η Αγία Γραφή πουθενά δεν μας προτρέπει να νεκρώσουμε το "ΕΓΩ" μας, όπως πολλοί διδάσκουν, γιατί το εγώ μας είναι ο εσωτερικός άνθρωπος, εκεί που κατοικεί ο Κύριος και αν ζητούμε στην προσευχή να νεκρωθεί το εγώ μας, δίνουμε τόπο στον Διάβολο και αποκτά δικαιώματα στη ζωή μας.

Η Αγία Γραφή μας προτρέπει **να νεκρώσουμε τα ΜΕΛΗ μας**, να νεκρώσουμε τον εξωτερικό, το σαρκικό άνθρωπο, όπου κατοικεί ο εχθρός της ψυχής μας: *«Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν, και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία...»* (Κολοσσείς Γ/3:5-8). Γι' αυτό υπάρ-

χει συνεχής πόλεμος μεταξύ σάρκας και πνεύματος, μεταξύ του σαρκικού και του πνευματικού ανθρώπου, αλλά *«όσοι δε (είναι) του Χριστού, εσταύρωσαν την ΣΑΡΚΑ* (όχι το «εγώ») *ομού με τα ΠΑΘΗ και τας ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ. Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα»* (Γαλάτας Ε/5:24-25).

Μέσα στην Βίβλο βλέπουμε 2 ζευγάρια αντίπαλα:

Το ΠΡΩΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ είναι ο μη αναγεννημένος και ο αναγεννημένος (ο πιστός και ο άπιστος). Έρχονται πάντα σε αντίθεση, όταν ο πιστός κάνει ευαγγελισμό στον μη πιστό. Εδώ ο πιστός είναι πολύ γλυκός και πολύ ήρεμος, είναι γεμάτος καλοσύνη και αγάπη. Προσπαθεί με αυτό τον τρόπο να μεταδώσει με αγάπη το μήνυμα του ευαγγελίου σε μια ψυχή που χάνεται.

Το ΔΕΥΤΕΡΟ ΖΕΥΓΑΡΙ είναι και οι 2 αναγεννημένοι, είναι ο σαρκικός πιστός και ο πνευματικός πιστός. Μέσα στην Βίβλο αυτό το βλέπουμε σε πάρα πολλές περιπτώσεις, βλέπουμε το ΣΑΡΚΙΚΟ να μάχεται με πείσμα και με φανατισμό τον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ και να του προκαλεί πόνο μεγάλο, πιστεύοντας ότι πράττει το ορθό ενώπιον του Κυρίου. Η σάρκα έρχεται ενάντια στο πνεύμα: *«Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός· ταύτα δε αντίκεινται προς άλλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράττετε»* (Γαλάτας Ε/5:17). Παραδείγματα μέσα από την Βίβλο έχουνε πολλά. Αναφέρουμε τα πιο χαρακτηριστικά:

- Ο ΚΑΪΝ (σαρκικός) μάχεται τον ΑΒΕΛ (πνευματικός).
- Ο ΙΣΜΑΗΛ (τέκνο παρακοής και απιστίας) μάχεται τον ΙΣΑΑΚ (τέκνο υπόσχεσης του Θεού).
- Ο ΗΣΑΥ (σαρκικός) μάχεται τον ΙΑΚΩΒ (πνευματικός).
- Ο ΣΑΟΥΛ (σαρκικός) μάχεται τον ΔΑΒΙΔ (πνευματικός).
- Ο Ισραήλ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ διώκει τον Ισραήλ ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ.
- Ο ΣΑΡΚΙΚΟΣ πιστός διώκει τον ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ πιστό.
- Η εκκλησία της ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ διώκει την εκκλησία της ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Στο σαρκικό χριστιανό, εύκολα μπορεί κάποιος να εντοπίσει

επικίνδυνα συμπτώματα μιας αποστατημένης καρδιάς. Για να έχει ο αληθινά πιστός, ο συνειδητός πιστός τη νίκη στη ζωή του, θα πρέπει με χαρά και με καρδιά που να ευχαριστείται σε αυτό, να εφαρμόζει συνέχεια στη ζωή του το **τρίπτυχο**: Προσευχή, μελέτη του Λόγου του Θεού και δοξολογία.

Θα πρέπει να διευκρινίσουμε για να μην υπάρχει κενό και απορία στον αναγνώστη πως, **άλλο είναι κάποιος να βρίσκεται σε κατάσταση χλιαρότητας και να έχει πνευματική πτώση στη ζωή του και άλλο είναι να βρίσκεται σε αποστασία**. Αν και τα 2 αυτά είναι διαφορετικές καταστάσεις και εκδηλώσεις στη ζωή του ανθρώπου, τα ορατά σημάδια συνήθως μοιάζουν και μόνο ένας έμπειρος στον πνευματικό πόλεμο μπορεί να διακρίνει αυτή τη διαφορά. Η διαχωριστική γραμμή των 2 αυτών εκδηλώσεων είναι πολύ δυσδιάκριτη.

Ο χλιαρός πιστός δεν είναι σε καμιά περίπτωση αποστάτης, Αντίθετα είναι ένας αγωνιστής, που πολεμά για να σταθεί στα πνευματικά του πόδια, καθόσον στον καθημερινό του αγώνα έχασε κάποιες μάχες και έχει τραυματισθεί. Χρειάζεται χρόνος για να επουλωθούν οι πληγές του και να αρχίσει και πάλι τη νικηφόρα πορεία του. Ίσως τα τραύματά του να αργήσουν να επουλωθούν και επειδή στη ζωή του υπάρχει πνευματική πτώση, εύκολα μπορούμε να τον χαρακτηρίσουμε ως αποστάτη.

Δεν είναι όμως έτσι, γιατί η ζωή του πιστού είναι ανηφόρες (δόξα) και κατηφόρες (πτώση), είναι εύφορες πεδιάδες και δύσβατοι δρόμοι. Στην πνευματική μας πορεία και στο συνεχή αγώνα μας με τις πονηρές δυνάμεις πέφτουμε, αλλά μετά σηκώνόμαστε, ξαναπέφτουμε, αλλά και πάλι σηκώνόμαστε. Ο Ιησούς ποτέ δεν κατέκρινε κάποιον που έπεσε, αντίθετα η προτροπή Του ήταν να μη μένουμε πεσμένοι, αλλά να σηκώνόμαστε. Δεν πρέπει να μας πιάνει πανικός όταν βλέπουμε στη ζωή μας σημάδια χλιαρότητας, λόγω κάποιας πνευματικής πτώσης, η ακόμα και όταν βλέπουμε κάποιες ενδείξεις αποστασίας. Η ανησυχία και ο πανικός είναι όπλα του Διαβόλου εναντίον μας. Εμείς θα πρέπει να συνεχίζουμε τον αγώνα με επιμονή μέχρι τη νίκη μας, που θα είναι η πνευματική μας ανόρθωση.

Προσωπικά, πιστεύω ότι **υπήρξαν φορές** που είχα φτάσει και

στο κατώτερο σημείο της πνευματικής μου κοιλάδας, **υπήρξαν περιπτώσεις** που συμπεριφερόμουν σαν σαρκικός πιστός, ενώ βρισκόμουν και μέσα στη διακονία, **υπήρξαν περιπτώσεις** που έκανα και αμαρτίες (που εγώ τις χαρακτηρίζω συνειδητές), ποτέ, ποτέ όμως δεν απογοητεύτηκα, ήξερα ότι αυτή η «πτώση» ήταν μέσα στον πνευματικό αγώνα που καθημερινά διεξάγω, είχα μέσα μου τη βεβαιότητα και την πεποίθηση ότι αυτό είναι πρόσκαιρο και ότι στο τέλος θα φανερωθεί η νίκη του Ιησού στη ζωή μου, όπως και γινόταν. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γινόμαστε πιο κραταιοί και σταθεροί στην πίστη. Μια παροιμία του λαού μας λέει «μετά από την καταιγίδα έρχεται η ξαστεριά». Αυτό ακριβώς συμβαίνει στον πνευματικό πόλεμο, στην καθημερινότητα της ζωής μας. Μετά από κάθε μας «πτώση», που στην πραγματικότητα δεν είναι αληθινή πτώση, αλλά πρόσκαιρη πνευματική άμυνα, έρχεται η ώρα της επίθεσης και της νίκης.

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

«Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ»

Τώρα -αγαπητέ αναγνώστη- που έφτασες στο τέλος του μηνύματος που πραγματεύεται το βιβλίο αυτό, το οποίο για την εκκλησία των ημερών μας σημαίνει πάρα πολλά, σαν ένας απλός πιστός του Κυρίου σε προτρέπω:

1. Εάν, μετά από όσα διάβασες, διακρίνεις ότι βρίσκεσαι σε αποστατημένη κατάσταση, έλα τώρα στον Ιησού Χριστό, σαν ένοχος αμαρτωλός που ζητεί πνευματική θεραπεία και αποκατάσταση. Ομολόγησε και πάρε επάνω σου όλη την αισχύνη της αμαρτίας σου και της αποστασίας σου, πάρε υπεύθυνη θέση ενώπιον του Κυρίου και παραδέξου πως, παρ' όλες τις παραπλανήσεις σου μακριά από τον Θεό, Αυτός σε αγαπά με αιώνια αγάπη και θέλει να σε ελκύσει πίσω στον εαυτό Του και να σε κάνει μέτοχο όλων των επαγγελιών Του και των ευλογιών Του.

Ζήτησε από τον Κύριο να σε πλημμυρίσει με το έλεός Του και να σε βαπτίσει (εάν δεν το έχει κάνει στο παρελθόν) με το άγιο Πνεύμα Του και η φωτιά του Πνεύματος που θα πέσει επάνω σου έχει διπλή ιδιότητα: (α) Να κατακαίει την αμαρτία στη ζωή σου, και (β) Να διατηρεί άσβεστη τη φλόγα της πίστης σου στον Ιησού μέσα σου, με αποτέλεσμα η ζωή σου να αγιάζεται κάθε μέρα.

Όταν σου συμβεί αυτό, τότε γίνονται εκπληκτικά και θαυμαστά γεγονότα στη ζωή σου: Απεχθάνεσαι την αμαρτία, μισείς ότι αγαπούσες στο παρελθόν, δεν έχεις πλέον κατάκριση, άγχος, ανησυχία και φόβο. Ο Κύριος Ιησούς τα πήρε όλα και σου έδωσε τέλεια ειρήνη μέσα σου.

2. Εάν δεν βρίσκεται σε αποστατημένη κατάσταση και προσπαθείς με τη χάρη του Κυρίου να είσαι μέσα στο θέλημά Του, να Τον υπακούς και να Τον ευαρεστείς, σε προτρέπω:

• **ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ** και **ΝΑ ΞΑΝΑΔΙΑΒΑΣΕΙΣ** αυτό το μήνυμα του παρό-

ντος βιβλίου, ώστε να διαπιστώσεις που ακριβώς χωλαίνεις πνευματικά, επισημαίνοντας ότι όλοι μας (λίγο ή πολύ) χωλαίνουμε σε κάποιο σημείο.

- **ΝΑ ΚΛΑΨΕΙΣ** για την πνευματική φτώχεια και κατάντια της εκκλησίας των ημερών μας και να εκζητήσεις τρόπο αποκατάστασής της, πνευματικής ανόρθωσής της.
- **ΝΑ ΠΕΝΘΗΣΕΙΣ** με νηστεία για τη χωλαίνουσα κατάσταση της εκκλησίας και να επιμείνεις μέχρι την τελική νίκη.

Σε προσκαλώ, αν πραγματικά αισθάνεσαι πόνο και βάρος στην καρδιά σου για τη σημερινή δραματική και τραγική κατάσταση της εκκλησίας, να εκζητήσεις άτομα με το ίδιο βάρος στην καρδιά τους για συμπροσευχή και νηστεία, ώστε να έρθει αναζωπύρωση και όταν το Πνεύμα του Κυρίου επιπέσει επάνω μας με δύναμη, τότε οι δυνάμεις της κόλασης θα τρέμουν.

♦ Ίσως όλα όσα γράφτηκαν να σε τάραξαν ή να σε προβλημάτισαν σοβαρά και να σκέφτηκες ότι το έργο είναι πολύ δύσκολο, για να έρθει μια αποστατημένη καρδιά σε ειλικρινή μετάνοια, θέλω να σου πω κάτι πολύ - πολύ ευχάριστο και παρήγορο για τον πιστό. Αναφέραμε σε προηγούμενο κεφάλαιο ότι η επιστολή του αδελφού-θεου Ιούδα είναι το βιβλίο των **«Πράξεων της Αποστασίας»** της εκκλησίας, που αναφέρεται στην αρνητική πλευρά της, σε αντίθεση με το βιβλίο των **«Πράξεων των Αποστόλων»**, που αναφέρεται στην ένδοξη πορεία της.

Το παρήγορο λοιπόν είναι ότι η επιστολή του Ιούδα δεν απευθύνεται στους αποστάτες, αλλά *«προς τους ΚΛΗΤΟΥΣ τους ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥΣ υπό Θεού Πατρός και ΤΕΤΗΡΗΜΕΝΟΥΣ υπό του Ιησού Χριστού»* (εδ.1) και τελειώνει με μια ευλογημένη ευχή, δοξάζοντας τον Θεό *«τον δυνάμενον να σας φυλάξῃ ΑΠΤΑΙΣΤΟΥΣ και να σας στήσῃ κατενώπιον της δόξης Αυτού ΑΜΩΜΟΥΣ εν αγαλλιάσει»* (εδ.24). Ο Ιούδας αρχίζει και τελειώνει την επιστολή του, εκφράζοντας την πεποίθηση ότι για τους γνήσιους πιστούς, που εκζητούν τον Κύριον, θα υπάρχει τέλεια προστασία. Δοξασμένο και ευλογημένο το όνομα του Κυρίου μας Ιησού. ΑΜΗΝ.

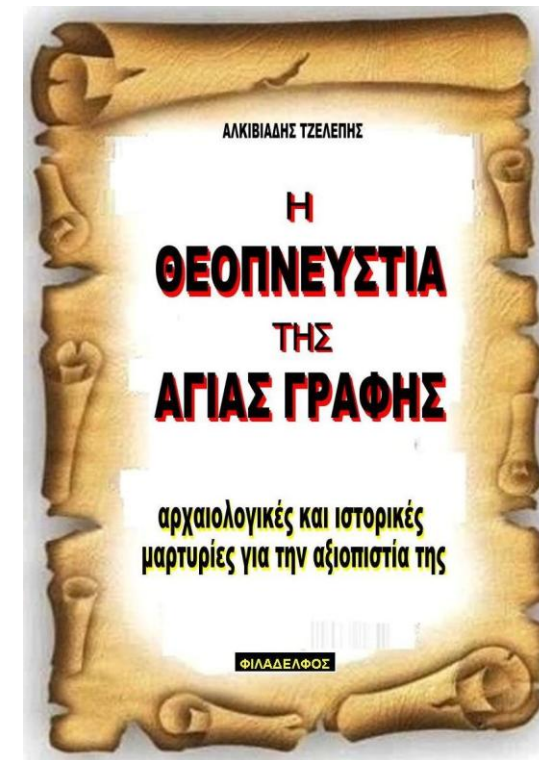

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Α' έκδοση: 11/2007 ❖ Β' έκδοση: 11/2019
Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται **πώς** αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποιοι** άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, **πώς** και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, **τι** προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, **πώς** τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και **πώς** ο Κύριος τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 29 - 6

Α' έκδοση: 03/2018 ❖ Β' έκδοση: 11/2019
Αρχική έκδοση: 05/1992 ❖ Σελίδες 84

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ μεταφράστηκε στην Ελληνική γλώσσα από τους Εβδομήκοντα (Ο΄) και χρησιμοποιείτο πλέον επίσημα και από τους Ιουδαίους. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ γράφτηκε απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, μία μεγάλη ευλογία του Θεού για τους Έλληνες. Ολόκληρη η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) βρίσκεται σε μόνιμη βάση το 1^ο βιβλίο σε παγκόσμια κυκλοφορία, παρ' όλο που δέχεται συχνά πολλές και σκληρές κριτικές εναντίον της.

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

Κριτική των κειμένων της Αγίας Γραφής - Υλικό και τρόπος γραφής των κειμένων - Κώδικες και Χειρόγραφα της Βίβλου - Λάθη αντιγραφών και αιτίες - Εβραϊκά κείμενα - Μεταφράσεις της Αγίας Γραφής - Μεταφραστικά λάθη του Ν.Βάμβα - Αρχαιολογικές και ιστορικές μαρτυρίες.